

ZÁMEČEK

Měsíčník Cibule a Kebule pro dětské domovy

102

Vyhlašujeme velkou soutěž mezi rodinkami:
Mistr Zámecké kuchyně

Jaro 2011

První úvodník nové šéfredaktorky

Ahoj všichni,

máme už březen a všechno to uteklo jak voda. Vánoce, oslavy nového roku a chvíle nových předsevzetí jsou ty tam, stejně jako spousta neuvěřitelných zážitků, které jste v domově či mimo něj prožili.

Za pár dní už máme jaro a tak se můžeme těšit novým váním, barvám, ale i svěžím nápadům, které se v nás všech pomalu ale jistě začínají probouzet.

Však i Zámeček prošel několika nepřehlédnutelnými změnami.

Přišla jsem já, přišel malý webový bráčka Zámečku a přišlo i několik nových témat a nápadů. Přidalo se i několik nových dětských redaktorů a já jsem upřímně ráda tomu, že se naše zámečkovská rodina rozrůstá.

V tuto chvíli bych Vás, holky a kluci chtěla upozornit na to, že Zámeček je tu nejen pro Vás a o Vás, ale především tvořen Vámi samotnými. Takže pokud máte chuť cokoli v roce 2011 změnit, či se jen dozvědět o tom, jak se žije v jiných domovech a nebo prostě jen vykřičet do světa že Vy jste Ti nejlepší, neváhejte a přidejte se k nám.

Věřím, že se nám společnými silami podaří Zámeček naplnit nejen různými barvami života, ale hlavně, že ho dokážeme do léta rozvonět tak, aby si každý mohl přivonět k té své nejvoňavější rubrice...

Veronika Vargová
šéfredaktorka Zámečku

Aktuality nejen z redakce

Setkání dětské redakce v Praze

Připravujeme ho pro dětské redaktory a další kluky a holky, kteří se chtějí dozvědět o Zámečku nebo o tom, jak fungují jiné noviny. A k tomu zažít spoustu randy a zážitků s jinými dětmi z domovů. Vše se chystá na poslední březnový víkend, konkrétně od 25 do 27. března, kdy je pro vás v Praze nachystaný nabouchaný program. Přihlášky a informace v redakci Zámečku.

Redaktori se sejdou i v Jihlavě

A podobná akce bude také pro redaktory a ostatní kluky a holky z domovů, kteří to mají blíže do Jihlavy. Těší se na vás redaktori jihlavských novin a radia Vysočina i spousta zajímavých lidí. Napište si do diářů termín setkání moravské redakce: 6. – 8. května.

Velká expedice do ukrajinského domova

Jen pro ty, kteří si opravdu troufají a prožít velké dobrodružství v těžkých podmínkách, ve kterých vyrůstají děti z dětského domova Mukačevo na Ukrajině. Pokud chcete poznat nové kamarády z ukrajinského domova, pojedte se Zámečkem na čtrnáct dní do mukačevského domova, kde budeme společně poznávat novou zemi a nové zážitky.

Úsměv ukrajinským dětem

Kluci a holky z dětského domova Jemnice se rozhodli, že připraví koncert, který pojmenuvali Úsměv ukrajinským dětem. Zámeček je mediální partner a záštitu nad akcí převzala organizace ADRA a senátor Miloš Vystrčil. Máme vám vyřídít jeden vzkaz od Jemničáků: „Byli bychom rádi, kdyby na koncertě vystoupili kluci a holky z domovů. Pokud byste chtěli přijet a zahrát třeba na kytaru nebo zarecitovat básničku, koukněte na podrobnější článek uvnitř Zámečku.“

Celostátní florbalový turnaj DD (3. ročník)

A je to tady: DD z Ústí nad Labem – Střekova ve spolupráci se svými partnery zve všechny domovské florbalové týmy na nejprestižnější turnaj mezi domovy v tomto sportu. Třetí ročník Celostátního florbalového turnaje DD odstartuje kvalifikačními turnaji 10. a 16. dubna, vítězové postoupí do finále, které se připravuje na 30. dubna. Na soubor, které budou jako tradičně probíhat ve Sportovní hale UJEP v Ústí, se můžete přihlásit na e-mailové adrese lenkamasatova@volny.cz.

Zámeček hledá kvalitní cihly aneb odměny pro členy dětské redakce

To ví přece každý: Hezký dům či domeček musí být postavený z kvalitních cihel. Natož pak zámek nebo Zámeček.

Nejdůležitějšími cihlami našeho Zámečku jste vy – kluci a holky, kteří nám posíláte do redakce své články, fotky, reportáže, rozhovory, příběhy a básničky. Protože to děláte fakt dobře, rozhodli jsme se vás za to odměnit.

Co jsou zámecké cihly

Každý kluk nebo holka z DD (nebo VÚ atd.), který/á nám do redakce pošle svůj příspěvek, se v naší zámecké pyramidě dostane na úroveň první cihly a dostane od nás propisku s logem Zámečku (třeba na psaní dalších článků). Všechny vaše další příspěvky budeme bodovat – podle toho, jak budou zajímavé a kvalitní nebo taky podle toho, jestli je zveřejníme na webu nebo se dostanou dokonce až do tištěného Zámečku.

Čím více budete mít bodů, tím výše se budete v pyramidě posouvat a budete mít nárok na další odměny. Ti nejlepší mají šanci vystoupat až ke ZLATÉ cihle a získat NOTEBOOK.

Pravidla

Vaše reportáže a další příspěvky posílejte e-mailem na adresu redakce@zamecek.net. Nezapomeňte vždy uvést své jméno, věk a domov.

Počítají se jen články od dětí. Mohou vám s nimi pomáhat tety a strejdové, ale tu hlavní práci musíte udělat sami.

Body se začínají počítat za všechny zprávy, které nám pošlete po vydání Zámečku č. 102.

Přesná pravidla (kolik bodů je za jaký článek

a kolik bodů potřebujete, abyste v „pyramidě“ postoupili na vyšší stupínek) zveřejníme na webu a v příštím čísle Zámečku.

Odměny

Přesný seznam odměn právě připravujeme. Chybět mezi nimi ale určitě nebudou:

- propiska Zámečku
- průkazka redaktora
- triko Zámečku
- osobní vizitky
- sada dárkových psacích potřeb
- kredit na mobil
- diktafon
- foťák
- notebook

Ted' už víte vše podstatné – zbytek je už na vás. Podívejte se, co zajímavého se kolem vás děje a začněte psát svou první zprávu, reportáž, zamýšlení, příběh, básničku nebo třeba rozhovor. A nezapomeňte přitom na fotky – za ty můžete získat extra body.

redakce

Palec nahoru

Všem klukům i holčkám a taky tetám a strejdům z Dětského domova Jeseník. Na adresu Adry poslali velký balík úplně nových hraček pro děti z ukrajinského domova. Došlo spoustu barbiček, tetevaček a plyšáků. Udělali tak dětem z Dětského domova Mukačevo velkou radost. Na straně 13 jsou fotky šéfredaktorky Veroniky Vargové, která balík dětem předala.

Palec dolů

Všem tetám a strejdům, kteří nechtějí, aby jim děti tykali. Domovy jsou rodinného typu s kuchyňkami a obýváky s velkými plazmovkami, ale bez toho, aby děti měli blíž ke svým tetám a strejdům je to na nic. A tykáni by mělo být v rodinném prostředí samozřejmé. Škoda, že někde není. (K tématu článek Lukáše Kotlára na straně 17.)

Co najdete v Zámečku ?

8 - 9

Potěmkinova vesnice

Diskuze o článku Graciána (č. 100) o přípravách na návštěvu paní Klausové v DD Jemnice pokračují...

14 - 16

Ping-pongový DD CUP

První díl letošního DD CUPu – turnaj ve stolním tenise – ovládl tým z DD Ústí nad Labem – Severní Terasa.

20 - 21

Domov pro želvy

Helmut hledal na Šrí Lance dětský domov, ale našel něco ještě zajímavějšího - sirotčinec pro želvy.

24 - 25

Zuzana Baudyšová

Tuhle paní by měl znát každý – Zuzana Baudyšová, zakladatelka Nadace Naše dítě a ochránkyně dětí.

50-51

Albert Triathlon Tour

Zámeček se stal partnerem unikátní soutěže, ve které si sáhnete až na dno svých sil. Sleduje Franta Miker.

54-55

Maturanti z Open Gate

Před několika měsíci odmaturovali na Open Gate. Teď naši čtyři kamarádi z DD studují na univerzitách.

Jsem zločinec: vydělávám si

V dnešním čísle začíná nový seriál s názvem Jsem zločinec- vydělávám si.

V hlavní roli: Bc. Dagmar Průšová, ředitelka DD Jemnice

Ve vedlejší roli: Gracián Svačina, student, DD Jemnice

Od prvního listopadu si přivydělávám. Nikdy jsem si nemyslel, že je to něco špatného, ale asi jo. Podívejte se, jaký dopis mi kvůli mým penížkům přišel.

-----STŘIH-----

VÁŠ DOPIS ZNAČKY/ ZE DNE NAŠE ZNAČKA

č. J.: zřsp 96/2011/1

No, řekněte sami. Začali byste někdy takhle pitomě dopis? Já teda většinou píšu Zdar, nebo Ahoj a někdy Zduř barde, nebo taky Dobrý den. Ale takhle? No, to jsem teda ještě neviděl. Potom tam bylo: "**Zahájení správního řízení ve věci stanovení příspěvku na úhradu péče poskytované dítěti v zařízení.**" Slyšeli jste někdy víc pitomou větu? Co to jako je správní řízení? To mě bude někdo spravovat? A co jako? Já jsem spravenej dost a kdybych nebyl, tak si zajdu k doktorovi. A ještě něco - neříká se spravovat, ale léčit, no jdeme dál.

-----STŘIH-----

Podle § 47 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, že zahajujeme správní řízení ve věci stanovení příspěvku na úhradu péče poskytované nezaopatřené osobě umístěné v zařízení. K tomu mám jen dvě věci, za prvé proč to jako opakují? A dovolte jednu otázku - jsem teda dítě nebo nezaopatřená osoba? Už v tom mám bordel, já nevím, co jsem. A další - já teda nikdy do dopisu nepíšu zákony nebo odstavce. Ale každé je nákej. Nebo ten první kli-

kyhák - to je váš podpis paní ředitelko? No, mě se moc nelíbí.

-----STŘIH-----

Podle ustanovení § 38 odstavce 1 zákona 500/ 2004 Sb. má účastník právo nahlížet do spisu a podle ustanovení § 38 odst. 4 právo si činit výpisy. Tak tohle je věta jako noha. Kdybyste někdo pochopil, co to sakra je, tak mi dejte vědět. Mě se totiž dělá šoufl. Jako kam můžu nahlížet? Do jakého spisu? Mimochoodem já mám spis? A jaký výpisy? A už mě prosím neotravujte s těma vašima podpisama. Podpis se totiž dává až na konec.

-----STŘIH-----

Správní orgán je povinen dát účastníkovi řízení možnost, aby se před vydáním rozhodnutí mohl vyjádřit k jeho podkladům a v případech podle odst. § 38 odst. 1 navrhovat důkazy činit jiné návrhy

Co to jako je? Jaké správní orgán? A důkazy? Jako opravdový důkazy jako u soudu? Ale já nic neprovedl! Já jednom občas chodím do práce a vydělávám si nějaký prachy a za ty si něco koupím. Někdy do školy, jindy na jídlo, když už vyčerpám děcáckou denní normu 85 korun a mám pořád hlad. Klidně Vám to může dosvědčit pan Wong. To je čínský prodejce těch nejlepších gyrosů v Praze. My se totiž dobře známe a říkal mi, že klidně k tomu soudnímu správnímu řízení půjde a dosvědčí, že si dvakrát za tejdén koupím gyros a někdy i Kofolu. Podotýkám, že když si dám Kofolu, tak u pana Wonga zůstanu ještě na pokec.

-----STŘIH-----

pokračování příště (prej mě přijde zase nějaký dopis)

P.S.: Machrujou, že umí psát jako inteligenti, ale v tom dopise mají hručku. **Gracián Svačina v Dětském domově na základě...** Správně má být Gracián Svačina v dětském domově (velké D se píše pouze pokud je uvedeno i místo, tedy Dětský domov Jemnice). Klidně to berte jako důkaz, jestli to k něčemu je.

Gracián Svačina

Mistr Zámeček

Velká kuchařská soutěž Zámečku pro

cké kuchyně

ro dětské domovy a jejich rodinky

Co se bude dít dál?

Všechny vaše recepty postupně zveřejníme na webu Zámečku, ty nejlepší v tištěném Zámečku a hlavně – nejlepší z nejlepších kuchařských týmů postoupí do finále.

Možná si říkáte, že ve finále už vás nic nepřekvapí, ale opak je pravdou. Ve finálovém kole budete moc i ukázat, jak velký kulinářský duch se ve vás zrodil.

Finálového kola bude totiž probíhat podobnou formou jako televizní show Prostřeno. Porota zámecké kuchyně (redaktoři Zámečku a další hosté) navštíví vybrané domovy, kde osobně ohodnotí výkony kuchařských týmů. Hodnotit se bude nejen příprava i chuť pokrmu, ale také váš celkový postoj k roli kuchaře a roli hostitele..

Jsmo zvědaví, co si pro nás přichystáte, pamatujte, že fantazii se meze nekladou.

A pokud se do finále nedostanete, nezoufejte! Máme pro vás báječnou novinku. Všechny recepty s vašimi příběhy zveřejníme na webovém Zámečku a kdo ví, třeba jednou právě díky vám vznikne Zámecká kuchařka plná těch nejbáječnějších dobrot...

A protože se nejedná o ledajakou soutěž, pro nejlepší týmy připravujeme fakt dobré ceny!

Za všechny z redakce přejí hodně štěstí a minimum špinavého nádobí

Velká anketa Zámečku: **TYkání nebo VYkání?**

co vý na to?

- 1. Myslíte si, že by děti v domovech měly tetám a strejdům vykat nebo tykat?**
- 2. A proč?**
- 3. U vás se tyká nebo vyká? Líbí se vám to takhle, jak to máte ve vašem domově?**

František Miker, DD Mikulov (šéfredaktor dětské redakce):

1. Podle mě by se mělo tykat.
2. Když to vezmu z hlediska mě: Tak mezi mnou, vychovatelem/kou i ředitelkou ta důvěra je. Myslím si, že je to i kvůli tomu, že si tykáme. Já osobně bych neřekl osobě, které vykám, co jsem vyvedl, v čem jedu, jaké mám problémy, ale ani co se dělo třeba u rodičů. Tohle všechno u nás můžu říct, protože vím, že to zůstane jen v místnosti, které jsme to probírali a mezi lidma, kterým věřím.
3. Tyká. Ani o tom nepřemýšlím, že by se u nás vykalo, asi by to nebylo takové, jaké to tady je.

Patrik Miker, DD Mikulov (13):

1. Myslím si, že by se mělo tykat.
2. Protože v normálních rodinách se tyká, kdykoli jsem se zeptal někoho z mých kamarádů nebo spolužáků, všichni mě řekli, že se u nich tyká.
3. U nás se tyká, nedokážu si to ani přestat, že by se u nás mělo vykat. Myslím si, že když jsou dětské domovy rodinných typu, tak by se mělo určitě tykat a né vykat.

Antonín Vojtěšek, DD Mikulov (16):

1. Myslím si, že by se v DD rodinného typu mělo 100% tykat.
2. Máme se cítit jako doma a tam se tyká. Kdybych měl nějaký osobní problém, tak se mi určitě jednodušeji sděluje osobě, které říkám „teta“.
3. U nás v DD se tyká a jsem za to rád.

Angelika Navrátilová, DD Litovel:

1. Jak kde.
2. Záleží na tom, jak se vychovatelé a děcka k sobě chovají.
3. U nás se vyká. Asi je to tak lepší, nechtěla bych si tykat se všemi.

Dominik Vysoudil, DD Litovel (15):

1. Mělo by se tykat.
2. Jsme jak rodina.
3. U nás se vyká a myslím, že to není dobře.

Anna Kurzová (bývalá vychovatelka DD Jemnice):

Š tímto problémem som se stretávala dlhodobe už na Slovensku vo svojom učiteľskom pôsobení. Keď som mala svoj súkromný ateliér - výtvarka a divadlo - mohli si moji študáci vybrať - tykanie alebo vykanie podľa chuti. Decká boli vo veku od 7 – 25 rokov. Verte tomu, že mi všetci tykali, až na pár nesmelých vo veku ZŠ, tí vytrvali v návyku.

Keď som pracovala v DD v Jemnici, bolo mi na túto otázku vykať alebo čo povedané, že vykať a BASTA, a že mám hovoriť česky, to len tak btw., ale keď som bola deťmi požiadaná, aby som hovorila po slovensky, že sa chcú učiť, tak sme to kombinovali a bolo to v pohode.

Autorita (aspoň tá moja) sa na vykanie nikdy nezakladala a kde inde tykať, ak nie v domove?

Ono tykanie alebo vykanie by malo nasledovať po vzájomnej dohode, hm? Vtedy by nebol žiadny problém ani napätie.

Helena Stráská (ředitelka DD Zlín):

1. V dětském domově by si děti, tety a strejdové měli tykat. Zvláště pokud se jedná o malý dětský domov (a bez školy) se dvěma až třemi rodinnými skupinami.
2. Jsme přeci doma! Máme společný svět, společné zážitky, máme k sobě důvěru a má nám být spolu dobře.
3. V našem domově si s dětmi tykáme. Jsme tady doma a děti jsou naše. Je to u nás tak od nepaměti a vlastně si nedovedeme představit, že by to bylo jinak. Jak bychom měli učit čtyřletou Markétku a Filipka, že teta, co je ukládá a čte pohádku, je nějaká paní, co jí musím říkat VY teto?

Kamila Haldovská, DD Mašřov (17):

1. Špiše tykat.
2. Je to více rodinný a udržuje to rodinné vztahy.
3. U nás se tyká a nevadí mi to, je to lepší a líbí se mi to.

Milan Šabach, DD Mašřov (15):

1. Vykat.
2. Tak bylo by to pro každého lepší, aspoň by si tolik nedovolovali na vychovatele.
3. U nás se tyká a nelíbí se mi to.

Martin Jelínek, DD Mašřov (10):

1. Tykat.
2. Je to víc osobnější.
3. Tyká a líbí se mi to tak.

Kristýna Mikulová, DD Kroměřř (15):

1. Asi tykat, ale už jsem si na to vykání zvykla, takže je mi to celkem jedno.
2. Tykat, asi proto, že s těmi lidmi trávíme mnoho času a svěřujeme se jim, řešíme problémy a vykáme jim, to je trochu zvláštní.
3. Vyká, na vykání jsem si zvykla a asi bych to neměnila, protože stejně si se všema vychovatelama nerozumím a nesvěřuji se jim, takže mi to vyhovuje tak, jak to je. Protože tomu, komu se svěřuji mám dobrý vztah a někdy no skoro pořád je oslovuji jménem, ale vykám, nevadí mi vykání... zvyk je zvyk.

Gracián Svačina, DD Jemnice (šřfreportér):

1. Myslím si, že v našem domově by se mělo tykat.
2. Já si myslím, že pokud bychom vychovatelkám tykali, měli bychom k nim bližší vztah. Vidím, jak se snaží nám vytvořit prima prostředí, ale tykání je přece prostředek, jak se cítit ještě víc jako doma, ne?
3. U nás v domově se vyká. A nechápu proč.

Irena Tomková, DD Plesná (17):

1. Tykat by se mělo.
2. Protože když chtějí abychom byli jako rodina, tak je lepší, když si tykáme.
3. U nás se tyká a jsme rádi, protože si pak připadáme jako doma.

Jana Frühaufová (ředitelka DD Uherský Ostroh):

1. Myslím si, že by se mělo tykat, ale každému ke každému to také nemusí „jít přes pusu“. Takže bych nechala rozhodnutí na každém jednotlivci.
2. Jsme děřský domov rodinného typu a ve většině rodin se tyká. Alespoň děti z našeho DD svým rodičům tykají. Takže když děřem nahrazujeme rodiče, proč netykat.
3. V našem DD se tyká i vyká. Nechávám opravdu rozhodnutí na každém jednotlivci. Mně se v každém případě od dětí líbí více tykání.

Kvěřoslava Solařřková (ředitelka DD Mikulov):

1. Přála bych všem děřem, aby mohly svým tetám a strejřům v domově tykat. Dovedu si ale představit, že jim to nemusí být vždy příjemné (např. starším děřem krátce po nástupu do domova), i když u nás se zatím nikdy nestalo, že by s tím děti měly problém. Prostě to tak je a ony to přijaly.
 2. Tykání je pro mne výrazem blízkého vztahu, kamarářství, přátelství, důvěry. Vychovatel v domově je děřbály se svěřit se sými problémy. Tykání bořř bariéry a já chci, aby nám děti důvěřovaly, ne-
 3. Náš domov byl zřřzen v roce 1994. Od začátku bylo tykání samozřejmostí. Líbí se mi, jak to máme a ani od svých kolegů jsem se nikdy nesetkala s nejmenšími výhradami.
- Otázka tykání a vykání v domovech se na stránkách Zámečku otvřřá opakovaně již po léta, což dokazuje, že to děřti docela trápřř. Ráda bych tady ujistila vychovatele, ředitelky i ostatní zaměstnance domovů, že tykáním jejich autorita rozhodně neutřřpřř. Naopak, věřřim, že sami ocení bližší a důvěřněřší vztah k děřem.

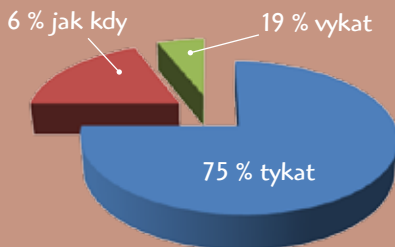
Závěr:

To, že má každý jiný názor, můžete vidět i v naší anketě. Některým jeto jedno, jiní zastávají názor, že by se mělo vykat, ale většina, kteří nám odpověděli, jsou pro, aby se v dětských domovech tykalo. Že je to tak, můžete vidět na grafu, který se sestaven podle vašich odpovědí.

Jsm rádi, že nám odpověděli i vychovatelé (jak bývalí, tak i soušní) a velké dík patří také ředitelům dětských domovů, kteří si našli pár minut a poslali nám odpovědi.

Sandra & Franta
šéfredaktoři dětské redakce

Jak chtějí děti v DD oslovovat tety a strejdy?

A jak to je ve skutečnosti – tyká se nebo vykává?

Vlastimil Kotrbatý:

Vykání v DD mi připadá jako přežitek z doby komunismu

Vlastimil Kotrbatý (14) je studentem tercie osmiletého gymnázia Open Gate. V rámci svého menšího projektu REALITA, který v budoucnu uvedu, jsem udělal další rozhovor.

Co si představuješ pod pojmem DD?

Když jsem byl ještě na základce, jezdili jsme na školy v přírodě, kde jsme byli ubytováni společně na pokojích např. 4 lidí. Měli jsme společné záchody, koupelny, jídelnu.... Takhle nějak si představuji DD. Na pokojích 1-4 lidé (děti) se společnými záchody (samozřejmě, že ne pro všechny, ale pro třeba dva pokoje), společnou jídelnou...

Jak myslíš, že to chodí s dárky v DD?

Napišme (i když to bude znít hrozně), že každé dítě má určitý „kredit“ (podle prospěchu ve škole, chování atd.) a z něj se mu dávají dárky, třeba na Vánoce.

Jak myslíš, že to mají děti v DD se školou?

Myslím si, že nejspíše nějak dobře ne. Protože je pořád nějaké riziko, že se najde nějaký blbý/á kluk/holka, který se mu budou posmívat nebo dokonce šikánovat za to, že nemá rodiče. Ale kdyby tato má domněnka nebyla správná, byl bych velmi rád.

Jaký myslíš, že mají děti v DD osud?

Už jen to, že jsou v DD, je osud smutný, ale na druhou stranu jsou zase v jistém slova smyslu silnější než „my“, děti z rodin.

Jak si myslíš, že se děti z DD postaví na vlastní nohy a odejdou?

Je mezi lidmi, co se postavili na vlastní nohy, rozší-

řený dle mého názoru, mylný fakt, že se na vlastní nohy nedokážou postavit a dají se na dráhu zločinu. To podle mě pravda není. Děti z DD mají šanci v životě uspět a troufám si napsat, že i větší než děti z rodin, protože logicky už nejen proto, že mají za sebou svůj osud, ale i z té, že v DD se naučí být s někým neustále v kontaktu a také, nebrečet kvůli všemu. A o tom, že nemají všechno na první požádání, se zmiňovat snad ani nemusíš.

Co si myslíš o tom, že děti by měli svým vychovatelům vykat?

Samozřejmě, že by měli, já doma také vykám svým rodičům... Ale moment, dnes je 21. století. Doby, kdy děti vykaly svým rodičům, jsou dávno pryč! Jsem proti tomu, aby děti vykaly svým rodičům, připadá mi to jako přežitek z doby komunismu, kdy vychovatelky byly soudružkami vychovatelkami! Podle mě, musí snad být i pro toho vychovatele ponížující, když si nechává vykat například od pětiletého dítěte!

Ptal se **Lukáš Kotlár**
DD Uherský Ostroh & Open Gate

DD Jeseník:

Poslali jsme na Ukrajinu balík radosti

Když jsme dostali na náš domov nové číslo Zámečku, překvapila mě jeho velikost a obsah.

Dozvěděli jsme se, že je to sté číslo. A jak jsem listoval, dostal jsem se na zajímavý článek a tom, jak to chodí na Ukrajině v dětském domově. Až teď jsem pochopil, že vůbec nemůžu říct o našem domově nic špatného, protože na Ukrajině je to mnohem, mnohem horší.

Strejda z druhé skupiny si ho taky přečetl a společně jsme se shodli na tom, že bychom dětem na Ukrajině chtěli nějak pomoci. Malé děti navrhovaly darovat náš počítač nebo je o letních prázdninách navštívit. Nakonec jsme se shodli na tom, poslat dětem na Ukrajinu k Vánocům nějaké dá-

rečky. Hned jsem se toho nápadu chytl a pokoušel jsem se ho zrealizovat.

Nejdříve jsme zkontaktovali Nadaci ADRA, abychom zjistili, zda můžeme na Ukrajinu dárky poslat. Jejich odpověď byla ano. Tak jsme na naší půdě, kde máme uschované hračky od sponzorů nějaké vybrali – pro děvčata panenky a přívěšky a pro chlapce samolepky a plyšáky.

Vše jsme vložili do balíku, přidali krátký dopis a balík odeslali zástupci Nadace Adra, který hračky dětem osobně předá. Všichni z toho máme dobrý pocit, že dětem zpříjemníme vánoční den u stromčku.

Matěj Nebúrka (16)

Jak jsme doručili dárky z Jeseníku do Mukačevo

Tak co si asi vyberu? „Ty to máš jednoduchý, vem si Bárbinu,“ radil Danek Nataši. „To je jako pravá doopravdová Barbie?“ Ptala se Nataša a měla rozhodnuto, s čím si bude večer hrát.

Tak už mám vybráno a zítra si zase vyberou kmoši svoje dárky od kluků a holek z Jeseníku.

„Tak já už vím, vezmu si tuhle rockovou vychytávku,“ řekl Vasilij. Danek (první z leva) se dívá na Vasilije, jestli se náhodou neopíčí a nevezme si to stejné.

Poslední úsměv. Vzpomínám si, jak se mě Nataša ptala: „A to máme od tebe, Verčo?“ „Ne, to ti posílají děti z dětského domova z Česka,“ odpověděla jsem. „Jestli se s nima uvidíš, tak jim vkaž, že moc děkuju a že je moc pozdravuju,“ řekla Nataša a já slíbila, že vše vyřídím.

Hele a jak se to jako na tu ruku dává? A s tím můžu i spát, jo? ptali se kluci.

Stránku připravila Veronika Vargová

DD CUP: Ústí Severní Terasa vítězí ve stolním tenise

ddcup
dětský domovův cup

Jeden z nejnápinavějších dílů DD CUPu je hned ten první na začátku roku – oblíbený stolní tenis, který už pravidelně probíhá v nové sportovní hale AC Sparta Praha ve Vysočanech. Tam přijelo o prvním lednovém víkendu 31 domovů z celé republiky, aby bojovaly o pohár a hodnotné ceny, mezi kterými nechyběl velký dar od NIKE v podobě sportovní obuvi. Nejlepším domovem po dvojnásobném bronzu konečně Ústí nad Labem – Severní Terasa.

Nováček Karviná výrazně uspěl

Stolní tenis má tradici a děti z domovů nic neoponechávají náhodě. Letos se karty dosti zamíchaly, neboť „tradiční“ vítězové byli

nuceni opustit přední místa. Naopak, úplněmu nováčkovi z DD SRDCE Karviná se podařilo na DD CUPu získat hned bronzovou medaili. Překvapení pro všechny ostatní a možná i pro samotnou Karvinou.

„Mám dobrý pocit z toho, že je ping-pong pokaždé úplně jiný, jak se snaživost účastníků přelévá z týmu na tým, má to každoročně ten pravý švih,“ řekl v průběhu zápasů Martin Lněnička, šéf DD CUPu a ředitel spolupořádajícího DD Dolní Počernice.

Nejlepší domovy ve stolním tenise byly od začátku považovány týmy z Nové Vsi u Choťeboře a Ústí Severní Terasa – měly na sebe

„šestí“ už v základní skupině. Mezi těmito domovy proběhlo zajímavé finále, ze kterého ovšem vzešel vítězný ústecký domov. Ústí Severní Terasa patří k těm nejlepším týmům na DD CUPu, domov se pravidelně umísťuje na vrcholných příčkách většiny turnajů a už několik let vzhlíží k putovnímu poháru.

Na turnaj ve stolním tenise se osobně přišel podívat speciální host – ekonomický náměstek generálního ředitele Českých drah Michal Nebeský. Právě díky Českým drahám mohou domovy cestovat na DD CUP zcela zdarma.

DD CUP čeká další zajímavý rok

Některé domovy si malinko pohoršily. Býchory, které na prvním díle DD CUPu skončily na desátém místě, byly loni páté. U DD Jemnice bylo poznat, že jejich každoroční opora tentokrát chyběla, přesto skončil na pátém místě. Nápor musel zvládnout Roman Kotulek, mimochodem výborný hráč stolního tenisu a pravidelný účastník DD CUPu, s mnohem mladšími kolegy. Loňský vítěz putovního poháru, DD Pyšely, si na ping-pongu nevedl špatně. Umístil se na čtvrtém místě, což je velice pěk-

ný výsledek. A pak nelze opomenout Horní Slavkov, jehož účastníci svému strejdovi Petrovi nikdy neudělají ostudu. A také nikomu nic nedarují, jak se říká. Do první desítky se ještě vešel tíždostivý domov z Klánovic. Klánovičtí kluci a holky jsou cílevědomí hráči, kteří jdou za úspěchem vskutku přímočaře.

„Vloni náš domov skončil na třetím místě stejně jako předloni, letos jsme ale přeskočili stříbro a šli rovnou do zlata,“ usmíval se Marek z Ústí nad Labem. Ústí o sobě dalo vědět hned na začátku a staví na dobrém základě. Podle názoru valné části hráčů čeká DD CUP další zajímavý rok, Zámeček bude vše sledovat.

Účastníci DD CUPu byli ubytováni v Praze, a to v tříhvězdičkových hotelích Arlington a Inturprag. Po celou dobu konání turnaje měli hráči k dispozici občerstvení od firmy Crocodile. Na zápasy dohlíželi profesionální rozhodčí z AGA Production.

Miloš Nguyen

zpravodaj Zámečku v Dolních Počernicích

Pořadí:

1. Ústí nad Labem – Severní Terasa
2. Nová Ves u Chotěboře
3. Karviná
4. Pyšely
5. Jemnice

Partneři DD CUPu:

NIKE, Crocodile, České dráhy, Kadeřnický servis, INTURPRAG, www.dortydomu.cz,
KLAN, AC Sparta Praha

Děti z rodin říkají: Vykání v domovech je ubohé!

Všichni tam asi mají stejné kapesné. Aby dítě, které je v DD, vykaló svým vychovatelům, je ubohé... To si myslí Jakub Zajíček, student kvarty gymnázia Open Gate, který vyrůstá se svými rodiči. Zajímalo mě, jak vidí dětský domov ten, kdo v něm nebydlí a jaké má na takové zařízení názory.

Co si představuješ pod pojmem dětský domov?

Představuji si děti ze sociálně slabých rodin, kterých se ujal stát. Myslím, že jejich pokoje jsou základně vybaveny a nejedná se o žádný luxus.

Jak myslíš, že to chodí s dárky třeba na Vánoce?

Podle mě je každé dítě obdarované stejně. Dá se si myslím, že vychovatelé nemůžou mezi dětmi dělat rozdíly, a proto mají všichni stejné dárků.

Jak myslíš, že to mají děti z DD se školou?

Pro mě je to složitá otázka, neboť každé dítě, a to z rodiny nebo z domova, může školu „flákat“, ale i naopak učit se dobře. Jde spíše o to, že na školách, jako je například ta naše, nejde o zabezpečení atd. Ovšem na státních školách děti z DD můžou mít problémy ve třídě a nemusí se dobře učit. Myslím, že jejich učitelé ve škole je hodně podporují a jejich prioritou je dostat dítě z DD na dobrou školu, čímž potvrzují svoji serióznost.

Jaký myslíš, že mají děti v DD osud?

Podle mě to záleží na nás – lidech. Spousta lidí

musela překonat řízení osudu. Nepřízeň osudu nemají jenom děti v DD. Problémy například v rodině. I když máte rodinu úplnou, stejně můžete mít takové problémy, které se rovnají utrpení rodiče vůbec nemít.

Jaké si myslíš, že to mají děti dětského domova, když se postaví na svoje nohy a z domova odejdou?

Myslím si, že to záleží na tom, co studovaly a na co se specializovaly. Nevím, jestli je pravda to, že se většinou raději specializují na práce jako je třeba truhlář a nepotřebují k nim mnoho vzdělání. Rozhodně si myslím, že děti z dětského domova mají v životě šanci uspět.

Co si myslíš o tom, že děti by měli svým vychovatelům vykat?

Na tohle mám jasný názor. Je to zcela ubohé, neboť vychovatelé jsou někdy ti nejbližší a nahrazují rodinu. Myslím, že tohle nemůže ani fungovat, neboť vztahy mezi nimi nemůžou být pravé.

Lukáš Kotlár

DD Uherský Ostroh & Open Gate

Exoti z Veslařské: Rozumí nám tady

Sedl jsem si do tělocvičny na lavičku. V takovém obdélníku seděli všichni kluci a holky z brněnského diagnostáku „Veslařská“. Všichni si říkali, co za celý den udělali, co zvládli a co ne. A vychovatelé rozdávali body za to, že se někdo fakt snažil a nebo za to, že někdo uklidil a nikdo mu to nemusel říkat. Kluci a holky na Veslařské nejsou žádní svatouškové a proto bylo strašně dobrý vidět, jak každý z nich na sobě maká. Jak chce být jiný.

Už dlouho se mi to nestalo. Opravdu dlouho. Poprvé jsem byl v Diagnostickém ústavu v Brně na Veslařské. A dlouho se mi nestalo, abych na otázku: „A co – jaký to tady je? Co vás tu nejvíc štve?“ slyšel odpověď: „Hele, já fakt musím říct, že to tady v pohodě. Fakt! Jako jsem rád, že tady jsem, protože mám pocit, že mi tady rozumí,“ odpověděl Sci-fi (přezdívka).

Abych byl úplně upřímný, říkal si jsem – hraje to na mě. Myslím si, že bude mít plus body, když to pak řeknu ředitelce nebo Psycho-Edovi (etoped, to je jeto přezdívka). Ale další odpovědi se jen hruly: „Já dělám ústavní časopis.“

„Nedávno jsme byli na Kociánce s postiženým dítětem, fakt super!“
„A letěli jsme balónem.“

„Taký jsme byli na tanečních kurzech.“

Já nestačil psát poznámky, takže polovina aktivit tu chybí. Všechno mi to dávalo jednu jasnou odpověď. A tu už Scifi řekl hned na začátku. „Je to tady prostě v pohu.“

Mám důkaz - díky Veslařské

Když jsem odjížděl a seděl jsem v buse zpátky do Prahy, přemýšlel jsem o diagnostiku trochu jinak, než jsem byl zvyklý. A napadlo mě to, co jsem už dávno věděl, jen jsem pro to neměl žádný důkaz. A teď ho mám. Díky Veslařské. To velké zjištění, za kterým si stojím a dal bych i pěstí kdyby někdo říkal, že je to hovadina nebo kravina, zní:

„Kluci a holky v dětských domovech, výchovných ústavech nebo diagnostikách jsou vlastně stejní. Každý z nich jen potřebuje něco jiného. Jeden umí skládat básničky, druhý třeba písničky a třetí umí skvěle vařit... Ale mnohem jiní jsou ředitelé, vychovatelé a všichni ti etopedi, psychologové a další.“

Podle mě je to tak a na to jsem přišel, když autobus zastavil v Praze na Florenci. Každý z těch dospěláků dělá domov domovem. A když mi parta kluků v klubovně řekla: „Je to tady fakt v pohodě“ a já vím a oni určitě také, že nejsou žádní svatouškové, tak výmluvy některých dospěláků v různých domovech typu: „hele, von je fakt nezvladatelný“ nebo „on je fakt rapl, on je magor“ – to jsou jen kecy.

O takových kravinách psát nebudu...

U nás v domově mi pořád říkají, proč víc nechvám. Proč nenapišu o tom, že máme nový hřiště nebo že máme krásně uklizené pokoje nebo že jsme si uvařili oběd a moc nám chutnal. O takových

vých kravinách psát nebudu. Ale o Veslařské, která na mě udělala velký dojem, budu psát moc rád. O takových domovech by měli být články. Psycho- Eda mi při cestě do domova řekl: „O nás se říká, že jsme trošku exoti.“ Říkal jsem si, že mě snad připravuje na něco divného nebo co má na mysli? Nevím, co přesně znamená slovo EXOTI, ale pro mě bude Veslařská domovem, kde si na nic nehrajou a jsou v pohodě. Asi jsem nikdy takhle nechválil, ale v Brně si to zaslouží!

P.S.: Kdyby mi u nás v domově řekli, že mám jít do Veslařské, když se mi tam tak líbilo, držte mi postel.

Gracián Svačina

Tak trochu jiný dětský domov

Když cestuju po světě, zajímá mě, jak se v dalekých zemích mají děcka v dětských domovech. Navštívil jsem jeden v Keni, který vypadal jako vězení. Chtěl jsem se podívat do dětského domova na Kapverdských ostrovech, jenže tam žádné nemají...

Letos jsem projel přenádherný ostrov Srí Lanka, který leží v indickém oceánu kousek od Indie. Po pár dnech válení u moře a na baru jsem si řekl, že je čas poznat obyčejný život domorodců...

Cestou po jižním pobřeží jsem se ptal, jestli je někde v okolí dětský domov, ale odpovědi mi vždy bylo jen typické kynklání hlavou, kterým tamní lidé dávají najevo rozpaky. Až v osadě Habaraduwa jsem měl štěstí! Bezzubý řidič říká mě za 100 rupií (15 Kč) slíbil odvézt do sirotčince a i

když jsem nakonec zjistil, že se trochu spletl, zaplatil jsem mu a zaklepal na dveře – želvího sirotčince.

V něm pracuje několik uniformovaných chlápků, kteří chodí hlavně v noci po plážích a podle stop hledají čerstvě nakladená želví vejce. Aby je uchránili před divokými psi a divokými turisty, sbírají je do kýble a pak je uloží do písku v bezpečí sirotčince. Za měsíc a půl se malé želvy vylihnu, vyhrabou se na svět a až do šesti let žijou v péči svých zachránců. Pak získají volnost a další bezmála stovku roků řádí v hlubinách oceánu...

O týden později jsem narazil na další sirotčinec. Ale o tom zase až příště.

Helmut

Asi po 45 dnech se z vajíčka vylihne malá želva.

To není hřbitov! Do písku se opatrně zahrabou želví vajíčka, které najde hlídka ze sirotčince na pláži, a ke každé nové várce se zapíchne cedulka s datem, aby se vědělo, kdy se malé želvičky začnou hrabat na svět.

www.zamecek.net:

Počet návštěv každým dnem roste

Web Zámečku www.zamecek.net funguje naplno teprve od října loňského roku. A byl to moc dobrý a užitečný nápad.

Těžký start

Když jsem se na první schůzce redakce Zámečku dozvěděl, že patříím do skupinky administrátorů a mým úkolem je vkládat články a fotky na web, zdálo se vše být jasné a poměrně jednoduché. Teorii jsem pochopil. Ovšem praxe byla mnohem složitější. Občas jsem vložil článek bez fotky, neoznačil domov nebo jsem článek zapomněl upravit a zveřejnil ho s gramatickými chybami. Postupem času jsem se zlepšoval a funkci administrátora začal zvládat celkem bez problémů.

Prvních pár statečných

Do Vánoc redakci Zámečku přišlo hned několik žádostí o zaregistrování dětského domova i jednotlivých uživatelů. Na našich webových stránkách se tedy objevily první domovy, které pod svým názvem měly kontakty na sebe, fotku budovy a základní informace o sobě. Samotní uživatelé začali využívat možnosti vkládat příspěvky rovnou na web, následně je hodnotit a komentovat.

Více uživatelů, větší počet návštěv

Od Vánoc jsme zaznamenali mnoho žádostí o zaregistrování. Naše rodinka dětských redaktorů se nám krásně rozrůstá. Nejenže obohacujete náš web o články a básničky, ale dokonce reagujete na články ostatních, hodnotíte je a najdete si i čas poslechnout si v rubrice „Koncertní sál“ písničky nebo v rubrice „Tajné chodby“ příspěpt svým názorem a třeba tak i někomu svou radou pomoci. Za to vám všem, kteří na tyto webové stránky chodíte, moc děkuji. Stoupá nám i graf návštěv. Každý den sem zavítá několik osob, které nemají s dětským domovem nic společného. Lidé z obyčejných rodin si občas rádi přečtou některé z vašich článků a pokochají se vzhledem těchto stránek. A to nás těší!

Nebojte se toho

Statistiky nejsou špatné, ale mohou být ještě lepší. A kdo to může změnit? No přece vy, čtenáři Zámečku. Pokud máte v DD, DDÚ či VU kapelu nebo někoho, kdo rád zpívá, pošlete nám jejich písničku. Zveřejníme ji na našem webu. Ostatní si ji budou moci poslechnout a ohodnotit, popřípadě i stáhnout. Byli bychom rádi, kdybyste více reagovali v rubrice „Tajné chodby“ na současné problémy a odpovídali na otázky. Jednou za čas otázky měníme, abychom zjistili, co vás za-

jímá, co se vám líbí a zároveň vám pomohli vyřešit vaše problémy. Klidně řekněte o novém webu Zámečku vašim spolužákům ve třídě a kamarádům, se kterými se setkáváte třeba na vycházkách. Ty nám pak mohou napsat, co se jim líbí

nebo naopak nelíbí a co by vylepšili. Jsme tu pro vás a chceme pro vás jen to nejlepší. Tak nezapomeňte, www.zamecek.net – tam to žije!!!

Franta Berger, webmaster

Co najdete v internetovém Zámečku

Kurýr

Články z domovů, kam můžete zprávy z vašeho domova vkládat úplně sami! Stačí stát se redaktorem.

Sál pískařů

Probudte v sobě básnického ducha a pošlete nám krásnou básničku. Pokud ovšem nejste básnický typ, tak si alespoň přečtěte básničky ostatních dětí z dětských domovů. Některé vás pobaví, jiné rozpláchnou. A nezapomeňte dát básničkám i svůj hlas, vždyť jejich autoři si rozhodně nějaké to ocenění zaslouží.

Tajné chodby

Východ, západ, sever, jih. Pod každou z těchto světových stran můžete najít nějaké téma, na které můžete reagovat a psát své názory. Téma se jednou za čas mění. Pokud vás něco trápí, potřebujete si přečíst názory ostatních nebo jste zvědaví, jak to chodí v jiných domovech, stačí nám napsat, jaké téma byste si přáli v této rubrice mít, a my vám vydáme vstříc.

Koncertní sál

Poslechněte si písničky vašich kamarádů. Skoro v každém domově existuje nějaká hudební skupina. Máte taky kapelu? Zašlete nám její skladby. Ostatní si budou moci písničky nejen poslechnout, ale také ohodnotit a dokonce stáhnout. V archivu naleznete kromě jiných i písničky z CD, které před lety vyšlo jako příloha Zámečku a které nazpívaly a nahrály šikovné děti z různých domovů.

Hlásná věž

Akce pořádané Zámečkem a jeho partnery. Co vás v nejbližší době čeká? To se dozvíte právě zde.

Galerie

Hlasujte pro obrázky či fotografie, které vás nejvíce zaujaly.

Katovna

Informace o dětských právech, které se vám někdy mohou hodit. Pokud by vás něco ohledně tohoto tématu zajímalo nebo máte problém a nevíte, jak ho řešit, napište nám a my vám poradíme.

Čajovna

Nudíte se? Tak „uvařte novou konvičku“ a komunikujte s ostatními. Je to vlastně takový chat.

Zámecký archiv

Schováváte si stará čísla Zámečku? Pokud ne, ale rádi byste si přečetli jedno ze starších čísel nebo hledáte nějaký dřívější článek, tak tato rubrika je právě pro vás. Archiv časopisu Zámeček ve formátu PDF, takže lze i stahovat!!!

Předsálí Duh

Informace z Duh, sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi.

Věž dukátů a Věž spojenců

V těchto dvou rubrikách naleznete projekty a partnery, které pomáhají dětským domovům. Všem partnerům moc děkujeme!

Třináctá komnata

Rubrika pro jednotlivé uživatele. Všechny důležité informace o vás a kontakty na vás. Napište, jaké jazyky se učíte, co vás baví a co rádi posloucháte.

Poslíček

Pošlete zprávu některému z uživatelů.

Kontakty

Tady jsou kontakty na všechny lidičky, kteří pro vás připravují Zámeček i web.

Zuzana Baudyšová:

Jsem proti týrání a zneužívání dětí

Málokdo svůj dosavadní život zasvětil pomoci opuštěným a ohroženým dětem tak jako Zuzana Baudyšová, dlouholetá ředitelka Nadace Naše dítě.

Na paní Baudyšovou jsem měl štěstí při loňské návštěvě DDŠ Býchory, kam mě zdejší ředitel pozval, abych zdokumentoval předání symbolického šeku na 250 tisíc korun od Nadace Naše dítě. Setkání na mě udělalo nepřekonatelný dojem, ze kterého jsem si odnesl hlavně pocit, že činnost Nadace Naše dítě má v naší společnosti doslova nezastupitelnou úlohu.

Po vzoru Británie vznikla

Linka bezpečí

Nadaci v roce 1993 založila Zuzana Baudyšová s cílem pomáhat dětem v krizové situaci, hrozí-li jim jakékoli nebezpečí. O rok později známá ochránkyně dětí pomohla zprovoznit celostátní Linku bezpečí. Inspiraci k založení linky paní Baudyšová hledala především ve Velké Británii – děti ji tam znají pod názvem Childline (dětská linka).

„Naším hlavním posláním je přerozdělovat peníze postiženým, ohroženým a jinak znevýhodněným dětem, pomáhat jim ve všech směrech a zároveň bojovat proti násilí na dětech, jejich týrání a zneužívání,“ upřesnila šéfka Nadace Naše dítě.

Později Linku bezpečí doplnila Rodičovská linka a Linka vzkaz domů pro děti na útěku z běžných rodin, ale i z domovů a ústavů. V roce 1994 vzniká na podnět nadace Krizové centrum Linky bezpečí, které začalo přímo pomáhat týraným a zneužívaným dětem. Časem přibyla ještě internetová Horká linka (www.internethotline.cz), na kterou se může obrátit kdokoli a upozornit nadaci na internetovou dětskou pornografii.

Červená karta pro tyranu

Nadace Naše dítě stavěla svou pomoc na jednotlivá řešení krizových situací dětí prostřednictvím zmíněných linek a krizového centra, postupem času se oblast pomoci ještě více rozšířila o Linku právní pomoci a ucelenou ochranu dětských práv v České republice. V roce 2002 nadace vydala Slabikář dětských práv pro žáky prvního stupně základních škol. Praktická příručka, která měla dětem zjednodušeně pomoci orientovat se ve svých právech.

Zuzana Baudyšová připomíná, že jejich tým má za sebou mnoho uskutečněných reklamních kampaní, nejznámější z nich je tzv. červená karta – „Dejme týrání dětí červenou kartu“. Cílem

kampaně bylo upozornit veřejnost na psychické a fyzické týrání dětí a na problematiku sexuálního zneužívání dětí.

„Je složité najít hranice mezi fyzickým trestem a fyzickým týráním, proto je třeba otevřeně nastolit otázku úplného zákazu fyzických trestů i s vědomím, že to ve veřejnosti vzbudí velkou nevoli,“ zmínila ředitelka Baudyšová. Dosud se úplný zákaz vztahuje pouze na školy, domovy, výchovné ústavy a diagnostické ústavy.

Pomáhá dětským domovům

Kromě tohoto Nadace Naše dítě spolupracuje s celou řadou dětských domovů a v průběhu roku je věcně i finančně podporuje. Loňské Vánoce byly zvláště bohaté pro 15 domovů z Čech, kterým nadace splnila přání v rámci předvánoční akce „Dopisy Ježíškovi“. Pod vánočním stromkem v pražském EUROPARKU se podařilo nashromáždit vánoční dárky pro více než 500 dětí. Osobní podporu dětem vyjádřila patronka nadace zpěvačka Helena Vondráčková, když spolu s paní Baudyšovou oslovila veřejnost s prosbou o pomoc.

„Snažíme se pomáhat všem, kteří to potřebují, ale především dětem, které si nemohou pomoci samy. Podporujeme dětské domovy, sociálně-slabé rodiny, postižené děti a také se upřímně snažíme přispět ke změně příslušných zákonů ve prospěch opuštěných a ohrožených dětí,“ shrnula priority Michaela Maxová, manažerka sponzoringu Nadace Naše dítě.

Užitečné kontakty

Linka bezpečí

116 111

pomoc@linkabezpeci.cz

chat.linkabezpeci.cz

www.pomoconline.cz

Linka vzkaz domů:

800 111 113

Horká linka proti dětské pornografii:

www.internethotline.cz

Weby:

www.nasedite.cz

www.linkabezpeci.cz

www.detskaprava.cz

Paní Maxová rovněž uvedla, že jejich nadace pomáhá už osm let financovat organizaci Nejlepšího koncertu, umělecké přehlídky dětí z dětských domovů. Ke škále pomoci opuštěným dětem od Nadace Naše dítě patří individuální žádosti o příspěvek, zprostředkování letních zájezdových pobytů a vstup na různá kulturní představení.

Miloš Nguyen

nadace a organizace

www.nasedite.cz

O Zuzaně Baudyšové:

- vystudovala Vysokou školu ekonomickou a později pracovala v České národní bance
- ředitelka Nadace Naše dítě od roku 1993
- založila Linku Bezpečí, Linku vzkaz domů a Horkou linku
- pomohla zřídit Krizové centrum Linky bezpečí
- členkou Výboru pro práva dětí Rady vlády ČR pro lidská práva
- členkou představenstva Evropské federace pro pohřešované a sexuálně zneužívané děti se sídlem v Bruselu
- žije v Praze, má dva syny, Antonína a Jana

Nejmilejší koncert ve Volyni: Táhl Michal David, Hip-Hop, ale i vlastní tvorba...

V jižních Čechách jsem ještě na Nejmilejším koncertě nikdy nebyl, tak jsem si letos řekl, že napíšu pořadajícímu domovu a přijedu se podívat. V polovině března na mne čekalo příjemné překvapení. Dětský domov Boršov nad Vltavou se své organizační role zhostil náramně, přehlídka byla příjemnou sobotní událostí. Koncert ve Volyni si nenechalo ujít deset domovů z jižních Čech, ale třeba i z Vysočiny.

Úžasné vystupující neviděla veřejnost

Přesto bych si dovolil zmínit jedinou věc, která mi přišla líto, a sice, že chyběla veřejnost v sále. Jak v publiku, tak v porotě. Taková pěkná vystoupení se konala pouze pro samotné domovy, což byla velká škoda. Sál byl díky hojně přítomnosti dětí z domovů zcela zaplněný. Přijeli nejen účinkující, ale také jejich kamarádi – fanoušci.

„Pokud jde o účast veřejnosti, není důvod, proč by v publiku nebyla. Vidíme to spíš jako technický problém, děti z jednotlivých zařízení přijelo 160 – 170 a zaplnily sál. Letos jsme koncert pořádali ve spolupráci s volyňským Městským kulturním střediskem, akce byla zveřejněna v místním kulturním přehledu i v médiích, takže o ní lidé zřejmě věděli,“ pustili pořadatelé.

Porotu tvořili převážně ředitelé zúčastněných domovů, podle ředitele Miroslava Kouřila z pořadajícího Boršova je takové obsazení tra-

dici, od příštího roku se to má ale změnit. „Federace dětských domovů připravuje nová pravidla pro konání nejmilejších koncertů, takže po čase můžeme čekat některé novinky,“ upřesnil Kouřil.

Jeniček s Mařenkou ve spárech ježibaby Moderátorka v rámci kulturního dne měla profesionální vystupování, věděla přesně, jak a kdy se ujmout svého úkolu, což u moderátorů ne vždy bývá jednoduché.

Prostory zdejšího kulturního domu byly příhodné této akci. Atmosféra měla grády, děti se zapojily plně do fandění a podporovaly „své“ soutěžící.

Při prvním představení se ukázaly děti ze Senožat, které si připravily moc pěkné vystoupení – muzikálové písně na motivy Michala Davida. Skvěle rozproudily atmosféru, při níž z většiny účinkujících spadla tréma. Škoda, že tyto muzikálové hvězdy nepatřily k soutěžícím. Další nesoutěžní představení si připravily děti z Horní Plané. Se svou pohádkou „O řepě“, jak ji tahal dědeček s babičkou a další zvířátka, sklídily zasloužené ovace publika. Stejně tak velký úspěch slavila pohádka dětí ze Senožat „O perníkové chaloupce“. V tomto případě byly vysoce ohodnoceny jak scénář, tak kostýmy ježibaby a Jeníčka s Mařenkou a kulišy v podobě perníkové chaloupky.

„Samorostům“ narostl hudební talent
Malé prcky vystřídala na pódiu Katka Juraso-

vá ze Zvíkovského Podhradí a publikum ohromila svým „Školním přednesem“. Děti od Zvíkova jsou skuteční recitátoři, v minulosti to mnohokrát prokázala nejen sama Katka, ale i David Kubeš se svou vlastní tvorbou. David nechyběl na celostátních Nejmilejších koncertech už několik let. Ale co se stalo, že jsme Davida od uplynulém jihočeském koncertu postrádali?

Velký dojem udělal Vláďa Crha z Radenína s hip-hopovou písničkou, přičemž v ten okamžik zpozorněly hlavně holky a všichni ostatní nadšenci hip-hopu. A to už nastoupili radeníňští „Samorosti“ s prvotřídními skladbami „Sametová“ od skupiny Žlutý pes a „Podvod“ Honzy Nedvěda. Jedno z nejlepších vystoupení jihočeského Nejmilejšího koncertu. Samorostům patří velké uznání Zámečku, opravdu mimořádné!

„Podle mě je na akci nejhezčí ta neformálnost, bezprostřední, samovolné setkání dětí. To je pro mne významnější, než vyšší organizovanost Nejmilejšího koncertu,“ svěřil se v průběhu koncertu šéf domova v Boršově nad Vltavou.

Na pódium právě přicházejí humpolečtí bubeníci, aby pořádně rozbubnovali zdejší publikum i porotu. To se jim nakonec povedlo na výbornou. Nutno dodat, že na koncerty to byli jediní zástupci bubeníků, takže velký posun vpřed. Jednu dobu bývaly koncerty doslova plné afrických bubnů.

Zdeňka ohromila „klavírním koncertem“

V druhé části jihočeského koncertu se představil třináctiletý Roman se sólovým zpěvem na motivy Děti ráje, jeho kamarád Petr Kotlár ho doprovázel na klávesách. Roman měl celý sál pevně v hrsti, úžasný profil, jenž to má evidentně v malíčku. Následovalo klavírní vystoupení Zdeňky Holé z domácího Boršova nad Vltavou s názvem Měsíční svit. Zdeňku publikum zvláště odměnilo uznalým potleskem. Úspěch ji vynesl nominaci do celostátního kola v Uherském Hradišti.

Na řadu se dostal opět Žichovec, tentokrát skupinka malých prcků, která si dohromady říkala „Čínská škola“. Těm se podařilo okouzlit každého diváka, a také samotné porotce. Čínánci si vyrobili pravého čínského draka a kroužili s ním pobavené po celém sále. Děti dospěle to zcela dostalo.

Na závěr připravilo občanské sdružení Múzy dětem vystoupení svých dvou dobrovolníků zápasících mezi sebou s dvoumetrovými prkny na hlavě. Úkolem bylo přemoci toho druhého svým prknem – udržet přitom prkno na hlavě bylo hodně těžké.

Múzy dětem a sranda s kouzelníkem...

Dále děti pobavil kouzelník z Múz, jenž čaroval a čaroval, až dokázal vykouzlit dvousetkorunovou bankovku v nafouknutém balónku. Nejlepší ovšem bylo zapojení nejmenších účastníků do kouzla. A aby toho nebylo málo, tak Múzy dětem přivezly s sebou ještě „profi“ malíře Boba, který dětem na pódiu maloval jejich tváře. Jako završení nejmilejšího koncertu v jižních Čechách organizátoři uspořádali velkou diskotéku, účinkující a ostatní děti se po zbytek odpoledne dále dohromady a tancovali, jak jen to šlo...

Strejda ředitel z DD Boršov nad Vltavou Miroslav Kouřil a ostatní porotci předávali krásné ceny od sponzorů všem, kteří uspěli v jednot-

livých kategoriích do třetího místa. Vyhlášena byla rovněž nesoutěžní vystoupení.

„Rád bych poděkoval dětem za jejich pěkné výkony a vychovatelům v domovech za podporu a úsilí při nácvicích na náš Nejmilejší koncert ve Volyni. Užili jsme si to a pevně doufám, že se opět všichni sejdemě příští rok,“ uzavřel ředitel Kouřil.

Miloš Nguyen

www.ddborsov.cz

Celkové výsledky:

Muzikál:

1. Jožin z bažin, Nová Ves u Chotěboře
2. Hity Michala Davida, Senožaty

Literárně-dramatický obor:

a) Umělecký přednes

1. Katka Jurasová, Školní přednes, Zvíkovské Podhradí

b) Malé jevištní formy

1. Perníková chaloupka, Senožaty
2. O veliké řepě, Horní Planá

Hudební obor:

a) Sólový zpěv

1. Vladimír Crha, Radenín

b) Vokální skupiny

1. Martin Pilát, Klára Doležalová, Senožaty
2. Skupina Karamelky, Volyně

Hudební skupiny

1. Samorosti, Radenín
2. Creasy Drums, Humpolec
3. Moje píseň, Žichovec

d) Hra na hudební nástroj

1. Zdeňka Holá, Boršov nad Vltavou

Taneční obor:

a) Tanec (sólo, párový tanec, malé skupiny)

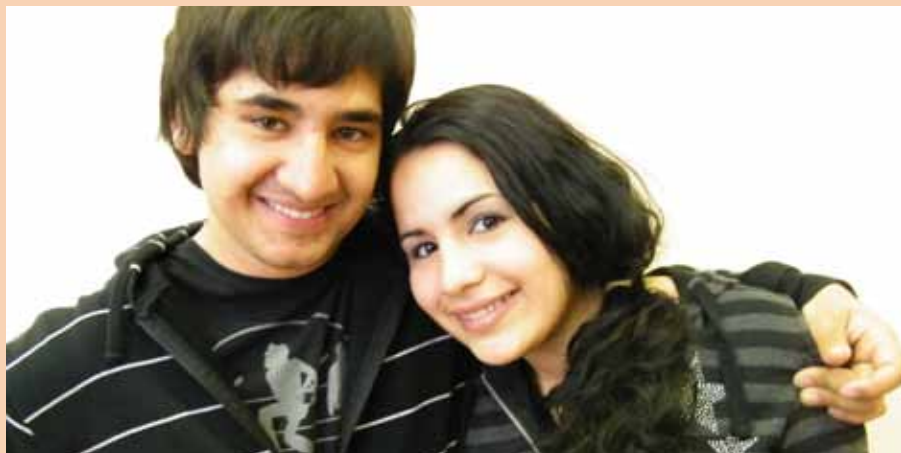
1. Lukáš Mazač, Humpolec
2. Lenka Chalušová, Horní Planá
3. Petra Bendiková, Nová Ves u Chotěboře

Folklorní skupiny

1. Čínská škola, Žichovec

Nejmilejší koncert v Sázavě: Děti bavit Hip-Hop, Čača i divadelní pohádky

Zámeček navštívil další z řady Nejmilejších koncertů. Tentokrát se zastavil v Sázavě, kam na konci dubna dorazilo pět domovů ze středních Čech. I když byl sázavský koncert spíše komorní, účastníci si jednotlivá vystoupení pochvalovali. Koncert si

„Sázavské děti“ jako moderátoři

První část přehlídky začala dopoledne ve zdejším Společenském domě. Byla výjimečná nejen zajímavým programem, ale i třeba tím, že Nejmilejší koncert moderovaly děti z pořádacího domova. Na podobnou zkušenost jsem ještě nikde nenarazil, a to jsem objel už dost regionálních přehlídek.

Organizátoři jiných Nejmilejších koncertů se většinou snaží získat známé moderátorské tváře, v Sázavě vsadili na jistotu, která se jim vypltila. A přitom vůbec nebylo poznat, že Roman Kadlec se Zdeňkou Bedřichovou, dospívající děti ze Sázavy, se své moderátorské role zhostili úplně poprvé. Naopak, působili tak profesionálně, že ohromili účinkující i diváky. „Mám radost, že jsme moderování zvládli, trochu mě trápila tréma, ale dětem a dalším účastníkům se naše vystupování snad líbilo. Všechny Nejmilejší koncerty, které Sázava v minulosti organizovala, moderovaly děti,“ zmínil Roman.

Ředitelka sázavského domova Alena Nováková si průběh koncertu také pochvalovala, i když možná nepočítala s menší účastí. „Dnes mnohé dětské domovy žijí „konzumním životem“, dávají přednost akcím jiného typu před lidovou tvořivostí dětí a dalším rozvíjením jejich talentů. V každém případě jsme si to užili. Chtěla bych poděkovat všem dětem a kolegům za pomoc při organizaci přehlídky,“ uvedla hlavní organizátorka středočeského koncertu.

Čača ve stínu současné doby

Jako první vystupující se ukázaly děti z domáčí Sázavy a připravily si „Street Dance“, prvky moderního tance a hudby, které se vskutku ujaly. V Sázavě dominovala hlavně moderní vystoupení, nechyběl beat box, hip-hop nebo třeba mezi dětmi oblíbený rap. Naproti tomu Katrin se svým partnerem Robertem ze Sázavy zvolili

lostátní přehlídku. Na scénu právě nastoupila Marcela Kíporová z Nymburka, bříštní tanečnice, která svým úspěchem navazuje na slávu své starší a mnohem známější sestry Marušky Kíporové. Maruška má z regionálních a celostátních přehlídek už řadu

zkušeností. Tentokrát však do Sázavy přijela pouze fandit. „Letos jsem se rozhodla dát šanci své ségře, aby si zasoutěžila a pokusila se dostat na finále přehlídky.

Pokaždé to bylo skvělé, užila jsem si toho dost, teď budu podporovat Marcelku,“ svěřila se Zámečku Marie Kíporová.

Nejmilejšího koncertu se zúčastnily také soutěžící z dětského diagnostického ústavu v Praze-Krči. Dívky působily sebevědomě – sborový přednes měl šmrnc a v kombinaci s tím, že jejich vystoupení mělo právě premiéru, si získaly bouřlivý aplaus publika a uznání porotců.

li tanec Čača a sklidili patřičný úspěch v podobě postupu do celostátního kola v Uherském Hradišti.

Koncert pokračoval vystoupením tanečnic – čarodějnic ze Zruče nad Sázavou. Holčák se podařilo roztančit nejen publikum, ale i porotu tak, že si rovněž vysloužily postup na ce-

Obluda, co chtěla sníst princeznu

Odpoledne následovala druhá část přehlídky, účastníci se přesunuli ze Společenského domu do divadla, ve kterém pokračovala divadelní vystoupení. Sázavské děti měly jednoznačně nejlepší kostýmy. Vedle toho si

připravily humorné scénky, které pobavily přihlížející diváky včetně malých prcků. Nejpusobivější z nich byla pohádka o Kouzelném mlýnku. Postava Honzy, krále, princezny a jejich služebníků a obludné a nenasytné příšery, která chtěla sníst princeznu a připravit království o to nejcennější, vyvolala upřímné nadšení. Hlavní představitel Honza se ukázal jako zachránce princezny. Našel si cestu k čertům do podsvětí, vzal jim mlýnek a vyměnil jej s nestvůrou za život princezny. Příšera si tak mohla díky kouzelnému mlýnku vyčarovat tolik jídla, kolik chtěla. „Pohádku o kouzelném mlýnku jsme nacvičovali asi měsíc dopředu. Hodně jsem prožíval postavu Honzy, protože to byla kladná role. Je nakonec dobře, že jsme s naší pohádkou postoupili do podzimního finále divadelních přehlídek,“ radoval se čtrnáctiletý Marek Kadlec.

S podobně skvělým představením si poradili také soleničtí kluci a holky. Připravili si scénku, jak ježek přechytračí zajíce. Zajíc navrhuje ježkovi, aby si dali spolu závod v běhu. Ježek je chytrý, ví, že zajíce nikdy nemůže předběhnout, a tak si potajmu přivede kamaráda dalšího ježka, který vypadá úplně stejně jako on. Zajíc proto nevěřicně kroutí hlavou, když zjišťuje, že ježek je pořád rychlejší a nijak neprohlédne ježkovu lest.

Po celý den konání přehlídky měla možnost navštívit obě části, jak hudební, tak divadelní, široká veřejnost především ze samotné Sázavy. Na závěr organizátoři koncertu předali všem dětským domovům spoustu hodnotných cen i s diplomy.

Miloš Nguyen

Sponzoři Nejmilejšího koncertu v Sázavě: Město Sázava, Sklárny Kavalier, Change4Children

Do Uherského Hradiště postoupili:

ř N u
N
m

Zruč nad Sázavou

m

Na celostátní divadelní přehlídku postoupili:

m
N N

Za vysvědčení jsme vyrazili do ráje Welnes

Dnes máme něco společného. Ano - pololetní prázdniny, které nám přinesly spoustu radosti i zklamání z vysvědčení a odpočinek od školy. Je otázkou pro každého z vás: Jak vás ocení vaši ředitelé nebo ředitelky za vysvědčení?

Možná, že v ostatních domovech se za vysvědčení ani nějak neocenuje. My však měli štěstí. Vyšli jsme do hotelu Synot, kde nás čekalo Welnes centrum. Pro mnohé z nás to nebylo poprvé, neboť navštěvujeme welnes pravidelně. Nejen, že jsme si mohli užít menší bazén, 2 whirlpoolky, ale

také několik druhů saun, kde nechyběla třeba aromatická, finská nebo solná.

Pro větší děcka to byl také zároveň turistický zážitek, který musely podstoupit, aby vůbec k hotelu ve Starém Městě dorazili. To také potvrdilo pravidlo: „Jdi si za svým cílem!“ Jen pro zajímavost. Rád bych poznamenal, že na jednu osobu na hodinu to činilo 280 Kč. Bylo nás 15 a byli jsme tam 2 hodiny. Rád bych ještě zmínil, že po příjezdu jsme si všichni do jednoho pochutnali na křupavém řízečku a bramborovém salátku, a myslím, že chutnalo i těm, co do-

nesli 8 čtyřek.

K závěru bych však za všechny účastníky upřímně poděkoval za sponzorský dar od hotelu Synot, který nám tento zážitek věnoval a přeji si, abychom si společně uvědomili, že být v DD není jen o tom, něco přijímat, ale také se něco naučit dávat. Naši sponzoři, kteří nás obdarovávají nejen při těchto příležitostech, by pro nás mohli být inspirací a příkladem, až my budeme „velcí“.

Lukáš Kotlár

U hasičů jsme zpívali a přišel i Mikuláš

V sobotu 4. prosince jsme byli v Mutěnicích u hasičů. Při příležitosti Mikuláše pro nás hasiči připravili jídlo a nějaké cukrovinky. Museli jsme taky nejdřív zazpívat. Nikomu se nechtělo, ani mně, ale nakonec jsem se odhodlala a zazpívala.

Bylo to tam super, až na to, že venku byla strašná zima. Než jsme dojeli k hasičům, byla strašná mlha, ani nebylo vidět na cestu. Všechno to proběhlo suprově, moc se nám tam líbilo. Cesta zpátky byla taky super, jeli jsme totiž starým hasičským autem.

Lenka Škodová

Na Valašském jarmeku jsme byli v obležení

Již vícekrát jsme psali o tom, že se děti z našeho Dětského domova ve Smolině věnují ve svém volném čase drátkování, korálkování a výrobě různých upomínkových předmětů. Rádi jsme proto uvítali pozvání pořadatelů Valašského mikulášského jarmeku (tak se to opravdu jmenuje, ne „jarmark“!) ve Valašských Kloboukách, a tak jste nás mohli v sobotu 4. prosince 2010 zahlédnout v sále TJ Sokol.

Vstávali jsme brzy, abychom mohli co nejdříve vrazit do Valašských Klobouků. Ráno bylo velmi mrazivé, ale my byli plní očekávání, jak dnešní den dopadne. Už od samého rána se začalo shromažďovat čím dál tím víc lidí, kteří byli zvědaví na naše výrobky z drátků, korálků a pedigu, jako třeba stromečky štěstí, andílky, zvonečky, motýlky a rybičky. Pohybovalo se kolem nás i mnoho čertů.

Během dne náš „stánek“ byl v obležení známými i neznámými lidmi a samozřejmě i tetami, kteří nás podpořili a koupily sobě i blízkým pěkné dárky na Vánoce. Byli jsme rádi a vždy nám to zvedlo náladu. Vydělali jsme mnoho peněz, za které budeme moci nakoupit další korálky a drátky na nové výrobky. Pořadatelé z TJ Sokol nás také pozvali na oběd – byla to tradiční kyselice a pravá „valašská klobása“. Byli jsme hrdí, že nás pozvali

na tento jarmek a budeme se těšit, že nás pozvou i příští rok. Byla to pro nás velká čest a zkušenost.

Marie Křoková

Předvánoční jarmark v Brumově-Bylnici

V sobotu 11. prosince 2010 se děti z našeho domova, na pozvání paní Hůdkové, zúčastnily Předvánočního jarmarku v Brumově-Bylnici. Zde jsme mohly své drátkované, korálkové a pedigové výrobky nejen ukazovat, ale i prodávat.

Celý jarmark se nesl v duchu předvánoční doby s celou řadou tradičních řemesel, lidové hudby a dobrého valašského jídla a pití. A protože zde byla vyhlášena soutěž o nejlepší vánoční cukroví, do které se se svými griliášovými hrudkami zapojila i naše teta Marta, tak jsme si z této soutěže odváželi 1. cenu. Gratulujeme a přidáváme recept.

Griliášové hrudky :

150 g oloupaných mandlí, 150 g vlašských ořechů
200 g čokoládové polevy, olej na potření alobalu
120 g krupicového cukru, 40 g másla, 1 lžice medu

Z cukru na mírném ohni připravíme karamel, přidáme med a máslo, postupně přidáme nasekané mandle a ořechy. Po vychladnutí vytvoříme z hmoty hrudky, které máčíme v čokoládě a kládeme na alobal.

Dobrou chuť!

Šarlota Koňaková

Memoriál Lucie Hanušové: Celkovým vítězem závodníci z Mikulova

V Praze Dolních Počernicích proběhl 13. ročník Memoriálu Lucie Hanušové neboli atletické závody mezi dětskými domovy. Do Prahy začátkem května přijely výpravy z 34 domovů z celé republiky. Memoriál je pravidelně jedním z nejoblíbenějších dílů v rámci DD CUPu. Patronát nad akcí převzala Policie ČR. V doprovodném programu vystoupil zpěvák Václav Neckář nebo třeba Pink Floyd Revival ze Slovenska a další osobnosti.

Memoriál na památku nadané sportovkyně Po loňské revoluční změně, kdy Memoriál Lucie Hanušové prvně probíhal v jihočeském Táboře, se každoroční závody v atletice přesunuly zpět do oblíbeného dolnopočernického parku. Tam závodníci poměřovali své síly na sprinterských, středně-dlouhých a vytrvalostních tratích.

Memoriál vznikl v roce 2004 jako památka na úspěšnou a nadanou sportovkyni v běžeckém lyžování Lucii Hanušovou, která tragicky zahy-

nula v USA. Helena Hanušová, maminka Lucie Hanušové, se atletických turnajů dodnes pravidelně účastní a děti podporuje. „Pamatuji si na první ročník před třinácti lety, když jsme se strejdou Martinem Lněničkou začínali, všechno bylo takové nové...

Postupně se k memoriálu přidal bohatý doprovodný program a další novinky, na které jsme si nějakou dobu museli počkat,“ zmínila Helena Hanušová. Rodačka z Prachatic ztělesňuje memoriál víc než kdo jiný, opakovaně připravuje všechny závodníky na startovní čáře a „odpískává“ start. „Snažím se děti motivovat, jak jen to jde, protože mají velké cíle a nebojí se jít za nimi. DD CUP jim poskytuje možnost pracovat na sobě a jít vstříc všem životním výzvám,“ řekla vážně a zároveň povzbudivě paní Hanušová.

Nejlepším domovem na turnaji se stal Mikulov, následovaný pyšelskými závodníky a třetí skončili atleti z České Lípy. Mikulovská teta Alena a strejda Pepa věrně podporovali své svěřence. „Patříme mezi největší dříče, máme snaži-

vé děti, které to dotáhly až na pohár za první místo v atletice DD CUPu. Jsem na ně upřímně hrdá a moc jim děkuji," svěřila se nadšeně trenérka Alena.

Mikulov porazil Pyšely jen o bod

Sportovní víkend začal už v sobotu dopoledne. Šéf DD CUPu Martin Lněnička přivítal spolu se zástupci Policie ČR závodníky a mohlo se začít sprintem nejmenších prcků. Každá kategorie byla věkově odlišená, závodili spolu nejmenší, větší a největší běžci, přičemž zvlášť kluci a holky, aby byly vyrovnaný síly. „Sport je pro nás hrozně důležitý, protože bez něj by nám chyběla potřebná kondička, a je určitě lepší, než vysedávat u televize,“ řekl Alex Csányi z Pyšely.

Jedním z nejlepších sprinterů na turnaji se ukázal Jirka Turánský z České Lípy. Tomu se podařilo v nejstarší kategorii sprintu kluků porazit ostatní závodníky v čase 8,36 sekundy. Nezapřeli se ani mikulovští kluci a holky – hlavně Patrik Miker v kategorii mladších chlapců uběhl sprintovou trať kupodivu za stejný čas jako Českolipák Jirka, tedy za 8,36. V dívčí kategorii na středně dlouhé trati uspěla Maruška Mikerová opět z Mikulova s časem 36,95 setin sekundy. Mikulovský domov jako jediný oslavo-

val čelní místa ve dvou kategoriích. Z nejmladších kluků zvládl vytrvalostní běh nejlépe Radek Badi z Hory Svaté Kateřiny za jednu minutu a 24 sekund.

V ostatních kategoriích, kterých bylo dohromady osm, bodovali kluci a holky z Pyšely, Jeseňníku, Čeladné a Nového Strašecí. „Získala jsem medaili za první místo, jsem za ni moc ráda, strejdové měli ze mě radost,“ usmívala se dvánáctiletá Tereška Bencová z nejvzdálenějšího domova v Čeladné.

Výsledky jednotlivých běžců z kategorií se sčítají, takže čím více měl domov zástupců v kategoriích a čím byli úspěšnější, tím měli větší šanci celkově vyhrát. To se podařilo Mikulovu, který měl jen o pouhý bod více než Pyšely.

Policejní složky „obsadily“ počernický park. Policie České republiky byla v Počernicích hojně zastoupena, za dětmi z domovů dorazila pyrotechnická jednotka, skupina říční policie, jízdní policie a zásahová jednotka Útvaru rychlého nasazení známá pod zkratkou URNA. Dolnopočernický park se na několik hodin proměnil v policejní městečko a tím pádem na jedno z nejbezpečnějších míst v Praze. Přítomni byli také četníci v dobových uniformách, ně-

kejší československá policie z dob první republiky (1918 – 1938).

Děti si prohlížely nejrůznější zbraně jak palné, tak třeba nášlapné nebo protitankové miny. Seznámily se s prací potápěčů a psodů, jejichž ukázka vypadala moc zajímavě. Stejně jako přehlídka jízdních policistů na koních, kteří dětem ukazovali střety s demonstranty házející nejrůznější věci. „Koně jsou speciálně vycvičení, aby byli proti jakýmkoli útokům odolní. Nesmí je zastrašit žádné „létající předměty“ nebo hořící barikády, dělobuchy či dymovnice,“ nastínil přihlížející policista.

Při prvním dnu se účastníci memoriálu mohli těšit na štedrou zábavu v podobě vystoupení Václava Neckáře, slovenské skupiny Pink Floyd Revival z Košic a osobností jako Hamleti, TAM-TAM, Paradox a moderátora a zpěváka v jedné osobě Tomáše Janku. „Moc rád jsem přijel do Dolních Počernic zazpívat některé své hity jako třeba Stín katedrál, ša-la-la-la-li nebo Čaroděj dobroděj. Myslím, že to děti bavilo a mě s nimi taky. Je mi ctí tady vystupovat,“ řekl Zámečku Václav Neckář. Program probíhal za účasti široké veřejnosti z Dolních Počernic. Děti a vychovatelé opékali buřty a užívali si vzájemné po-

hody. Na konec večerního programu vystoupili hosté ze skupiny Tribo Fuego se svou ohnivou show, která doslova zahřála mnohé účastníky. Jako vrchol memoriálu organizátoři připravili velkolepý ohňostroj.

Miloš Nguyen

zpravodaj Zámečku v Dolních Počernicích

www.ddcup.cz

Partneři DD CUPu:

Magistrát hlavního města Prahy, Policie ČR Praha, České dráhy, Crocodile, Accor Hospitality, Klub přátel dětí, MADE, IMANT, Klan, Chapeau Rouge

Míčovky v Lipové u Šluknova: Zlatí kluci z Jablonného a holky z Lipové

Dětský domov Lipová u Šluknova zorganizoval 12. ročník Míčových her pro domovy z Ústeckého a Libereckého kraje. Fotbalisté a hráčky vybíjené se do nejsevernějšího cípu republiky sjeli koncem května. Vítězi turnaje se stali kluci z Jablonného v Podještědí a holky z domácnosti Lipové. V doprovodném programu si děti užívaly jízdu na kolotočích a obdivovaly staročeský jarmark. Akci moderovala Michaela Dolinová a ceny účastníkům předávali Jaroslava Obermaierová a Bedřich Liška ze seriálu Ulice. Na závěr míčovek vystoupil netrpělivě očekávaný zpěvák z Česko-Slovenské SuperStar Jan Bendig.

Zájem o míčovky letos rekordní

Domov v Lipové míčovky zorganizoval už po dvanácté. Před lety však turnaj probíhal pouze ve vybíjené. „Původní myšlenka počítala s vybíjenou, po čase jsme přidali ještě fotbal, protože o vybíjenou mezi kluky nebyl takový zájem. Takže kluci dnes hrají fotbal a holky vybíku,“ poznamenal Josef Kodydek, dřívější ředitel DD Lipová. Strojda Kodydek dodal, že zatímco v minulosti jezdilo do Lipové několik domovů, v poslední době účast neustále roste

a letos dosáhla jedenácti týmů.

V loňském roce došlo k velkému překvapení, když si putovní pohár za první místo ve fotbale odvezli kluci z diagnostického ústavu v Liberci. Tentokrát výsledky odpovídaly „zaběhnutému stavu“. Fotbal vyhrál domov z Jablonného v Podještědí a vybíjenou tradičně domácnosti Lipová. „Měli jsme zase velké štěstí a dokázali vyhrát vybíjenou. Nevím, co víc bych k tomu řekla, mám prostě neskutečnou radost,“ tvářila se šťastně Jiřina Vovsová z Lipové.

Česká Lípa a Lipová tradičními rivaly

Lipovácké a českolipské holky jsou už léta zvyklé odehrávat finálový zápas, který byl opět mimořádně napínavý. Českolipští měli na posledním turnaji k poháru blíž než kdy jindy. Strojda Karel Heller svou Lípu oddaně podporoval, byť domov nakonec statečně přijal druhé místo.

Naproti tomu v Lipové patřičně slavili úspěch, protože si nenechali vzít každoroční první umístění. Hráčky z jiných domovů mění taktiku a přemýšlejí o tom, jak by vyzrály na Lipovou. „Je to rok co rok stejné, pořád se zdokonalujeme, máme energii a chuť Lipovač-

ky porazit, přesto se nám opakovaně nedaří vyhrát," posteskla si Angelika z konkurenční České Lípy. Na třetím místě skončily holky z Jablonného v Podještědí. Pozoruhodností se stalo, že absolutním vítězem nebyl jeden, ale hned dva domovy. Lipová i Jablonné obsadily shodně jak první, tak třetí místa.

Kluci z nejbližší Krásné Lípy poprvé v Lipové... Fotbal probíhal rovněž zajímavě. Týmy hrály současně na dvou hřištích. Mezi nejlepšími fotbalisty se představily domovy z Hamru na Jezeře, Jiřikova a samozřejmě neúspěšnější tým na turnaji Jablonné v Podještědí. Vedle nich neztráceli bojovného ducha nejmenší hráči z Jablonce nad Nisou. Jejich kádr působil velmi sebevědomě. Stejně jako oni zazářili také střekovští kluci z Ústí nad Labem. I když nepřijeli v té nejsilnější sestavě, měli odvahu se s ostatními poprat o vítězství. „V Lipové jsme si užili skvělé zápasy, kluci hráli férově. Sice jsme neměli nejvýkonnější tým, ale i tak jsme si vedli dobře. Celkový dojem je tedy úžasný," chválil si Ruda Jony z Krásné Lípy. Právě přítomnost krásnolipských hráčů vzbudila nevidanou pozornost. Nejbližší domov od Lipové účast na míčovkách dlouhodobě odmítal, nyní se rozhodl pro změnu a vyslal svůj fotbalový tým. Je to po dlouhém čase velký posun ke sblížení mezi oběma domovy.

Všichni se těšili na Honzu Bendiga

Organizátoři účastníkům připravili příjemný doprovodný program – děti směly zdarma využít kolotočové atrakce. Pro všechny byl připraven staročeský jarmark, na kterém nechyběl oblíbený stánek s ručně vyrobenými svíčkami od dětí z dětského domova v Lipové.

„Míčovky jsou pro nás obrovskou poctou. Jsme rádi, když můžeme uspořádat akci, která děti baví. Zvláště pokud jde o region, kde je o podobné události docela nouze," řekl šéf domova v Lipové Leoš Moravec.

Dále v rámci programu vystoupili šermíři a kejklíři. O náležitou atmosféru se postarala hvězda z místního domova známá ze soutěže Čes-

ko-Slovensko má talent – oblíbený Franta Šimčík, jenž se proslavil napodobováním tance Michaela Jacksona. Celým odpoledním programem provázela moderátorka Snídaně s Novou a herečka ze seriálu Ordinace v růžové zahradě Michaela Dolinová. Spolu s ní přijeli děti podpořit a vyhlásit výsledky Jarosla-

va Obermaierová a Bedřich Liška. Na závěr zazpíval několik svých písniček zpěvák z Česko-Slovenské SuperStar Jan Bendig.

Miloš Nguyen
zpravodaj Zámečku v Lipové

www.ddlip.cz

Vybíjená - dívky:

- 1. DD Lipová u Šluknova**
- 2. DD Česká Lípa**
- 3. DD Jablonné v Podještědí**

Malá kopaná - kluci:

- 1. DD Jablonné v Podještědí**
- 2. DDŠ Hamr na Jezeře**
- 3. DD Lipová u Šluknova**

Partneři Míčových her v Lipové:

Rossmann, 3E Praha Engineering, Allianz, Korekta Mikulášovice p. Kmecík, Morávia Hanák, Motorkáři, Pekařství Haback Šluknov, Potraviny Květa Bryndová Lipová u Šluknova, Řeznictví Strnad Rumburk, Pila Lipová u Šluknova Jan Čácha, Comtel-Team, Sklenářství autobaterie Pauer, H&M Market Rumburk, Papírnictví Anna Pachmanová Varnsdorf, Občanské sdružení "Snílek", Lékárna náměstí Šluknov, Drogerie Wilhelm Šluknov, Potraviny D+S Šluknov, Elektro Navrátil Šluknov, Řeznictví u Vohnouta Varnsdorf, STI Group Rumburk Šluknov, Billa, Uniles, Stap, RC King.CZ, Tesco Šluknov, Televize Prima, Samat spol.s.r.o., Inpeko spol.s.r.o. Ústí nad Labem, Hi-trádio Crystal, Železářství Dostál Šluknov, Comtel Rumburk, Dana Koubková Rumburk

zprávy z domovů

„Věřím si“ je super

Od září loňského roku jsme začali jezdit na **naučný kurz „Věřím si“ do Prahy. Nejdříve se nám tam vůbec nechťelo, mysleli jsme si, že to bude jako ve škole – ale bylo tam moc, moc fajn.**

bydlí a seznámili jsme se taky s dalšími kamarády z jiných domovů. Bylo nám tam moc fajn a budeme na tyto zážitky dlouho a rádi vzpomínat.

**Julka (15), Paťa (14), Sára (15)
a Martin (15)**

Dopoledne jsme si vždycky povídali o zajímavých věcech (placení nájmu, hledání zaměstnání, různých závislostech). Odpoledne jsme flambovali palačinky, míchali nápoje a zkoušeli si jiné praktické věci a večer jsme vyrazili na procházky po Praze, nebo do divadla. Navštívili jsme taky Dům na půl cesty a povídali s kamarády, kteří tam teď

V Lipové chystají na květen fotbal a vybíjenou

Už 12. ročník turnaje dětských domovů v míčových hrách připravují s pomocí dětí tety a strejdivé z DD Lipová. Na programu budou jako tradičně turnaje v malé kopané (kluci) a vybíjené (holky).

Akce začne v sobotu 21. května 2011 krátce po osmé hodině ve Sportovním areálu v Lipové u Šluknova. Přihlášky a další informace najdete na www.ddlip.cz nebo si o ně můžete napsat na ddlilp@interdata.cz.

Jak to chodí u gangsterů

Kluci a holky z Hory Sváté Kateřiny (HSK) mají fajn vychovatele. Neberou je jen na muzikály (které často nestojí za nic), ale snaží se jim ukázat, že „obyčejné“ divadlo může být mnohem lepší zábavou.

A tak se vypravili do pražského divadla U Hasičů, které je pozvalo na hru Gangsteri z městečka v režii J. Galina. „Od začátku až do konce jsme se skvěle bavili,“ napsala nám teta Zdeňka. Kateřinští s napětím sledovali i výkon své krajanky J. Galinové z Docela velkého divadla v Litvínově – její postava byla ve hře doslova třesničkou na dortu a nenechala nikoho chladným.

„Děkujeme za pozvání a těšíme se na příště,“ napsala i za děti teta.

Poděkování pro DD Smolina

Už je to rok a něco co jsem opustil bránu DD. Nebyla to jen taková brána, byl to domov, ze kterého jsem odešel. Žil jsem v dětském domově 12 let svého života. Za tu dobu jsem poznal spoustu lidí a hlavně přátel.

Asi si kladete otázku, proč vůbec píšu... Jde o to, že jsem vlastně nepoděkoval všem přátelům, dětem a tetám, s kterými jsem bydlel pod jednou střechou, a proto jsem se rozhodl udělat to touto cestou. Chci Vám všem moc poděkovat za vše, co jste pro mě udělali. Dlouho mi trvalo, než jsem si uvědomil, že jsem opustil vlastně něco, po čem jsem vždy toužil – a to byla RODINA.

Vím, že jsem občas měl hloupé řeči a spousta věcí mi vadila, ale když si na to vše vzpomenu, tak jste

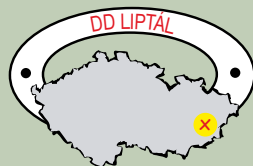
to mysleli všichni v dobrem. Člověk si uvědomí vše, až když je pozdě nebo tehdy, až něco ztratí. Něco, na čem mu moc záleželo.

Děkuji Vám všem! Nikdy nezapomenu.

Martin Pecha
(vyrostl v DD Smolina)

Z koncertu Konvičkové máme kupu vzpomínek

Na konci loňského roku jsme se zúčastnily turné Markéty Konvičkové „No talking“.

Asi v 17:45 jsme se nasáčkovali do auta a vyjelo se. Cesta nám připadala jako věčnost, ale nakonec jsme se dočkali a přijeli jsme na velké parkoviště nákupního centra Čepkov. Nahrnuli jsme se ke vchodu a po kontrole lístků jsme vešli do sálu.

Na podiu bylo již připraveno vše potřebné. Usadili jsme se a začalo čekání na finalistku Superstar Markétu Konvičkovou. Najednou vstoupila na podium kapela a čas příchodu zpěvačky se přiblížil. Konečně přišla. Ozval se hromový pokřik lidí v sále, kteří byli oslněni, když přišla na podium.

Začala zpívat a vyprávět své zážitky. Však taky toho musela zažít, když je nominovaná na objev roku. Po pár písních se vždy šla převléknout, pokaždé byli všichni oslněni více a více. Koncert se pomalu chýlil ke konci, ale nikdo si to neuvědomoval. Když zazpívala poslední píseň, všichni začali křičet: „Ještě jednu! Ještě jednu!“. Po opravdu poslední písni se všichni nacpali těsně k podiu s plakáty, deníky a s fotkami Markéty. A ona podepisovala, co mohla. Pak se ještě fotila a byl konec. Odjeli jsme domů plni úžasných zážitků a vzpomínek.

Nikola, Eva, Denisa

UNICEF dělá dobré věci

Dne 26. 1. 2011 jsme se zúčastnili besedy v rámci projektu UNICEF TOUR. Moderoval ji Pavel Svoboda, mezi hosty byla i Markéta Fialová a večer nám zpříjemnil vystoupením zpěvák David Deyl. Ředitelka českého výboru UNICEF paní Pavla Gomba nás seznámila se všemi projekty, kterými se UNICEF v současnosti zabývá, ale také jsme se dozvěděli o minulosti této organizace a o tom, jak pomáhaly v poválečných letech ostatní země nám.

Během besedy jsme viděli dokument, který odvysílala TV Nova o činnosti UNICEF. Dozvěděli jsme se, kdo ze slavných osobností se věnuje pomoci dětem, např.: Jackie Chan, který podporuje program nášlapných min. Mezi další patří třeba David

Beckham, Whoopi Goldberg. Z českých osobností jsou to: Jiřina Jirásková, Jitka Čvančarová, Patrik Eliáš i mnoho dalších. Na závěr jsme soutěžili o večeri s Patrikem Eliášem. Bohužel jsme nevyhráli, ale soutěže se zúčastníme na internetu znovu. Beseda byla poučná a o některé poznatky jsme se podělili i ve škole.

**Reportéři z DD Hora
Svaté Kateřiny.**

zprávy z domovů

Nejpopulárnější hrou se v domově v Kašperských Horách stalo známé „Člověče, nezlob se!“. Trénink na únorový turnaj začal už v prosinci. V polovině února, přesněji 13. února v 13 hodin a 13 minut vše vypuklo.

„Pro nepřízeň počasí a špatné dopravní spojení se turnaje zúčastnilo 17 dětí, dvě tety a strejda. Nemohli totiž dorazit hráči ze Sušice a Chanovic, kteří k nám také patří,“ napsala do redakce teta Lucka. Přesto bylo celé odpoledne ve znamení očekávání, kdy už šestka zahájí cestu do vlastního domečku.

A jak dopadl turnaj ve hře, které není jen o náhodě, ale také o taktice a sebedůvěře?

Mladší

1. Míra F. (9)
2. Olinka K. (7)
3. Kačka Š. (5)

Starší

1. Nikola A. (12)
2. Tomáš K. (17)
3. Dan P. (13)

Svou kategorii měli i tety se strejdou, který se nechal zahanbit a skončil na druhém místě. Od té doby se děti stále ptají, kdy bude další turnaj a předhánějí se v nápadech, v čem by se mohlo soupeřit. „V podstatě je jedno, co hrajeme, ale největší radost mají z toho porazit tetu nebo strejdu,“ dodala teta Lucka.

Lyžování a lopatění na Tesáku

Vizovický domov uspořádal v polovině ledna 6. ročník krajského přeboru v lyžování a lopatění dětských domovů Zlínského kraje, pod patronací hejtmanova náměstka Libora Lukáše a Nadace Terezy Maxové dětem.

Hlavní závod musel kvůli nepřízní počasí změnit název na „slalom na suchu“, ale i tak se všichni bavili – hlavně díky kouzelníkovi Jirkovi Madašovi, ale taky při turnajích v šípkách, pingpongu a

hodu míčkem na cíl. Po večeri přišla na řadu klasička – diskotéka.

Celkové pořadí:

1. DD Vizovice
2. DD Zlín
3. DD Liptál

Na hory do Harrachova

Kluci a holky z Litoměřic vyrazili o jarních prázdninách do Krkonoš. „Vybrali jsme si penzion v Harrachově a udělali jsem dobře. Penzion byl moc hezký a sjezdovku jsme měli hned vedle. Děti si užily sněhu, prohlédly sklárnu a prozkoumaly okolí,“ napsala Zámečku teta Radka.

Patnáctiletá Eva MISS DD Střekov

Tradiční klání o MISS dětského domova uspořádali v polovině ledna v DD Ústí – Sřekov. Překvapením letošního ročníku byla promenáda ve svačebních šatech. „Šaty nám půjčilo ústecké divadlo a našim slečnám to v nich moc slušelo,“ napsaly nám tety z domova.

Do soutěže se zapojila i malá děvčata – soutěžilo se tedy od čtyř do sedmnácti let.

Novou MISS se stala patnáctiletá Eva Š., druhé místo stejně jako loni obsadila sedmnáctiletá Sabina D. a na třetím místě se umístila Miloslava S. MISS Sympatie se stala Miloslava S.

Vietnamské Vánoce na Kateřině

Nejvíce očekávaný den v DD Hora Sváté Kateřiny bývá 22. prosinec, kdy všichni dostávají vánoční dárky. Letos ale bylo vše ještě zajímavější.

„Navštívil nás pan Dugong Viet Dung, který dětem přivezl dárky a hlavně jim vyprávěl o životě osamocených dětí ve Vietnamu. Všichni jsme se zájmem naslouchali, jak tyto děti bloudí ulicemi a žebrají, aby se alespoň trochu najedli, protože tam není žádný takový domov, který by se o ně postaral,“ napsala Zámečku teta Jana.

Děti z Kateřiny zase vietnamskému podnikateli vyprávěli, jak vypadá život v jejich domově. Moc se mu to líbilo, podobný domov by rád založil také ve Vietnamu. „Za všechny děti bych ráda poděkovala za dárčky a hlavně za vyprávění, které v nás zanechalo hluboký dojem,“ dodala teta.

V Dolní Čermné se nebojí básniček

Do recitační soutěže Nebojte se klasiků, kterou vyhlásilo Letohradské soukromé gymnázium, se letos přihlásili čtyři kluci a holky z DD Horní Čermná.

Jikra recitoval báseň Smutný čmelák od Miloše Kratochvíla, Eva Pohádku od stejného básníka, Ilonka přednesla báseň Nebeské psaní od Jana Aldy a Láďa se zaskvěl s básničkou Co říkáme o přestávce od Jiřího Žáčka.

„Láďův výborný přednes ohodnotila porota třetím místem! Gratulujeme mu a děkujeme za výbornou reprezentaci domova,“ svěřili se Zámečku vychovatelé z Čermné.

Sígři a hendikepovaní se stali kámoši

Kluci a holky z brněnského diagnostického ústavu Veslařská mají nové kamarády. Našli je v Kociánce a vůbec jim nevadí, že jsou zdravotně postižení. Už mají za sebou několik společných akcí.

Setkali se například na vernisáži výrobků dětí z DÚM a taky na sportovním turnaji ve hře boccia, což je obdoba petangu pro hendikepované lidi. A největší zážitky? „Po cestě Kociánkou jsme navštívili také zvířátka, která pomáhají postiženým dětem při hipoterapii. Popovídali jsme si také s prasetem Hubertem,“ stálo v mejlu, který přišel do Zámečku.

Další společnou akcí byla Šikmá plocha – závod hendikepovaných žáků do druhého a čtvrtého patra školy. Kluci a holky z diagnostiku se taky dozvěděli, jak složit a rozložit vozík a vůbec jak pomáhat hendikepovaným. A taky si vyzkoušeli závod na vozíku, při kterém si hrábli až na dno svých sil.

„Všichni jsme poznali, že rvát se se životem, i když je třeba těžký, a bojovat vždy až do konce a čestně je důležité,“ napsali nám z Brna.

Silový trojboj v Zašové

Zpráva o druhém ročníku Silového trojboje, který uspořádal DD Zašová, přišla do Zámečku od vychovatele kroměřížského domova. Vše se odehrálo v posledním patře, kde mají zašovští posilovnu nebo skoro fit-centrum, za účasti soutěžících z DD Plumlov, Nový Jičín, Valašské Meziříčí, Kroměříže, domácí Zašové, slovenské Domaníže a polské Cieszyne.

„Po zahájení hned přišla první společná disciplína pro všechny kategorie – leh-sedy za 1 min., po ní následoval pro kluky Haken-dřep na posilovacím stroji a holky zápolily s kliky na bradlech. Po lehkém a chutném obědu a malém odpočinku přišla poslední disciplína dnešního dne – Bench-press, pro všechny kategorie společná,“ popsal strejda Kamil.

Jak celá soutěž dopadla se Zámeček zatím nedozvěděl, a to je škoda. Jisté je jen to, že kroměřížská výprava jela domů smutná – ze všech soutěžících uspěla jen Denisa. Ve své kategorii skončila na druhém místě a navíc získala titul Miss soutěže.

Kouření – tentokrát dětem pomohlo

Kouření škodí zdraví, a hlavně dětem. To je všem jasné. Tentokrát ale naopak kouření dětem pomohlo!

Vše se událo na setkání dýmkařů z celé České republiky a Slovenska, kteří se rozhodli vydražit dýmky a další předměty s touto tematikou. Výtěžek dražby ve výši 54.203 korun se rozhodli věnovat dětem do DD Jeseník.

„Chtěl bych poděkovat všem organizátorům akce za pozvání a sponzorský dar. Peníze využijeme k nakoupení výtvarných potřeb a vybavení dětských pokojů,“ svěřil se ředitel DD Jeseník Filip Haltmar.

Olympiáda na Tesáku v duchu fair

První místo je výborné, ale mnohem důležitější je férové závodění. V tomto duchu probíhala na Tesáku 38. zimní olympiáda dětských domovů se školou a výchovných ústavů.

„Jeden z kluků získal cenu fair play za to, že na trati zavolal pomoc holce, která spadla, a počkal,

dokud nepřišel vychovatel. Vůbec v té chvíli nepřemýšlel, že by mohl třeba přijít o medaili,“ řekl ředitel DDS Bystřice pod Hostýnem Jiří Vodák.

V krutém mrazu, kdy se teploty pohybovaly až 14 stupňů pod nulou, absolvovali soutěžící běh na lyžích klasicky i bruslením, stíhací závod, biatlon jednotlivců i štafety.

Komu se dařilo nejlépe? Mezi děvčaty uspěly družstva z DDS Hamr na Jezeře a z VU Moravský Krumlov, mezi chlapci dominovali zástupci DDS Horní Maršova a VU Chrástava. Domáci Bystřice obsadila mezi kluky z DDS třetí místo.

Akci financovalo ministerstvo školství a Nadační fond Albert.

(ČTK)

Děti z Dlažkovic mají nový auták

Kluci a holky z DD Dlažkovice mají velkou radost – na konci února dostal jejich domov úplně nový vůz Renault Kangoo. Domovu ho darovala firma Kompakt z Poděbrad.

Auto bude sloužit k dopravě dětí třeba k lékařům nebo do lázní. Dlažkovičti už jedno (devítimístné) auto mají, to ale vozí děti hlavně na sportovní zápasů nebo kulturní akce a tak často není volné.

Počínání firmy Kompakt je obdivuhodné proto, že různým domovům a ústavům už za 14 let předal přes 300 aut. „Je to tak, že náš obchodní zástupce nejprve najde ústav nebo dětský domov, který by vozidlo potřeboval. Pak obchází fir-

my, které podrobně seznámí s projektem i s tím, komu bude vůz předán,“ nastínil postup získávání vozu jednatel Kompaktu Miroslav Káninský.

(Litoměřický deník)

zprávy z domovů

Ztracená realita

Daniela Ž.

První kroky, první smích,
první věta, bílý sníh.
Vzpomínky na dětství plné lstí,
prodaný amulet, ztracené štěstí.
Všeho se vzdát, byl to tvůj chříč,
všechny tvé naděje jsou dávno pryč.
Se školou přišla první láska,
alkohol, drogy, prohraná sázka.
Ona ti šířelila ta bledá kráska,
jiný svět, samý led, nová maska.
Teď už frčíš si fet,
jsi všude hned,
skvělý to let...
Zhroucený Aero, zbořil ti svět.
Priority života sebral sis sám,
není to tak krásný - reality klam!
Padáš sám, tvoje tělo,
už jsi na dně, smát se chtělo.
Pohřbená naděje, pláčem zalitá.
Tuhé tělo, prázdná duše,
myšlenka odkvétá.
Křik o pomoc, rádobý kamarád.
Zasraná chemie, měl se rád.
Dostal ses na konec, začátek pokraje.
21. století, doba fetuje!

Stíny

Petra Dedíková

DD Dagmar Brno

Ve stínech se ztrácím, věřím v jeden sen.
Pořád na Tebe myslím, kdy přijde ten
den?
Tvé oči spatřit zase!
Jak často slunce vychází, tak často vidí-
vat se pořád ve tvém objetí.
Život nemá smysl, když ho žijeme samil
Tak, jako když má mysl utápí mé snahy!!!!
Nechce se mi dýchat, nechce se mi žít!
Pořád jenom doufat, pořád jenom snít!

Pro Romana Mika

z DDM Blovice

Kristýna Hrdinová (15)

VÚ a DDS Počátky

Ráda se dívám na tebe,
oči máš krásné jako nebe.
Miluji tě a ty to víš,
ale jak moc, netušíš.
Nad naším vztahem přemýšláš,
málo kdy něco vymyslíš.
Přes to vše tě miluji,
každý den něco piluji,
tobě básně píšu a tobě se věnuji.

Jsi

Jiří Sedlák

DD Mikulov

Jsi krásná jako květ,
který rozzáří svět na tisíce let.
Oči tvé krásně zářící,
jsou jak hvězdy na nebi zářící.
Ach moje láska k tobě,
byl bych rád, kdyby se spojily srdce obě.
Má lásko mám tě rád,
a nejen jako kamarád.
Jsi moje životní láska,
to, že tě miluji, není bílá sázka.
Jsi jako kopretina,
květ, co nikdy nezhasíná.
Jsi moje krásná růže,
miluji tě jak nejvíc kdo může.

Myslím si...

Pavla Kadlecová
VÚ a DDŠ Počátky

Myslím si,
že život stojí za to.
Myslím si,
že nevádí říct někomu, že jsi zlato.
Myslím si,
že láska jen tak nevyhoří.
Myslím si,
že vysoká jsou pohoří.
Myslím si,
že lidé by se měli mít rádi.
Myslím si,
že přece nevádí mýt se v kádi.
Myslím si,
že nádherný je štedrý den.
Myslím si,
že by si lidé mohli splnit každý sen.
Myslím si,
že v listopadu je ještě teplo.
Myslím si,
že si snad nezasloužím peklo.
Myslím si,
že se už nikdy nepořežu.
Myslím si,
že bych nemohla sníst žužu.
Myslím si,
že se s mamkou nepohodnu.
Myslím si,
že domů pojedu až v lednu.
Myslím si,
že život je krátký.
Myslím si,
že vše přece je jen lehký.

Hřbitov

Petra Dedíková
DD Dagmar Brno

Byla jsem tam, kde čeká tě dno největší.
Kde všichni v černém jsou.
Kam se člověk netěší.
Byla jsem tam, když rodina se bála.
Všude samé kvítí, když rakev vzplála.

Moje pocity

Pavla Kadlecová
VÚ a DDŠ Počátky

Od malička jsem hodně zlobila,
každou věc jsem rozbila.
Vše, co mi pod ruku přišlo,
už vícekrát nevzešlo.

Řezala jsem se po ruce,
všichni mi říkali, že jsem jako opice.
Kolikrát jsem byla na léčení,
každý den jsme si museli kontrovat ob-
lečení.

Ani léčení mi nepomohlo
a se mnou to moc dobře nedopadlo.
Za půl roku jsem šla do děčáku
a teď si kladu velkou otázku.

Nejsem tu z velké radosti,
ráda si kupuji sladkosti.
Naštěstí mohu jezdit domů,
cířím přenádhernou vůni stromů.

Každou chvíli chytám rapla.
moje duševní stránka sklapla.
Vychovatelky mám strašně ráda,
musím si poškrábat záda.

Básnička pro maminku

Luděk Bartošík (14)
DD Strážnice

Maminko, chci ti říct jedno:
Když odešlaš, srdce mé mi zvadlo.
Teď toho lituji, protože tě miluji.
Mé srdce ti daruji přes den i noc,
v noci dám ti pusinku
a obejmú tě jako Šmoulínku.
Srdce se mi rozbije
a včelička kolem poletuje.
Když mě píchne včelička,
tak rozbolí mě hlavička.
Maminko, mám tě rád
a svoji lásku chci ti dát.

Vstupenka do děcáku aneb 8 let v hajzlu

Vše začalo v osmi letech, když jsem začala chodit za školu. Doma jsem se z ničeho nic nemohla snést s bráchou, který si našel holku a mě prostě vyškrtl ze svého seznamu rodiny a přátel. Kvůli tomu, že jsem nechodila do školy, mě moje máma poslala do PL OPAVA, kde jsem byla opakovaně (dohromady asi osmkrát). Mamka mě tam nenavštívila ani jednou. Vždy přišla, jen když jsem měla výstup. Jednou při výstupu z PL OPAVA jsem šla s mamkou k autu a po cestě jsem si jí ptala, proč za mnou nebyla aspoň jednou, neodepisovala mi na dopisy a vůbec se neozvala. Na to mi odpověděla, že měla strašně moc práce...

Když jsme došli k autu, stál tam starší pán u stříbrného Renaultu. Najednou jsem vše pochopila. Moje máma čas měla, ale ne pro mě. Ten pán mi podal ruku s tím, že se jmenuje Jarek. Tvářil se, jako by mě chtěl poslat zpátky. Při cestě autem se pořád koukal do zrcátka a sledoval mě. Společně s mámou se drželi za ruce a mě nevěnovali vůbec žádnou pozornost, žádné „Jak se máš? Jak bylo?“, prostě nic... Druhý den jsem šla do školy. Tam všichni koukali, jako bych měla být něja-

ký duch. Každý se mě ptal, kde jsem byla, jak jsem se tam měla a co to vůbec je. I paní učitelka se vyptávala a byla zvědavá.

Postupem času jsem byla ještě v PL OPAŘANY, necelé čtyři měsíce. Po návratu se všechno zhroutilo. Máma se o mě vůbec nestarala, jen o svého chlapa a o bráchu. Mrzelo mě to, byla jsem malá a potřebovala jsem mámu. Ale jí to vůbec nezajímalo, tak jsem ze školy nechodila domů a byla jsem venku s kamarád-

kou Nikolou, která pro mě v tu dobu znamenala všechno. Máma si ani nevšimla, že nejsem doma. S tátou nežila a mě tatka taky nechťel. Moje kamarádka byla starší, měla asi 15 let, já jen necelých 11 let. Kámoška fetovala, brala pervitin, píchala si a byla závislá.

První fet

Jednoho dne jsem toho měla doma opravdu dost. Brácha mě zbil, a tak jsem utekla z domu a šla za kamarádkou, která mě vzala ke svému příteli. Pamatuji si jen, že byla zima a já jsem s Nikolou poprvé hulila trávu. Dostaly jsme strašný záchvat smíchu. Seznámila jsem se s jejím přítelem, a pak jsem se šla s Nikčou koukat na TV, ale její přítel jí zavola a ona bez váhání šla za ním. Po chvíli přišli za mnou, jestli nechci taky... Nechápavě jsem se dívala a Nikola mi vše vysvětlila. Nejdříve jsem váhala, ale když mi její přítel řekl, že mi bude dobře a na všechno zapomenu, tak jsem souhlasila. Oni si dali jako první, pak jsem přišla na řadu já. Vzpomínám si, jak mi Nikola řekla, že to musím rozdychat. Začala jsem šileně kašlat. Potom jsem začala uklízet, dělat prostě úplně všechno. Bylo mi krásně! Ten stav se nedá popsat.

Od té doby jsem to chtěla pořád. Vůbec jsem nemyslela na to, co bude doma, na to, že mě nikdo z rodiny nechce. Začala jsem krást, abych na tu drogu měla. Abych zase na chvíli zapomněla...

První ústavy a útěky

Několikrát mě chytili policajti při krádeži a odvezli zpátky domů. V 11 letech mě máma dala do DDÚ BOHUMÍN, kam za mnou opět nikdy nepřišla a nezavolala mi. Ani jednou jsem nebyla na dovolence, tak jsem utíkala a fetovala s Nikolou. Chytili mě a převezli do VÚ a DDŠ ŠUMPERK, kde jsem strávila asi rok. Pořád jsem utíkala a fetovala. Jednou jsem už prostě nemohla dál a vrátila se domů, kde jsem přišla v totálním stavu v dojezdu. Máma na mě okamžitě zavolala policii a řekla, že se k ní už nikdy nemám vracet. V té chvíli jsem všechno pochopila, chtěla se mě prostě zbavit! Nesla jsem to tehdy strašně špatně, každou chvíli jsem brečela. V Šumperku jsem začala dělat bordel. Šikanovala jsem holky, nadávala vychovatelům a učitelům... Tak udělali výměnu. Putovala jsem až do DDŠ JIHLAVA.

Děkuji do Jihlavy

Ten domov si nemůžu vynachválit, hodně mi

pomohl! A do dneška jsem mu za to strašně moc vděčná. Když jsem byla tam, tak jsem neutíkala, a dokonce jsem šla na nejlepší skupinu! Tam mi pomohli navázat kontakt s tátou a mámou. Máma si mě vzala na dovolenku, ale bylo to zase stejné. Začala pít a já si chodila na Stodolní a fetovala jsem. Do Jihlavy jsem přijela v katastrofálním stavu. Poté, co mě máma nechala v domově na Vánoce, u mě skončila. Vydřela jsem tam přes Vánoce i Silvestra. Byla jsem sama na sebe pyšná. Strávila jsem tam i velké prázdniny, kdy jsem tam byla sama! Ale byla jsem prostě ráda, že tam mohu být.

Kuchařka nebo feťáčka?

Blížil se mi 15. rok. Měla jsem se jít učit, ale na civilní školu mě nevzali, tak mě museli převést dál, do VÚ VELKÉ MEZIŘÍČÍ. Utekla jsem jim a našla si přítele, se kterým jsem bydlela. Fetovat jsem nepřestala. Po nějaké době mě opět chytili a odvezli do Meziříčí, kde jsem se měla vyučit na cukrářku. Bohužel se 1. ročník neotevřel, bylo málo holek, které měly jít do prvého. Dalí mě na dvouletou kuchařku. Ve Velkém Meziříčí jsem byla asi šest měsíců, a z toho jen třikrát na praxi. Potom jsem utekla a našla si nového přítele v Brně. Nefetoval a dával na mě pozor, abych také nefetovala. Bydlela jsem s ním a bylo mi dobře. Ale jednoho dne jsem šla sama po městě a potkala feťáky, se kterými jsem si okamžitě dala, a pak jsem fetovala pořád. Přítel mi chtěl pomoci a dostat mě z toho, ale mě už nebylo pomoci. Měla jsem mu za zlé, když mě držel doma. Byl pořád se mnou, a tak jsem od něj utekla, abych mohla fetovat. Jednou v noci, když jsem sháněla perník, mě chytili policajti a odvezli na záchyt do BRNA na VESLAŘSKOU, kde jsem měla být jen do druhého dne a jet zpět do Velkého Meziříčí. Jenže ráno pro mě přišel pan vychovatel a vzal si mě na vychovatelnu. Tam mi oznámil, že zůstávám v Brně na radiagnostiku a že potom se buď vrátím zpět do Meziříčí, nebo půjdu někam jinam. Byla jsem ten nejšťastnější člověk na světě, protože můj přítel bydlel v Brně. Chodil za mnou každý den a pořád mi opakoval, že to tam mám vydržet. Ale přišly Vánoce a já jsem chtěla být s ním, tak jsem zavolala mámě, že chci, aby mi podepsala dovolenku. Ona mi jí podepsala a já jsem byla u přítele, ale fetovala jsem. Ani nevím proč, nic mi nechybělo...

Na Veslařskou jsem se vrátila přes dovolenku dvakrát. Nezvládala jsem sama sebe, zase jsem do toho spadla. Na Silvestra jsem chtěla

jít opět na dovolenku, ale nepustili mě. Řvala jsem na vychovatelku a vyhrožovala jí. Nevěděla jsem, co budu dělat, ale dnes si uvědomuji, že to, že mě nepustili, bylo jenom dobře. Po Silvestru mě chtěli převést do VÚ Žulová, ale pořád jsem jim utíkala. Vrátila jsem se dokonce sama, že se chci nechat převézt, ale pokaždé jsem jim zmizela. Nakonec mě však převezli.

Pohár přetekl v Žulové

Ve VÚ ŽULOVÁ jsem byla asi jenom 3 týdny. Zvykla jsem si tam až moc rychle. Bylo to nejhorší zařízení, kterým jsem prošla. Nemohlo se tam skoro nic, vychovatele byli hnusní – ne všichni, ale většina ano. Začalo mě to tam štvát. Vždy jsem byla tvrdohlavá a měla svou hlavu! Nesnáším falešné lidi. Přesně takové jsou po různých zařízeních holky, co pomlouvají, ale jenom za zády, a do očí tvrdí, že ne, že to není pravda. Takový případ byl v Žulové. Jednu holku jsem zbila. Pak jsem napadla vychovatele, vychovatelkám a učitelkám jsem vyhrožovala. Ty holky, co tam byly se mnou, mě braly jako BOSSE. Hrály si na nejlepší kamarádky jen proto, že měli ze mě strach. Vše skončilo jednoho dne, kdy přetekl pohár...

Už od rána jsem neměla moc dobrou náladu, a tak jsem nechtěla nic dělat. Byla jsem týden zavřená v baráku, což by asi každému lezlo na mozek. K tomu jsme fakt nemohli skoro nic. Tak mi začalo totálně hrabat. Vychovatelům se to moc nelíbilo a chtěli mě zavřít na pokoj, ale samozřejmě jsem nešla a začala dělat bordel, nadávat vychovatelům a napadat je, ničit zařízení budovy. Kolem 19:00 toho dne si pro mě přijela policie a v poutech mě odvedla na celu v Jeseníku, kde jsem strávila tři dny. Po třech dnech jsem měla soud, na kterém jsem vyfasovala 18 měsíců podmínek, 4 měsíce natvrdo a 30 hodin veřejně prospěšných prací. Po soudě mě odvezli zpět do Žulové a oznámili mi, že mě převezou. Neřekli kam ani kdy. Mně to bylo jedno, byla jsem zvyklá, že mě každou chvíli někam překládají. Na druhý den ráno mě probudil zástupce ředitele s tím, že se mám sbalit, že mě převáží. V tu chvíli jsem byla šťastná, že odtamtud jedu pryč. A bylo mi jedno kam.

Začít makat...

Když jsem si sedla do auta, tak jsem se ptala, kam jedu. Paní sociální mi řekla, že do VÚ JINDŘICHŮV HRADEC. Jsem tu necelý týden, ale je to tu celkem v pohodě, takže si mys-

lím, že bych tu mohla ten poslední rok a půl vydržet a postupem času se postavit na vlastní nohy. Až budu moci dělat veřejně prospěšné práce, až to nabude právní moci, tak je hned začnu dělat. Ted' už vím, že když udělám nějakou blbost, uteču nebo někoho napadnu nebo budu někomu vyhrožovat a šikanovat jej, tak jdu na čtyři měsíce sedět.

Od toho soudu nemůžu ani pořádně spát. Mám strach, abych něco neudělala špatně. Hlídám se a ptám se sama sebe, proč jsem jen neposlouchala ty vychovatele, kteří mi pořád říkali: „Veroniko, nedělej to! Dopadneš špatně. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.“ Na jednu vidím, kde jsem skončila, co jsem vyfasovala a že ta moje hrdost nebyla k ničemu dobrému.

V současné době mám v plánu zůstat v domově a začít na sobě makat. Konečně přestat feťtovat a spoléhat se sama na sebe, a ne na domov. A vy holky, co jste hrdé a šikanujete ty slabší, nedělejte to a poslouchajte své vychovatele!!! Víím, že vás to štve a nechcete nikoho poslouchat a myslíte si, že jsou na vás hnusní a zasedlí, ale věřte mi, že chtějí pro vás jenom to nejlepší.

Veronika Návratová (16)
VÚ Jindřichův Hradec

S NÁMI DOKÁŽEŠ VÍC, NEŽ SI MYSLÍŠ!

NEVĚŘÍŠ? TAK TO ZKUS A UVIDÍŠ!

www.edie.cz/uceniprozivot

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Maturanti z Open Gate studují nyní ve světě

Jak to jde klukům a holkám z domovů?

Od maturit uběhlo zhruba půl roku. Studentům, kteří koncem května odmaturovali, skončily prodloužené prázdniny, a tak se vydali vyzkoušet si vysokoškolský život na vlastní kůži. Je tu pro vás druhá část rozhovoru se čtyřmi maturanty Open Gate, kteří vyrostli v dětských domovech. Z následujících řádků můžete mimo jiné zjistit, jak se jim povedla jedna z nejdůležitějších zkoušek studentského života nebo jak rychle si zvykli na nové prostředí.

Jelikož se tito studenti rozutekli do světa, musel jsem se s nimi spojit formou mailu. Jejich odpovědi jsem předělal do souvislých vět tak, aby u každého studenta vznikl odstavec, ve kterém naleznete všechny odpovědi na položené otázky.

1. Jak se ti povedla maturita?
2. Dostal/a ses tam, kam jsi původně měl/a v plánu jít? Pokud ne, co bylo za problém? Kde se tedy nyní nacházíte – škola, země...
3. Jak sis zvykl/a na neznámé prostředí a nové lidi?
4. Co pro tebe bylo ze začátku nejtěžší?
5. Pokud jsi v zahraničí, jak často máš v plánu vrátet se do ČR?
6. Jsi nějakým způsobem v kontaktu s Open Gate? Budeš tento areál rád navštěvovat, popřípadě dělat pro studenty nějaké přednášky či účastnit se některých akcí?

David Výboch (DD Nové Strašecí): Sport a psychologie ve Skotsku

Maturita se mi povedla docela slušně – bylo třeba se naučit zhruba 140 otázek na 5 předmětů, včetně hudebky, kterou jsem si vybral dobrovolně. Jednu otázku z biologie jsem neuměl. Celková bilance: 4 jedničky, 1 čtyřka (vytáhl jsem si tu jedinou otázku, kterou jsem neuměl).

Dostal jsem se na sport a psychologii do University of Abertay, Dundee ve Skotsku – tudíž dělám přesně to, co jsem chtěl. Na nové prostředí jsem si prakticky ani nemusel zvykat, zkrátka jsem zapadl a našel si spoustu kamarádů. Je tu skvělá

parta lidí. Nejtěžší pro mě bylo naučit se rozumět „skotské angličtině“.

Mám v plánu být v Čechách, jak často to půjde, ale uvidíme, jak mi to dovolí finance. Momentálně si hledám brigádu. Píšu si s kamarády z OG přes facebook, jsem v neustálém kontaktu s paní Halfarovou a určitě se chystám udělat přednášku o životě ve Skotsku, o studiu psychologie a hlavně o sportu. Moc rád bych se účastnil nějaké akce v OG, jakmile budu mít příležitost, stavím se.

Petra Pacoňová (DD Nymburk):

Místo medicíny finance

S maturitou jsem vcelku spokojená, i když to nebylo za samé jedničky. Ale což, maturitu mám a na vysoké škole jsem také, takže spokojenost. Nedostala jsem se na svoji preferovanou školu, kterou byla medicína. Problémem bylo nejspíše to, že se tam hlásilo moc lidí. Nyní ale studuji v Praze na vysoké škole finanční a správní a jsem zde velice spokojená. Prostředí mi nedělá moc velké problémy a poznávat nové lidi také

ne. Navíc tu jsem se spolužačkou z OG. Nejtěžší bylo zvyknout si na formu učení, na to, jak profesoři k nám přistupují, atp. Mám v plánu dále být v kontaktu s lidmi z OG, přece jen nějakou dobu jsem tam žila a jen tak zapomenout se nedá. Pokud budu pozvána na nějakou akci, velice ráda se zúčastním.

Jarda Čech (DD Korkyně):

Na univerzitě v Anglii

Maturita se povedla. Sice jsem nechtěl mít trojku, ale vytáhl jsem si opravdu jedinou otázku, kterou jsem vsutku neuměl. Jinak jsem v podstatě spokojen.

Ano, dostal jsem se přesně tam, kam jsem plánoval jít. Právě studuji BathSpa University, která se nachází v Anglii. Přesněji v Bathu, což je historické město poblíž Bristolu. Popravdě řečeno, nic pro mě nebylo vyloženo těžké. Sice jsem měl problém s ubytováním, který jsem však ihned vyřešil. Takže možná autobusy a jejich značné zpoždění.

O návštěvách ČR jsem zatím moc nepřemýšlel. Spíš bude záležet na příležitostech a důvodech návratu, jako nějaké festivaly, rodinné akce, atd. Ano, jsem v kontaktu s pár studenty a s paní Vuchtrovou a Halfarovou. Open Gate je pro mě místo, kde jsem strávil pět nejlepších let svého života. Jsem (a navždy budu) vděčný za příležitost studovat a žít v tak skvělém prostředí. Navštěvovat Open Gate samozřejmě budu. A po každé moc rád!

Romana Kašparová (DD Písek):

V Chesteru jsem moc spokojená

Závěrečné zkoušky jsem se asi jako každý maturant obávala, ale dopadlo to dobře. Tím myslím, že jsem s výsledky nebyla spokojena jen já, ale také univerzita, na kterou jsem se přihlásila a poté obdržela oficiální přijetí. Moje vysněná univerzita byla ve Vídni, kde jsem měla studovat mezinárodní vztahy. Ale bohužel tato škola byla finančně velice náročná, tudíž jsem se musela podívat po jiné. Nakonec vyhrála univerzita Chester ve Velké Británii, kde jsem nyní velice spokojená. Musím říct, že zvykání bylo víc než snadné.

První den po náročné cestě do Chesteru se mě ujali milí lidé, ukázali mi město, koleje a připravili mě na to, co se bude celý ice-breakingový týden dít. Mezinárodních studentů je nás tu menší hrstka, ale i tak se navzájem podporujeme. Hned

třetí den jsem dostala takzvanou „fresher's flu“, neboli počáteční chřipku, což vůbec nebylo nic příjemného, ale prý si tím každý začátečník musí projít. A trochu jsem bojovala s „culture shockem“, který byl zpočátku dost silný. Jinak jsem neměla větší potíže.

Určitě bych nechtěla zmeškat Vánoce v ČR a letní prázdniny bych si také chtěla užít u Vltavy na Smíchovské pláži či tam u nás v Písku u Otavy. Určitě vás ráda navštívím. Open Gate pro mě byla velice důležitou etapou v mém životě a ráda se tam budu vracet. Když bude příležitost podívat se na Blue Van festival, určitě neodmítnu. A samozřejmě se se studenty ráda podělím se svými zkušenostmi tady u nás na Chester Univerzitě v podobě prezentace či přednášky.

Sjeli jsme i Čerták!

První víkend v březnu jsme trávili na horách v Harrachově. Velký dík patří Nadačnímu fondu Albert, který nám vše zaplatil. Tento pobyt byl směřován na lyžařský výcvik. Celkem jelo 9 dětí a tři dospělé osoby. Některé děti byly z dětského domova a některé ne. Nejmladšímu bylo pouze 2,5 roku a nejstaršímu 50 let – to byl náš vynikající kuchař. Jídlo bylo výborné.

Nemůžeme říct, že bychom se nudili, protože program byl náročný, ale neměl chybu. Celý den se lyžovalo a večer nastal čas her, soutěží a zábavy. Samozřejmě nemohla chybět diskotéka, jen mužů bylo málo, byla zde převaha ženského pohlaví.

Nejvíc nás potěšilo to, že jsme překonali svůj strach a sjeli jsme Čerták, který vypadal velmi náročně. Také jsme viděli v Harrachově postavený hrad ze sněhu, ne-

chybělo ani bobování. První den jsme si šli prohlédnout okolí Harrachova (Mumslavské vodopády). Byli bychom rádi, kdybychom mohli tuto akci příští rok zopakovat v té samé sestavě.

Eva a Adélka

Na lyžích jako Robocop

V únoru jsme jako správní lyžaři vystartovali do Beskyd na Bahenec. Někteří měli lyže na nohách poprvé, takže byla sranda. Hotel byl krás-

ný. Byl tam bazén, sauna, posilovna, tak jsme se vůbec nenudili a hlavně jsme si neodpočinuli.

Měli jsme tři družstva, do kterých nás rozdělili podle toho, jak kdo uměl lyžovat.

Já jsem byla ve třetím, protože jsem měla poprvé na nohách lyže. Připadala jsem si jak robot. Ty těžké přeskáče – no hrozně! A ještě k tomu ta přilba na hlavě – no, opravdu jak robocop. Ale bylo tam super, mám plno zážitků a nakonec jsem se aspoň trochu naučila lyžovat – jestli se to tak dá říct...

Lucie Lisická (15)

Jeden den, dvě sjezdovky

S naším strejdou a tetou jsme si udělali výlet na hory do Loučné pod Klínovcem. Vyjeli jsme na konci února, o jarních prázdninách. Z DD jsme odjízďeli kolem 11 hodin dopoledne. Cestou jsme si říkali, jestli vůbec bude nějaký sníh, tou dobou bylo už hezky.

Málem jsem si namlela

Když jsme dorazili na místo, tak jsme se obuli do lyžařských bot a šli na sjezdovku, kde jsme si koupili lístek. Na sjezdovce byly dva kopce, jeden velký a druhý malý. Já jsem samozřejmě šla na ten menší, jelikož jsem na lyžích stála poprvé minulý rok na horách, kde jsme byli s DD na celý týden v Jizerkách, ale na těchto horách jsme byli jen jeden den, takže jsem to poprvé nějak nezvládala. Po roce jsem se hrozně bála, a když jsem si na ty lyže stoupla a dojela vlekem nahoru, to byl teprve strach... Sjela jsem dolů, ale řeknu

Ležet na svahu se nevyplácí...

Pak za mnou přišel strejda, který mi řekl, ať jdu s ním a s mým kamarádem Ondrou na větší kopec. Já jsem mu sice řekla, že se bojím, ale on mě přemluvil, tak jsem šla. Když jsem vyjela nahoru a shlédla ten velký kopec, dostala jsem strach. Strejda s Ondrou vyjeli první. Já zůstala stát nahoře a přemýšlela, jestli mám či nemám

jet. Ale musela jsem, jak jinak bych se asi dostala dolů. Nakonec jsem se rozhodla vyjet, ale ujela jsem jen kousek. A takhle jsem po kouskách jezdila pořád. Už jsme měla před sebou jen kousíček, a najednou jsem se moc rozjela a spadla. Byla jsem tak líná vstát, že jsem tam zůstala ležet a ležela tam přibližně 15 minut. Mezitím za mnou přišly nějaké paní, které mi chtěly pomoci, ale já jsem odpověděla, že nechci. Jedna z těch paní mi řekla, že mi zavolala záchranou službu, tak jsem rychle vstala a ukázala jí, že jsem v pořádku. Takže vám radím, abyste neleželi moc dlouho na sjezdovkách. Strejda s Ondrou se mi samozřejmě smáli, a já jim řekla, že už s nimi nejdu, a že se vrátím na ten menší.

Do konce jsem tedy jezdila na menším kopci s tetou, ale taky jsme spolu občas spadly, jelikož ten sníh byl namrzlý a zdál se mi umělý. Ale naopak jsem si užila i spoustu srandy. S naším DD je vždycky sranda. Večer jsem byla docela dost unavená. To víte - po dlouhé době stát na lyžích není dobrý. Ale byla to aspoň po roce změna.

Sandra Pikartová

nadace a organizace

Nejmilejší koncert ve Vizovicích

Středa 13. dubna byla pro nás dlouho očekávaným dnem. Ve Vizovicích se konal Nejmilejší koncert, na který jsme se všichni moc těšili. Parta čtrnácti dětí a dvou tet našeho domova si letos připravila malý muzikál o sv. Jiří.

Do nácviku našeho představení jsme se pustili s velkou vervou. Předvedli jsme pestrou směsici originální hudby, tance, hereckých výkonů i neobyčejných kostýmů, za což jsme byli oceněni zvláštní cenou. Naše vystoupení jsme si velice užili.

Moc se nám také líbila všechna ostatní vystoupení dětí jiných dětských domovů a zábavný program doprovázející soutěž. Rovněž jsme ocenili zcela jedinečný počín dětí a vychovatelů při vydání vlastní knihy, zábavné vystoupení kouzelníka a v neposled-

ní řadě pohostinnost a pěkné přijetí všemi zaměstnanci domova ve Vizovicích. Výkony všech vystupujících zaslouhují obdiv a také organizátoři z vizovického dětského domova a porota zaslouží velkou pochvalu!

Jana, Ivetka, Erika, Zdenka, Ád'a, Domča, Petra, Gabča, Eva, Jiřka, Rád'a, Rost'a, Jarda, Tomáš, Hela a Táňa

NK ve Staňkově s Kynychovou

V Lidovém domě a kině ve Staňkově se uskutečnil Nejmilejší koncert pro Plzeňský a Karlovarský kraj. Koncert pořádal už podruhé náš DD Staňkov. Moderovala jej Hanka Kynychová.

Nejmilejšího koncertu se zúčastnilo 14 domovů. Měl taky přijet za občanské sdružení Ve spojení Karel Voříšek, ale bohužel musel být v televizi. Porota byla sestavena z různých oborů, byli tam hlavně odborníci ze základních uměleckých škol. Děti zpívaly sólový zpěv, hrály di-

vadla a taky na hudební nástroje. Všem se to moc líbilo. Program skončil v 15:00 hodin. Potom nám přijel zazpívat Josef Vágner, se kterým jsme si pořádně zařídili.

První místo v kategorii zpěv získala Markéta Samochodkinová z DD Staňkov, v malé jevištní formě Šarlota Balátová také ze Staňkova, ve hře na hudební nástroj Albín Augustýn Balát a Šarlota Balátová. Ti všichni postupují do celostátního kola do Uherského Hradiště. DD Staňkov děkuje moc všem sponzorům. Opravdové díky!

Ceny předávali ředitel místní školy Jaroslav Šobr, jeho zástupkyně Jitka Suchá a naše výborná ředitelka domova Jana Koubová.

Albín Augustýn Balát

Zlatý míč zůstává u domácích!

Už po deváté se v Uherském Hradišti konal turnaj v malé kopané. Dojíždíme na místo a ještě čekáme na další družstva, se kterými si budeme poměřovat své neojedinělé schopnosti ve fotbale. Jenom slyším dvakrát hvízd a už je nástup, který zahajuje dnešní Malou kopanou. Pravidla jsou vysvětlena, týmy jsou rozděleny do skupin a můžeme začít hrát.

Těžké nervy a uklidňování svých spoluhráčů není jednoduché. Hádky s rozhodčím jsou umírněny, a proto se celá hra vyvíjí jinak. První zápas je úspěšně splněn. Domácí – kluci z dětského domova v Uherském Ostrohu – porazili Zašovou 3:0. „Hoši, moc se neradujte, ještě nás čekají další tvrdé boje ve fotbalové aréně“.

Výhra ve skupině

„DD Vizovice porazíme a jenom budeme čekat, jak dopadne druhá skupina!“ A tak se i stalo, vyhráli jsme 8:0. Nejvíce mě ale trápilo, že jsme se nedokázali domluvit na své taktice a udržet své nervy na uzdě.

To tu však nehraje roli, my jsme si sem dojeli pro první místo, a o to nám jde. My sami budeme bojovat o první místo. Začíná nečekané finálové utkání mezi domácím Uherským Ostrohem a Hodonínem.

Nervy nepomohou

Toto utkání je nervující a pro Uherský Ostroh také poučením, že nervy nám k výhře nepomohou. A na branky létá jedna střela za druhou, ale málo jich zasáhne branku.

Z pomezí čáry se jenom ozývá „to byl faul“, ale nic na tom nemění fakt, že rozhodčí bude pískat.

Ozývá se potlesk a tímto je ukončeno utkání, které vyhrál mužstvo domácích Uherského Ostrohu. Ted už nás čeká jenom vyhlášení a rozdání medailí a předání poháru, který patří Uherskému Ostrohu.

Tímto bych chtěl poděkovat týmům, které se zúčastnily Malé kopané. A našemu domovu. Akce byla zábavná, i když se při ní použilo mnoho protestů a urážek.

Pavel Lukáš

Nejllepší hráčka

Na výstavu jsme upletli pomlázky

V druhé polovině dubna se v našem dětském domově se školou uskutečnila velikonoční výstava výrobků našich chlapců. Na výstavě bylo možno vidět různé keramické výrobky, dřevěné hračky, ručně malované kraslice, papírové zajíčky, slepice a v neposlední řadě i různé velké pomlázky, které chlapce naučil vyrábět jeden z učitelů.

Výstavou návštěvníky prováděli dva kluci, kteří u každého z výrobků popsali jeho výrobu a využití. Vzhledem k tomu, že o naši akci věděli díky plakátům obyvatelé města Králíky, navštívili náš ústav místní školy i jednotlivci. Naše velikonoč-

ní výstava se všem moc líbila, o čemž svědčí zápisy v návštěvní knize.

Rajko Balog

V Liptále rostou vajíčka na stromech

V úterý 19.4. 2011 nám přes noc na stromě před domovem vyrostly nádherné velikonoční kraslice. Všem se nám strom moc líbil. Hlavně proto, že jsme se všichni na výzdobě našeho nového „vajíčkovníku“ podíleli společně s vychovateli.

Soňa a Leon

Velikonoční hodování se seniory

Po obědě jsme vyrazili na návštěvu do penzionu. Babičky a dědečkové pro nás připravili občerstvení a sladké odměny za symbolické vyšupání. Potom následovaly soutěže ve dvojicích. Byla to velká legrace. Vlastně jako pokaždé.

Veronika

Velikonoční plány

Za necelý měsíc budou Velikonoce. Ve škole nám přednášeli o Velikonocích, bylo to velmi zajímavé. Mnoho zvyků jsem vůbec neznal a nikdy o nich neslyšel. Pak jsme chodili po jednotlivých třídách a v každé jsme vyráběli jiné velikonoční ozdoby. Nakonec jsme si výrobky vyzdobili naši třídu. Nejvíce se mi líbilo barvení vajíček. To jsem ani netušil, že s barvami se dá udělat tolik pěkných věcí.

Těším se domů, protože mne čekají čtyři dny svátečního volna. Nejprve pomohu babičce s barvením vajíček a určitě upečeme nějakou dobrou buchtu. O Velikonocích je vůbec všude spousta dobrot. Půjdu ven za kamarády a popovídáme si, co se událo nového. Vymrskám mámu i babičku a půjdu koledovat ke kamarádkám. Budu hodně času trávit s mámou, aby viděla, že na ni myslím. Budu se jí snažit ve všem pomáhat.

Po prázdninách pojedu zpátky do domova. Bude to pro mě těžké, protože po týdnu, který strávím doma, se mi určitě nebude chtít vracet. Ze začátku mi bude smutno, ale já se budu snažit na to nemyslet. Zavolám mámě, že jsem dojel v pořádku.

Proč? Protože už jezdím sám! Máma říká, že už jsem velký kluk, a já se jí snažím dokázat, že má pravdu. Přesně vím, co řekne: „Buď hodný a myslí pozitivně!“ Také mi připomene, že za 14 dní bude další dovolenka, a já mámu nechci zklamat. A navíc, od Velikonoc za 2 měsíce budou velké prázdniny. A o nich vám napíšu příště...

Filip (7. třída)

Příště jim to na MISS natřu!

Na konci února jsem se zúčastnila MISS DD v Praze. Moc jsem se tam těšila. Ovšem když se den D blížil, začala jsem mít obavy. V pátek před soutěží jsem s tetou ještě dokoupila nějaké oblečení. Jako doprovod jsem sebou měla moji mladší sestru Klárku a kamarádku Katku (děkuji jim za podporu). Z vychovatelů jeli tetuška Radka a strejda Michal.

Moc děkuji tetě za podporu a trpělivost, kterou musela vynaložit k tomu, aby mě naučila sestavu v aerobiku. Děkuji i strejdovi, který nás do Prahy a zpět dopravil bez sebemenšího škrábnutí. Před klubem na nás čekala paní Buríánková (organizátorka z občanského sdružení VE SPOJENÍ) a vřele se s námi přivítala. Klub Óčko (kde akce probíhala) z venku nevypadal

zrovna zajímavě, o to lepší bylo překvapení, když jsme přišli dovnitř.

V plavkách i šatech

Prostředí bylo bezvadné, jen ta moje nervozita stále stoupala a sebevědomí klesalo. Byla jsem protivná na všechny kolem. A pak to začalo – nácvik chůzení, péče kadeřnic a kosmetiček. V 16 hodin byl oficiální začátek, nejprve proménáda ve sportovním oblečení, poté v plavkách. Následovala volná disciplína a jako hřeb večera proménáda ve večerních šatech. Konečně tu bylo vyhlásování, už jsem to nemohla v těch lodičkách vydržet. Snažila jsem se tvářit vesele, ale dalo mě to fakt velké úsilí. Nejráději bych ty krásné „IN lodičky“ zahodila.

Zklamání?!

Za Vysočinu vyhrály holky z DD Hodonín, já nic. Bylo to fakt zklamání! Ale teď už mi to nevádí, mám plno zážitků, nové kamarádky a hlavně zkušenosti. Je fakt, že jsem tam byla jedna z nejmladších. Rozhodla jsem se, že příští rok do toho jdu zase. Vypiluji si volnou disciplínu, oslním je profesionální chůzí a na všechny se budu usmívat!

Gábina (14)

MISS sympatie 2011

V sobotu 19. 3. jsme vyjeli brzy společně s tetou Katkou, Markétou a s dalšími dětmi do Vrba pod Pradědem na MISS dětských domovů. Byla jsem nervózní už od pátku, ani jsem moc nespala. Přijeli jsme na místo do kulturního domu Střecha, kde se celá akce uskutečnila. Soutěžilo 11 dívek.

Nejdříve jsme si vyzkoušely oblečení a potom byla generálka. Soutěž začala ve dvě hodiny. Vše jsme si zopakovaly – módní přehlídka, přehlídka v plavkách, volný program a přehlídka ve večerních šatech. Pak dorazila porota, která o nás rozhodovala. Já jsem měla číslo 1, tak jsem byla ve všem první – to si nedovedete představit, jak jsem byla nervózní, ale byla jsem pak ráda, že to mám za sebou. Jako volný program jsem tančila s mou sestrou na píseň od Michaela Jacksona. Myslím, že se to porotě líbilo.

Netrpěli jsme čekali, jak vše dopadlo. Já jsem se umístila jako MISS sympatie, měla jsem velikou radost. Celý den byl bezvadný a potkala jsem nové kamarády a kamarádky. Všem děkuji, že mi soutěž umožnili...

Darina Nguyenová (18)

Česko-slovenský turnaj

Hodonínští u svých nových slovenských kamarádů zjistili, jak se žije v DD za hranicemi

Asi před rokem jsme navázali spolupráci s dětským domovem v Holiči. Jde o dětský domov, který je v nedalekém městě na Slovensku.

V sobotu 9. dubna jsme se vydali do Holiče na sportovní den. Sehráli jsme dvě dvouhry chlapců, jednu dívek, a také dvě čtyřhry ve stolním tenise. Nakonec si strejdové ředitelé vybrali své zástupce, kteří se utkali v exhibičním zápase, hraném na dva sety. Na výsledku ani tak nezáleželo, ale náš strejda vychovatel vzdoroval a nakonec prohrál těsně se (skoro o 30 let mladším) kolegou ze Slovenska.

Pak jsme my - holky - vyzvaly naše kamarádky z Holiče ve vybíjení. Nejdříve jsme si musely upřesnit pravidla. Role rozhodčího se ujal náš strejda Rolenc, a rozhodoval spravedlivě. Už to vypadalo, že utkání prohrájeme, ale nastal nečekaný zvrat. Naše kapitánka Veronika se vybíchovala k neuvěřitelnému výkonu a my prohrané utkání nakonec vyhrály.

Fotbal: aspoň druhý poločas...

Posledním sportovním měřením sil byla kopaná. Holíč postavil pětici chlapců, ale my měli

kluky jen tři, tak jsme je doplnily my, děvčata. Drželi jsme se statečně, ale rozdíl byl znát. I přesto Veronika a Soňa se kluků nebály. Ve druhém poločase jsme si půjčili raději dva kluky z Holiče a výsledek už byl daleko lepší. Dokonce jsme druhý poločas vyhráli.

Plné ledničky, posilovna a psi
Pak jsme se přesunuli do jejich domova, kde jsme dostali oběd a po obědě koláčky. Zajímal nás, jak to u nich v domově chodí. Mají jen jednu kuchařku, a ta chodí jen v týdnu na ranní. Snídaně jim chystá noční služba a večere i víkendy si nakupují a vaří sami na skupinách. Moc si to děti pochvalovaly, měly plné ledničky. Jinak skupiny měly moc hezké, hlavně se nám líbilo barevné vymalování pokojů. Záviděli jsme jim i jejich posilovnu, krásné dva psy a velký oplocený prostor kolem domova.

Do Hodonína jsme se vraceli moc spokojeni.

Mirka Hořinková a strejda Rolenc

Život bez domova

Na „školení redaktorů“ v Praze jsme dostali za úkol udělat rozhovor se zajímavými lidmi. Dlouho jsme chodili po hlavním nádraží a hledali lidi bez domova nebo nějakého drogově závislého člověka. Po dlouhé době očekávání jsme viděli pána, který se hrabal v odpadkovém koši.

Kolik Vám je let a jak se jmenujete?

Je mi 43 let. Jmenuji se Vladimír Krkoška.

Odkud pocházíte a jak jste dlouho v Praze?

Pocházím ze Slovenska, ale v Praze jsem čtyři týdny.

Měl jste na Slovensku práci?

Ano, pracoval jsem jako elektrikář.

Máte teď momentálně nějakou práci?

Teď zrovna nemám, ale pracoval jsem v Mladé Boleslavi na stavbě, načerno.

Kde spíte?

Spím pod schodami, kde máme deky a ležíme na kartonech.

Z čeho žijete, za co si kupujete jídlo?

Sbírám papíry.

Máte nějaké děti a ženu?

Mám 3 dcery. Té nejstarší je 24 let, je už vdaná a žije na Slovensku se svým manželem. Manželka si našla jiného muže.

Proč se nevrátíte zpátky domů? Myslíte, že by Vám dcera „nepomohla“?

Stydím se! Nechci, aby řešili moje problémy.

Proč jste odešel ze Slovenské republiky?

Prodal jsem byt a dal jsem manželce 700 000 korun. Manželka mi podepsala papír, že nemusím platit alimenty. Myslel jsem si, že v Česku seženu práci, která mi vynesou dost peněz. Na ulici jsem se dostal svou chybou.

Kdybychom Vám teď dali 50 korun, koupil byste si raději jídlo, nebo nějaký alkohol?

Schoval bych si to, abych si ušetřil dost peněz na to, abych se dal do pořádku. Potom, až bych byl v pořádku, bych jel za svými dcerami na Slovensko.

Co jíte?

Jím to, co mi Bůh sešle z nebe na zem. Začal jsem v něm hrozně věřit, když jsem teď bez domova. Bůh i přesto, že jsem udělal mnoho špatných i dobrých věcí, mě hodně potrestal.

Rozhovor připravili:

Tereza Tichá a Vojtěch Sívák

Ilustrační foto

Načeradský duatlon 2011

Ve čtvrtek 12. května 2011 se na 6. ročníku sportovní soutěže pro dětské domovy Načeradský duatlon sešla smíšená družstva z dětských domovů rovnou z několika krajů – Jana Masaryka - Praha, Pyšely, Jihlava, Šindlový Dvory, Sedlec – a samozřejmě také pořadatelský domov z Načeradce.

Soutěžilo se v kategoriích starší žáci a mladší dorost v disciplínách běh a jízda na kole. Účastníkům počasí přálo, malá jarní přeháňka totiž přišla až po skončení celé soutěže, a všichni si tak mohli užít dopoledne plné sportu a zábavy v krásném přírodním prostředí zámeckého parku a jeho okolí. Po soutěži se během vyhodnocování výsledků konal přátelský turnaj v kopané. Na závěr soutěžního dne byly děti odměněny hodnotnými cenami, za což vděčíme vlastním sponzorům: Pekárna Turek, Sport Hobby Vilím, velkoobchod Servus, řeznictví Vávra – a také místnímu načeradskému řeznictví Hlinský.

Vítězné první místo po zásluze patřilo družstvu ze Sedlce. Z chlapců z našeho dětského domova dopadl nejlépe Kristián Bílý, který získal třetí místo. Gratulujeme všem a těšíme se na v pořadí už 7. ročník duatlonu příští rok.

Jiří Dintar

Street dance s Maser's copany

Minulý rok v prosinci se nám ozval tanečník ze Sokolova Roman Krátký, který o nás věděl delší dobu, že tančíme právě styl street dance. Přijel se na nás dokonce podívat až k nám do našeho domova.

Viděl jak trsáme: Všichni jsme se mu moc líbili a tak nás pozval na jednu akci v Lomnickém Divadle, kde se konal Vánoční koncert s názvem Maserské Vánoce, název je podle taneční skupiny Maser's company. Na vánoční akci jsme dorazili v plné síle, všem se nám to moc povedlo, nevěřili jsem vlastním uším, ale lidi nám tleskali, pískali a řvali. Byl to krásný pocit když nás v tom, někdo podporuje.

Po tančícím vystoupení mi Roman nabídnul jestli nechci být novou členkou taneční skupiny právě u nich. Já jsem samozřejmě neodmítla a od ledna jsem u nich. Po měsíci začal jezdit taky 12letý Patrik, kterému se tam moc líbí. V březnu nás zase Roman pozval na další akci a to Maškarní ples. Měli jsme zase spoustu nových tanců, které jsme předvedli divákům. Byli

jsme všichni spokojeni jak s vystoupením, tak organizací. Za všechno děkujeme hlavně tetě Saše, která nás v tom všem podporuje, a poděkování patří hlavně Romanovi, který nás zve na každou akci, kde si můžeme zatancit.

Lucka

Národní technické muzeum: Letadlo z Pearl Harbor a jiné kousky

Koncem března jsme se vydali na půl dne do Národního technického muzea v Praze. Muzeum bylo založeno v roce 1908 a od té doby sbírá a vystavuje technické předměty, stroje a další zařízení z technických oborů, ale i z architektury, dopravy a průmyslu.

Hned po příjezdu do Prahy jsme si dali svačinku a šli vyjednat vstupenky. Na začátku muzea

jśmy narazili na stará auta (veterány) a lokomotivy. Ve druhém patře se nacházela kola. O další poschodí výš jsme viděli motorky, vrtulníky a vzducholodě. Nádhera... V jiné expozici nás uchvátila letadla z 2. světové války. Nejvíce se nám líbilo letadlo z Pearl Harbor a první vyrobená stíhačka.

Za výlet díky našim učitelům...

Potom jsme se přesunuli do podzemí, kde byla výstava vojenských aut a pistolí. Dále jsme se mohli podívat na expozici tiskařských technologií a na různé dalekohledy. A pak ještě nejvýznamnější architektonické počiny v českých zemích v letech 1860 až 1989.

V muzeu se nám líbilo a tímto bychom chtěli poděkovat učitelům, kteří nám výlet do muzea umožnili. Naše třídní učitelka Renata Podnecská, pan Bukač, pan Svoboda a učitel angličtiny Matthew Lowder.

Jakub Pěkný (16)

Tour de Loreta

Náš domov má spoustu sportovců. Lyžujeme, chodíme na hory a na bazén a taky jezdíme na kole. Za cyklistu se považují i ti nejmenší, kteří sotva zvládnou koloběžku.

V sobotu 21. května pořádali naši vychovatelé pro nás i děti z dalších domovů cyklistický závod Tour de Loreta. Z Fulneku, z Melče a z Frýdku-Místku se to krásné sobotní ráno sešlo 22 sportovců. O půl deváté si nás strejda Marcel zapsal, dostali jsme reflexní vesty a startovní čísla a vyrazili jsme na start. Cesta byla pro I. kategorii dlouhá 4 km a pro II. kategorii ještě o trochu delší.

Na závěr jsme museli zvládnout ještě dopravní test a pár otázek ze zdravotvědy. Mezitím paní kuchařky uvařily výtečný oběd. A hned se pak vyhlášovaly výsledky. Protože 1. – 3. místo v obou kategoriích obsadili kluci, bylo předáno zvláštní ocenění ještě nejlepší dívce v jedné i druhé kategorii.

Na závěr jsme se všichni společně vyfotili a kamarádi z Melče a Frýdku-Místku odjeli do svých domovů. Byla to super akce, která by se mohla stát tradicí.

Aneta Maléřová

Děti dětem v Mikulově

V dubnu nás oslovila paní Pletněvová a nabídla nám účast na koncertě Děti dětem, a tak jsme začaly s nacvičováním. Já a Soňa jsme zpívaly a Denisa, Linda, Vaneša a Julie tancovaly. Moc jsme se na koncert těšily.

Velký den D nastal v pátek 8.4. Odpoledne jsme vyrazily se strejdou a tetou vlakem do Mikulova. Čekalo nás zkoušení, večer vypukl koncert.

První začala Strážnice, a pak jsme šly na řadu my. Já jsem šla první, měla jsem strach, ale nakonec jsem to překonala a zpívala. Postupně šly děti ze všech dětských domovů za sebou a potom nastala závěrečná písnička Děti ráje.

Pořadatelé pro nás přichystali krásný večer i výborné občerstvení. Věřím, že se koncert líbil nejen nám, ale i posluchačům.

Lenka Škodová

Díky webu jsem našel starého kámoše z DD

Už je to nějaký rok, kdy z našeho domova odešel Mário. Byl to kluk, který byl hodně hyperaktivní a taky měl problémy s chováním. Tety se to snažily řešit různými vyšetřeními, prášky na uklidnění i ozdravnými pobyty, zkrátka dělaly vše, co bylo v jejich silách. Vyznívá to, jako by už ani neexistoval.

Naopak – Mário je teďka se svými vrstevníky, věnují se mu tam, pomáhají mu se školou a hlavně mají na něj dost času, což on potřebuje.

Když jsem se přihlásil na web, tak mi naskočila zpráva, klikl jsem na otevření zprávy a dostal jsem vzkaz právě od Mária, vzkaz byl přesně tento: „Čau Fando, jak se máš, já se mám dobře, a jak to, že chodíš na Zámeček? Pozdravuj celý dětský domov Mikulov. Já už musím končit, tak ahoj. Mám tě rád.“

Jsem rád, že si na mě našel kontakt, a že si můžeme psát. Mário nás taky navštěvuje a my navštěvujeme jeho. Když jsou delší prázdniny, vždy

když dojde, tak vzpomínáme na staré časy, hrajeme fotbal. Pokaždé to stojí za to.

Franta Miker

Najít své kamarády z domovů si můžete i na webu www.zamecek.net. Už jste se tam zaregistrovali?

Kometa je naše!

stadionu. Sedět doma u televize, to fakt není ono. Vždy navíc dostáváme nějaké drobné dárky od Komety.

Také my jim dáváme malé dárky, nakreslíme nějaké obrázky hráčů, nebo vyrábíme malé upomínkové předměty. Na poslední zápas jsme spolu s tetou vychovatelkou Foltovou vyrobili keramický emblém znaku Komety, který jsme předali hráčům po skončení vítězného utkání s Kladnem. Jeden z nás (Dan) měl pak také velkou radost z toho, že jej obdaroval jeden z fanoušků šálou našeho klubu.

Tímto bychom chtěli poděkovat strejdovi Rolencovi, ale i ostatním vychovatelům z našeho domova, že nás na zápasy doprovází.

Patrik Menšík a Pavel Gábor

Stalo se již pravidlem, že nás - děti z dětského domova z Hodonína, ale nejen nás, zve Michal Svoboda na extraligové zápasy Komety Brno do haly Rondo. Všichni se těšíme na tu jedinečnou a neopakovatelnou atmosféru, která se dá prožít jen na

Slalom a houpačka na kole

Ve středu 27. 4. nám tety připravily soutěž, kde jsme si prověřili, jak jsme šikovní v jízdě na kole. Na dvoře DD jsme pomohli vytvořit cyklotrasu, na které jsme plnili úkoly.

Projeli jsme osmičku, slalom, přejeli jsme houpačku vytvořenou z prkna, přemístili jsme míček z prvního místa na druhé místo a na závěr jsme projeli trychtýř. Jízda byla na čas, když jsme se dotkli nohama země, tak nám byly přičteny trestné vteřiny.

V druhé části soutěže, v teoretické části, jsme vyplňovali formulář, ve kterém byly otázky, které se týkaly jízdy na kole - např. jakou brzdou a rukou brzíme na rovině. Všichni jsme odpověděli, že pravou rukou, tedy zadní brzdou. Dokázali jsme, jak jsme při jízdě šikovni.

Patrik Šándor

Býchorský „Tančím, abych žil“ letos opět v plném proudu

Jsme z různých domovů, cíl máme společný

Po našem příjezdu dorazili také lektoři jednotlivých dílen. Chtěl bych zmínit Jirku Jedličku, který učí v dílně break-dance. To děti hodně baví. Další dílna se jmenuje výtvarka s naší tetou Zdeňkou Rytinovou. Kateřina Urbánková má na starosti dramatickou dílnu a Petr Pištěk čínohru.

Nejzajímavější na tom všem je, že se děti z jednotlivých domovů účastní úplně všech dílen. Takhle už od jara 2010 „pracujeme“ a ještě nás čeká spousta práce až do roku 2012.

Na „Tančím, abych žil“ už jsme všichni kamarádi, známe se dlouho. Jak děti a vychovatelé, tak děti a lektoři. Zbraslavický areál je pěkným místem pro tuto akci. Už jsme si na něj zvykli a máme ho rádi.

Klukům se tanečnice líbily

Kromě pracovních dílen máme také čas na odpočinek, hry a zábavu. Celá sobota byla moc fajn. Na závěr se všem ukázala taneční skupina Merci z Brna. Jejich výkony byly nezapomenutelné. Tanec krásných tanečnic rozehrál všechny kluky. Po tomto vystoupení si lektor čínohry Petr Pištěk pro všechny připravil divadelní představení o čertech. Skvělá zábava, to jsme se nasmáli.

V neděli ráno jsem vstal do slunečného dne. Náš americký učitel Matthew nás pustil a my šli na snídani. A poté nás opět čekaly zážitkové dílny, o kterých jsem před chvílí psal. To bylo až do oběda. Potom jsme se rozloučili a odjeli do svých domovů. Celý víkend byl moc fajn. Dík patří organizátorům.

Jakub Pěkný (16)

Narozeninová párty v Býchorech: Mário pozval celý domov

bíčky a také pítí. Oslavu mi pomohly připravit tety z našeho domova – paní Drahotová, Vyhánánková a Drobková.

Chtěl bych jim za to moc poděkovat. Narozeninová show se mi moc líbila, škoda, že nemám narozeniny častěji... Bylo to jako na velké párty se vším všudy. Hrála hudba, tančilo se, hojně jsme jedli a pili. Hlavně to jídlo bylo dobré, protože bylo ode mě. Krásná atmosféra. Jsem rád, že jsme se tam všichni setkali. Chtěl bych všem účastníkům párty moc poděkovat.

Mário Lakatoš (16)

Na začátku března se v Dětském domově Býchory uskutečnila oslava mých 16. narozenin. Na oslavu jsem pozval celý domov. Narozeniny mě stály celkem 700 korun, za které jsem připravil dorty, chle-

Velikonoční špeký v sauně

čabrání ve vodě a ohřívání „špeků“ v sauně...

Odpařuje se voda, ne špeký
Došlo i na přírodovědné opakování, že se z těla odpařuje voda a ne špeký. Divil jsem se, že to neví někdo ještě dodnes. Někteří naši malí jedinci se naučili plavat i v bazénové vodě.

Touhle malou zprávou bych chtěl poděkovat hotelu Synot ve Starém Městě, ale také bych si přál, abychom si společně uvědomili, že jsou na světě stále lidé, kteří pomáhají a snaží se tak zpříjemnit život dětem v dětských domovech.

Pavel Lukáš (15)

Ráno jsme Velký pátek nastartovali cestou do wellness centra. Vyjeli jsme přímo do historického Starého Města, abychom Velký pátek nastartovali s radostí a pohodou. Za odměnu, kdo nejel domů, si šel vyhřívát bučky do saun a whirlpool.

Velký pátek

Jak už to v DD chodí, každé Velikooce někdo jede domů a někdo zůstává v DD. Jenže to asi nemění nic na tom, že i my neodjíždějící si můžeme užít Velikonoce, jako ostatní doma a jinde.

Spolu s celou skupinkou vcházíme po bílých kachlích do teplého brlohu, ve kterém se skrývá tajemství whirlpool a saun. Znáte né to

Po stopách Husitů až do 15. století

V půlce března jsme se vypravili za husitským hnutím. Šli jsme po stopách bitev, které se uskutečnily ve Středočeském kraji, kde bydlíme. Na cestě putováním časem bylo několik zastavení.

Karel IV. klášter založil, Křížáci vypálili

Píše se rok 1357 a jsme v obci Klášterní Skalice, zde se staví jeden z největších klášterů, u položení základního kamene se nachomýtl i sám Karel IV. Asi o sto let později je klášter útočštěm nepřátel husitského hnutí, proto je vypálen a srovnán se zemí.

Cesta vede dál, v čase se posouváme a jsme v centru bitvy u Lipan (rok 1434), zde se používá do boje po boku Husitů. Bitva je krutá a velmi bolestivá, přibližně šest stovek zajatců je zavřeno do stodoly poblíž bitvy a nemilosrdně zapáleno.

„Historie je krutá“, rok 2011 je ale náš rok

Vozovou hradbou vedení Janem Roháčem z Dubé se přesouváme na Husitský hrad Sion – poslední baštu husitského revolučního hnutí. Nastává vytoužená chvíle odpočinku po krvavé bitvě. Opékáme lovenou zvěř a pojídáme pšeničné placky (buřty a chleba, samozřejmě s

hořícími plnotučnou).

Oheň vyhasíná a schyluje se k závěrečné bitvě. Rok 1437, hrad je dobyt a jeho vůdce Jan Roháč z Dubé přichází setnutím meče o hlavu, je dobojováno. Poslední zbytky bojovníků nasedají do vozů a ubírají se, znavení bojem, vstříc novým dobrodružstvím.

A to už jsme zpět, rok 2011, náš rok, konec výletu do historie, kterou prošla parta kluků z dětského domova v Býchorech. Díky putování časem je vážně fajn.

Lukáš Pěkný, Kuba Pěkný

Pobyt na horách s překvapením

V polovině března jsme prožili týden v chatě Hubertka v Krkonoších. Přivítalo nás krásné slunečné počasí a vhodné podmínky pro lyžování. Celkovou pohodu narušily ve čtvrtek telefonáty redaktorů sdělovacích prostředků a našich sponzorů a známých o tom, že v rádiu hlásili, že z DD ve Vizovicích utekli dva patnáctiletí chlapi, a že po nich pátrá policie.

Zůstali jsme zděšení, protože všechny naše děti lyžovaly na svahu u chaty. Novinářská chyba byla způsobena tím, že ve Vizovicích existuje ještě jedno zařízení (bývalý internát zvláštní školy, dnes DD se základní školou praktickou). Protože nepoužívají celý svůj správný název, dochází občas k vážným omylům a záměnám.

Po zjištění pravého stavu věci jsme celou situaci probrali s dětmi a uvedli na pravou míru. Pak

jste se již v klidu mohli věnovat lyžování. Za krásný týdenní pobyt a jeho zajištění chceme poděkovat majitelům chaty Hubertka a celému personálu, který se o děti příkladně a s láskou staral.

Štefan Jozefčák

Život na vesnici: Nešla elektřina, tak jsme jeli na zámek

Jednoho dne se spojily dvě třídy 8.A a 9.A, protože v Býchorech nešla celý den elektřina. Museli jsme proto vyrazit někam na výlet. Jeli jsme do Loučně na zámek a do labyrintáříí. Bylo to tam moc fajn.

Nejvíc se mi líbilo, jak jsme se ztráceli v různých labyrintech. Třeba v přírodou vytvořeném labyrintu ze stromků. Hodně jsem si to užila.

A pak jsme šli na lanovou dráhu, vypadala jako houpačící most. Tam to bylo ze všeho nejlepší. Přecházeli jsme a málem jsme se neudrželi, protože jsme padali ze strany na stranu. Nakonec jsme si udělali krásné fotky. Cesta zpátky byla fajn, šli jsme na zmrzlinu a pak jeli vlakem do Kolína a zpět do Býchor. Za spoustu zážitků vděčíme našim učitelkám, které to pro nás vymyslely a užívaly si to s námi.

Denisa Křepelová

K Mrtvému moři autobusem a vlakem

Konečně je to tady: krásný den, který zve k výletu. Jak spojit krásné s užitečným? Navštívit solnou jeskyni.

Proto jsme v půli března vyrazili s našimi vychovateli udělat něco pro zdraví. Vyjeli jsem ráno autobusem do Karlových Varů a tam jsme přestoupili na vlak, který nás odvezl do Nejdku. Když jsme vešli do jeskyně, překvapila nás příjemná atmosféra. Personál se nás ihned ujal, zavedl nás přímo do jeskyně, kde nás usadil do pohodlných lehátek a pustil příjemnou hudbu.

Celou hodinu jsme mohli relaxovat a inhalovat léčivou sůl z Mrtvého moře. Po skončení léčivého procesu jsme ač neradi museli opustit léčivou jeskyni. Výlet jsme ukončili dobrým obědem a nabíli energii jsme se vrátili zpět domů.

Andy

Na lyže z Hodonína do Itálie

Moc se mi na hory ze začátku nechtělo, ale nakonec jsem byla moc ráda, že jsem jela. Celý týden jsem si perfektně užila. A myslím si, že i ostatní mají stejný názor.

Cesta byla dlouhá, ale zábavná. Ubytování se mi líbilo, strava byla přímo luxusní! Akorát ten výtah, ve kterém jsme pro přetížení uvízli... Celkově jsem poznala děcka a střejd mimo domov, v jiném prostředí, v jiných situacích. Sblížili jsme se a poznali z těch lepších stránek. Byli jsme dobrá parta.

První den jsem měla z lyžování obavy, při pohledu na ty "strašné" sjezdovky. Strach jsem překonala a byla na sebe pyšná. Pod dohle-

dem zkušených lyžařů Martina, Libora a Romana jsem sjezdovku několikrát sjela. Týden rychle utekl a plný dojmů jsme odjžděli domů.

Mirka Hořínková

Svalnatci ve Vidnavě

Na konci března proběhl ve Výchovném ústavu Vidnava 9. ročník sportovní soutěže v posilování. Dlouho jsme váhali, zda se této soutěže zúčastnit, jelikož s posilováním jsme začali teprve nedávno, na začátku školního roku. Nakonec jsme sestavili družstvo z pěti kluků a jednoho náhradníka a vydali se do Vidnavy, která se nachází na hranicích s Polskem v Jesenickém výběžku.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že se samotné soutěže nakonec zúčastnilo 16

chlapců z VÚ Vidnava, Chvalčov a Dřevohostice, kteří byli o několik let starší, a tudíž jsme do soutěže vstupovali jako outsideři čili autsajdři.

Soutěž se skládala ze čtyř disciplín – bench press, bicepsový zdvih s činkou, dřep s činkou a shyby na hrazdě. Hned od první disciplíny jsme se stali díky svým výkonným středem pozornosti, a při poslední disciplíně, dřepu s činkami, se dokonce jednomu našemu borcovi podařilo vytvořit početní rekord (150 dřepů s činkou při záteži 25 kg).

Při vyhlášení výsledků byl náš tým již brán za absolutního vítěze soutěže, jelikož se nám podařilo obsadit nejen první místo, ale další pěkné čtvrté, páté, šesté a deváté. Do Králík jsme se vraceli s pocitem dobře odvedené práce, ale také s vědomím, že je ještě co vylepšovat.

Rajko Balog

Open Gate Floorball League už je předškolák

Krásné góly, florbalové parádky a sto-procentní nasazení už si studenti v Open Gate užívají šest let od svého založení. Open Gate už má opravdu hodně tradic, ale tahle je největší! K zámožské NHL nám chybí pouze led, ale i přesto jsou to pořádná derby.

Liga byla založena stejně jako samotná škola Open Gate. Je to přesně šest let, co si můžou příznivci florbalu užívat každé úterý a čtvrtek přestřelky mezi největšími favority.

Na začátku roku se stačí přihlásit do kroužku Florbalová liga. V prvních týdnech se rozdělíme do týmů. Jména mají občas velice zajímavá, například Johohohoho nebo Kartička na oběd atd. Pak startují první dvě kola celé ligy a v druhém pololetí začíná play-off. Jako hráč vím, že po celou ligu není rozhodnuto. Je to drama. Každý týden se odehrají 4 zápasy, které si vždy divácká kulisa pořádně užívá.

V OG je prostě florbal na prvním místě. Sportu zdar, florbalu zvlášť!

Lukáš Kotlár (14)

Florbaloví mistři ČR z Krupky dostali ceny od střekovských strašidel

Nejlepší týmy z dětských domovů z celé republiky se sjely do Ústí nad Labem, kde pro ně střekovský DD spolu s UJEP Ústí nad Labem a Florbalovým klubem Slávie pořádaly finále ve florbalu. V sobotu 30. 4. 2011 se bojovalo a v neděli 1. 5. 2011 se na střekovském hradě oslavovalo. Tedy musím říct, že tety vyzvaly strejdy, co se ale dělo na hřišti, to se nedá popsat slovy. Rej čarodějnic s košťaty se jal trefovat do florbalového míčku. Byla to velká legrace.

Na hradě děti přivítal kastelán, roztleskaly je malé roztleskávačky z MŠ Vaňov, mažoretky ze ZŠ Husova dětem předvedly své umění. Malí zpěváčci ze ZŠ Husova dětem zazpívali, bubeníci z DD Tisá dodali všem novou energii. Šermíři z ANNO DOMINI předvedli, jak se žilo v době renesance.

V rytířském sále hradu Střekov děti přebíraly své ceny z rukou kastelána hradu, paní ředitelky DD na Střekově Hany Melzerové a hradních strašidel, tedy z rukou tety Kačenky a tety Lenky.

První místo obsadil DD Krupka A, druhé místo obsadil DD Hora Svaté Kateřiny a na třetím místě se umístil DD Dlažkovice- (loňský vítěz), čtvrté

té místo obsadil DD Pyšely, páté ZŠP Neštěmice, šesté místo patří DD Krupka B, sedmé DD Melč a poslední osmé DD Domino Plzeň.

Nejlepším střelcem se stal Martin Č. z DD Dlažkovice a nejlepším brankářem Láďa K. z DD Hora Svaté Kateřiny.

Fakt jsme si to užili.

Evik

Na lyže z Hodonína do Itálie

Moc se mi na hory ze začátku nechtělo, ale nakonec jsem byla moc ráda, že jsem jela. Celý týden jsem si perfektně užila. A myslím si, že i ostatní mají stejný názor.

Cesta byla dlouhá, ale zábavná. Ubytování se mi líbilo, strava byla přímo luxusní! Akorát ten výtah, ve kterém jsme pro přetížení uvízli... Celkově jsem poznala děcka a střejd mimo domov, v jiném prostředí, v jiných situacích. Sblížili jsme se a poznali z těch lepších stránek. Byli jsme dobrá parta.

První den jsem měla z lyžování obavy, při pohledu na ty "strašné" sjezdovky. Strach jsem překonala a byla na sebe pyšná. Pod dohle-

dem zkušených lyžařů Martina, Libora a Romana jsem sjezdovku několikrát sjela. Týden rychle utekl a plný dojmů jsme odjžděli domů.

Mirka Hořínková

Svalnatci ve Vidnavě

Na konci března proběhl ve Výchovném ústavu Vidnava 9. ročník sportovní soutěže v posilování. Dlouho jsme váhali, zda se této soutěže zúčastnit, jelikož s posilováním jsme začali teprve nedávno, na začátku školního roku. Nakonec jsme sestavili družstvo z pěti kluků a jednoho náhradníka a vydali se do Vidnavy, která se nachází na hranicích s Polskem v Jesenickém výběžku.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že se samotné soutěže nakonec zúčastnilo 16

chlapců z VÚ Vidnava, Chvalčov a Dřevohostice, kteří byli o několik let starší, a tudíž jsme do soutěže vstupovali jako outsideři čili autsajdři.

Soutěž se skládala ze čtyř disciplín – bench press, bicepsový zdvih s činkou, dřep s činkou a shyby na hrazdě. Hned od první disciplíny jsme se stali díky svým výkonným středem pozornosti, a při poslední disciplíně, dřepu s činkami, se dokonce jednomu našemu borcovi podařilo vytvořit početní rekord (150 dřepů s činkou při záteži 25 kg).

Při vyhlášení výsledků byl náš tým již brán za absolutního vítěze soutěže, jelikož se nám podařilo obsadit nejen první místo, ale další pěkné čtvrté, páté, šesté a deváté. Do Králík jsme se vraceli s pocitem dobře odvedené práce, ale také s vědomím, že je ještě co vylepšovat.

Rajko Balog

Bůh vs. Kellner

Nikdy ho neviděli, přesto věří, že existuje. Každý den se k němu modlí. Někteří dokonce tvrdí, že se jim zjevil a komunikovali s ním z očí do očí. Prý má mnoho podob. Tak vnímají křesťané Pána Boha. Já jsem ateista, ovšem přece jen uznávám jednoho „Boha“. Je jím nejbohatší Čech a jeden z nejbohatších lidí planety – Petr Kellner.

Realita nebo sen?

U pana Kellnera jsem na 100% přesvědčen o jednom – na rozdíl od Pána Boha opravdu existuje! Měl jsem to štěstí vidět jej na vlastní oči. Bylo to při slavnostním otevření prestižního osmiletého Gymnázia Open Gate v Babičích u Prahy, tedy koncem srpna roku 2005. Nebo ne? Že by se mi to zdálo? Jestliže zde opravdu byl, proč není na žádných z fotek, které byly ten den pořízeny? Všechny

fotky s ním zmizely. Náhoda? Ukradl ty fotografie snad někdo? Skončily ve školním sejfě, aby je nikdo neviděl? Možná tento gentlemanský miliardář na těch fotkách je, jen si ho nemůžeme všimnout, protože je neviditelný! Byl tady vůbec onoho dne, nebo jen patřím k těm poblázněným křesťanům, kteří tvrdí, že se jim zjevil „ten nejvyšší“?

Hra na schovávanou

Novináři se již léta marně snaží odchytit Petra Kellnera a udělat s ním aspoň krátký rozhovor. Dokonce i paparazzi s nažhavenými foťáky jsou bezmocní. Kde jen ten Petr může být? Ve světě žurnalistiky existují snad pouhé dvě nebo tři fotky, na kterých se pan Kellner objevuje, a ty už několik let kolují všemi médii po celém světě. Několik málo rozhovorů s tímto dnes již sedmačtyřicetiletým člověkem na pochybnostech o jeho existenci příliš neuberoou – obzvlášť, když s takovou senzací

vyrukuje „Blesk“ či „Aha!“.

a potvrdíš tím svou existenci.

Třeba je to stejné, jako s těmi fotkami... Možná splývá s okolím jako chameleon, takže si jej nevšimneme ani v případech, kdy nás právě míjí. Nebo se dokáže vtělit do někoho jiného jako Terminátor a může být tím, kým se mu zrovna zachce. I Bohem!!!

Odpusť mi všechny prohřešky proti školnímu řádu
i tu hromadu špatných známek.
Slibuji ti, že se polepším!
Amen!

Franta Berger

Kellner World Ranger

S Milanem Maděryčem a Milanem Winklerem založil první privatizační fond (PPF), je vlastníkem nebo spolumajitelem mnoha společností, jako jsou například Česká pojišťovna nebo Home Credit. V minulosti vlastnil televizi Nova či eBanku. Nedávno chtěl koupit zadlužený fotbalový tým SK Slavia Praha, ale nakonec od toho ustoupil. Také jednal o odkoupení krachující Sazky.

Ale existuje vůbec tento bohatý muž? Co když je to robot? Bydlí vůbec v České republice, nebo se odstěhoval do jednoho ze svých luxusních sídel v zahraničí? Třeba si užívá na ostrově, který samozřejmě patří jemu, a od tamtud rozdává rozkazy svým podřízeným a vykonává svůj byznys...

„Ježíš uměl chodit po vodě. Chuck Norris umí chodit po Ježíšovi.“ „Bůh chtěl původně stvořit svět za měsíc, ale Chuck Norris mu dal jen sedm dní.“ Určitě tyto vtipy moc dobře znáte. Ale Chuck Norris není ten nejmocnější. Na tajemného miliardáře Petra Kellnera nemá nikdo, ani takový tvrdák, proslavený filmem Delta Force a seriálem Walker Texas Ranger!!!

Motlitba pro Boha Tajemství

Přes všechny pochybnosti a nejasnosti jsem přesvědčen o tom, že pan Petr Kellner je reálná osoba. Jsem velice šťastný, že mohu studovat na jeho škole (kdo ví, jak to bude po zveřejnění tohoto článku), a proto:

Pane můj, jenž jsi neznámo kde,
děkuji Ti za všechny dary a za to,
co jsi pro mě za těch šest let udělal.
Pevně věřím, že se mi v blízké době zjevíš

Open Gate Floorball League už je předškolák

Krásné góly, florbalové parádky a sto-procentní nasazení už si studenti v Open Gate užívají šest let od svého založení. Open Gate už má opravdu hodně tradic, ale tahle je největší! K zámožské NHL nám chybí pouze led, ale i přesto jsou to pořádná derby.

Liga byla založena stejně jako samotná škola Open Gate. Je to přesně šest let, co si můžou příznivci florbalu užívat každé úterý a čtvrtek přestřelky mezi největšími favority.

Na začátku roku se stačí přihlásit do kroužku Florbalová liga. V prvních týdnech se rozdělíme do týmů. Jména mají občas velice zajímavá, například Johohohoho nebo Kartička na oběd atd. Pak startují první dvě kola celé ligy a v druhém pololetí začíná play-off. Jako hráč vím, že po celou ligu není rozhodnuto. Je to drama. Každý týden se odehrají 4 zápasy, které si vždy divácká kulisa pořádně užívá.

V OG je prostě florbal na prvním místě. Sportu zdar, florbalu zvlášť!

Lukáš Kotlár (14)

Florbaloví mistři ČR z Krupky dostali ceny od střekovských strašidel

Nejlepší týmy z dětských domovů z celé republiky se sjely do Ústí nad Labem, kde pro ně střekovský DD spolu s UJEP Ústí nad Labem a Florbalovým klubem Slávie pořádaly finále ve florbalu. V sobotu 30. 4. 2011 se bojovalo a v neděli 1. 5. 2011 se na střekovském hradě oslavovalo. Tedy musím říct, že tety vyzvaly strejdy, co se ale dělo na hřišti, to se nedá popsat slovy. Rej čarodějnic s košťaty se jal trefovat do florbalového míčku. Byla to velká legrace.

Na hradě děti přivítal kastelán, roztleskaly je malé roztleskávačky z MŠ Vaňov, mažoretky ze ZŠ Husova dětem předvedly své umění. Malí zpěváčci ze ZŠ Husova dětem zazpívali, bubeníci z DD Tisá dodali všem novou energii. Šermíři z ANNO DOMINI předvedli, jak se žilo v době renesance.

V rytířském sále hradu Střekov děti přebíraly své ceny z rukou kastelána hradu, paní ředitelky DD na Střekově Hany Melzerové a hradních strašidel, tedy z rukou tety Kačenky a tety Lenky.

První místo obsadil DD Krupka A, druhé místo obsadil DD Hora Svaté Kateřiny a na třetím místě se umístil DD Dlažkovice- (loňský vítěz), čtvrté

té místo obsadil DD Pyšely, páté ZŠP Neštěmice, šesté místo patří DD Krupka B, sedmé DD Melč a poslední osmé DD Domino Plzeň.

Nejlepším střelcem se stal Martin Č. z DD Dlažkovice a nejlepším brankářem Láďa K. z DD Hora Svaté Kateřiny.

Fakt jsme si to užili.

Evik

Na lyže z Hodonína do Itálie

Moc se mi na hory ze začátku nechtělo, ale nakonec jsem byla moc ráda, že jsem jela. Celý týden jsem si perfektně užila. A myslím si, že i ostatní mají stejný názor.

Cesta byla dlouhá, ale zábavná. Ubytování se mi líbilo, strava byla přímo luxusní! Akorát ten výtah, ve kterém jsme pro přetížení uvízli... Celkově jsem poznala děcka a střeď mimo domov, v jiném prostředí, v jiných situacích. Sblížili jsme se a poznali z těch lepších stránek. Byli jsme dobrá parta.

První den jsem měla z lyžování obavy, při pohledu na ty "strašné" sjezdovky. Strach jsem překonala a byla na sebe pyšná. Pod dohle-

dem zkušených lyžařů Martina, Libora a Romana jsem sjezdovku několikrát sjela. Týden rychle utekl a plný dojmů jsme odjžděli domů.

Mirka Hořínková

Svalnatci ve Vidnavě

Na konci března proběhl ve Výchovném ústavu Vidnava 9. ročník sportovní soutěže v posilování. Dlouho jsme váhali, zda se této soutěže zúčastnit, jelikož s posilováním jsme začali teprve nedávno, na začátku školního roku. Nakonec jsme sestavili družstvo z pěti kluků a jednoho náhradníka a vydali se do Vidnavy, která se nachází na hranicích s Polskem v Jesenickém výběžku.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že se samotné soutěže nakonec zúčastnilo 16

chlapců z VÚ Vidnava, Chvalčov a Dřevohostice, kteří byli o několik let starší, a tudíž jsme do soutěže vstupovali jako outsideři čili autsajdři.

Soutěž se skládala ze čtyř disciplín – bench press, bicepsový zdvih s činkou, dřep s činkou a shyby na hrazdě. Hned od první disciplíny jsme se stali díky svým výkonným středem pozornosti, a při poslední disciplíně, dřepu s činkami, se dokonce jednomu našemu borcovi podařilo vytvořit početní rekord (150 dřepů s činkou při záteži 25 kg).

Při vyhlášení výsledků byl náš tým již brán za absolutního vítěze soutěže, jelikož se nám podařilo obsadit nejen první místo, ale další pěkné čtvrté, páté, šesté a deváté. Do Králík jsme se vraceli s pocitem dobře odvedené práce, ale také s vědomím, že je ještě co vylepšovat.

Rajko Balog

Kočka, která umí psát

Před chvílí jsem dočetla jednu vážně výbornou knihu, jmenuje se Vzpomínky kočičího doktora od Dr. Louis J. Camuti.

Jak jsem se dostala k této knížce, to je docela náhoda. Byla jsem ve městě, chtěla si jít půjčit knihu, ale neměla jsem skoro představu o tom, co bych chtěla vlastně číst. S Milanem jsme se bavili o tom, že by bylo pěkné, kdybychom si večer před spaním místo obvyklého zapnutí televize přečetli nějaký příběh. Tak jsem tam stála, uprostřed brněnské Mahenovy knihovny, a vůbec jsem se neorientovala.

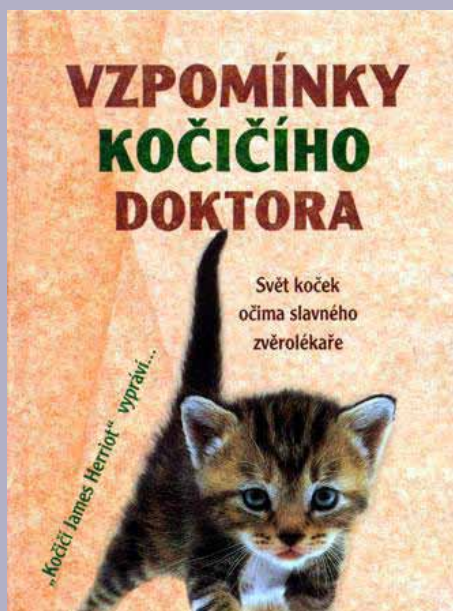
Požádala jsem místní paní o radu, že hledám nějaké brněnské povídky, báje nebo něco tomu podobného. Doporučila mi jednu knihu a usedla k počítači, aby ji v celé té velké knihovně našla, v databázi, kdybyste nerozuměli. Když ji hledala, napadlo mě, že bych si mohla najít i nějaké příběhy o kočkách, které mám tolik ráda. Jen jsem to řekla, navrhla mi právě tuto knihu (paní byla znalá). Říkala, že je její oblíbená a určitě stojí za přečtení, vřele jsem poděkovala a vydala se domů. Hned v šatelně jsem knihu vytáhla, a věřte nevěřte, začetla jsem se a právě před chvílí ji dočetla.

Říkala jsem si: „Doufám, že až ji zítra půjdu do knihovny vrátit, potkám tam tu paní a poděkuji jí.“ A ve skrytu duše jsem doufala, že se mi podaří najít i nějaké další podobné knihy, neboť jsou výborné!

Chtěla bych začít zase psát, celou dobu tak nad tím přemýšlím a vždy mi hrozně pomůže přečtení minulých článků, co jsem dřív psávala. Lidi se mě ptají, proč jsem přestala psát. Ani už nevím, byla jsem líná, asi... Ale teď už je to rok a půl od té doby, co jsem skončila. Hrozně mě to mrzí, ale nějak neumím začít... Ne, začít bych uměla, ale nechci začínat od znova, chci začít tam, kde jsem přestala, dokončit to a navázat na realitu... Jenže jak říkám, je to rok a půl a za tu dobu se odehrála spousta věcí a já nevím, zdali mám síly začít to psát a „prožívat“ to znovu...

Ale už jsem začala a neskončím jen tak jak minule. Já chci psát, a tak budu psát. Jdu si tedy pročíst své staré články, aby mě třeba zase chytila ta múza...

**Alex Chudíková
(dříve DD Políčka)**

Na lyže z Hodonína do Itálie

Moc se mi na hory ze začátku nechtělo, ale nakonec jsem byla moc ráda, že jsem jela. Celý týden jsem si perfektně užila. A myslím si, že i ostatní mají stejný názor.

Cesta byla dlouhá, ale zábavná. Ubytování se mi líbilo, strava byla přímo luxusní! Akorát ten výtah, ve kterém jsme pro přetížení uvízli... Celkově jsem poznala děcka a střejd mimo domov, v jiném prostředí, v jiných situacích. Sblížili jsme se a poznali z těch lepších stránek. Byli jsme dobrá parta.

První den jsem měla z lyžování obavy, při pohledu na ty "strašné" sjezdovky. Strach jsem překonala a byla na sebe pyšná. Pod dohle-

dem zkušených lyžařů Martina, Libora a Romana jsem sjezdovku několikrát sjela. Týden rychle utekl a plný dojmů jsme odjžděli domů.

Mirka Hořínková

Svalnatci ve Vidnavě

Na konci března proběhl ve Výchovném ústavu Vidnava 9. ročník sportovní soutěže v posilování. Dlouho jsme váhali, zda se této soutěže zúčastnit, jelikož s posilováním jsme začali teprve nedávno, na začátku školního roku. Nakonec jsme sestavili družstvo z pěti kluků a jednoho náhradníka a vydali se do Vidnavy, která se nachází na hranicích s Polskem v Jesenickém výběžku.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že se samotné soutěže nakonec zúčastnilo 16

chlapců z VÚ Vidnava, Chvalčov a Dřevohostice, kteří byli o několik let starší, a tudíž jsme do soutěže vstupovali jako outsideři čili autsajdři.

Soutěž se skládala ze čtyř disciplín – bench press, bicepsový zdvih s činkou, dřep s činkou a shyby na hrazdě. Hned od první disciplíny jsme se stali díky svým výkonným středem pozornosti, a při poslední disciplíně, dřepu s činkami, se dokonce jednomu našemu borcovi podařilo vytvořit početní rekord (150 dřepů s činkou při záteži 25 kg).

Při vyhlášení výsledků byl náš tým již brán za absolutního vítěze soutěže, jelikož se nám podařilo obsadit nejen první místo, ale další pěkné čtvrté, páté, šesté a deváté. Do Králík jsme se vraceli s pocitem dobře odvedené práce, ale také s vědomím, že je ještě co vylepšovat.

Rajko Balog

JARO V POHYBU ANEB PÁTÝ ROČNÍK HEJBETE SE A ZPÍVEJTE STARTUJE

DD Tišnov tančil v pražské GOJA Music Hall v jednom z představení Děti Ráje

Děti z Dětského domova Tišnov díky své zlaté medaili v kategorii Muzikál, kterou vyhrály v SuperFinále „hejbacího projektu“, získaly možnost zatančit si s opravdovými herci a tanečníky v opravdovém představení Děti Ráje. Doprovodila je nejen jejich paní ředitelka Hanka Štrajtová a teta Míša Srbová, která s dětmi celý rok nacvičovala, ale také celý tým DD v pohybu v čele s Hankou Kynychovou a dokonce i „konkurence“, která si brousí zuby na tanec se Sagvanem Tofim v příštím roce – DD Kroměříž a DD Staňkov.

Holkám – Sandře, Erice, Darině, Dianě a Aleně to na jevišti moc slušelo. Holky, jen tak dál!!!

Legendární duo Sagvan Tofi a Lukáš Vaculík a zpěváci a tanečníci z muzikálu Děti Ráje pod-

pořili děti z Dětského domova Tišnov a spolu s Hankou Kynychovou tak odstartovali další ročník projektu „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“. Takhle velká udlost se stala 12. března v GOJA Music Hall v Praze na Výstavišti.

„Děti z Tišnova vyhráli v loňském roce v rámci projektu možnost zahrát si v muzikálu Děti Ráje. Celý rok s nimi tanečníci a zpěváci v čele s Míšou Noskovou a Petrou trénovali. A nyní se dětem jejich dřina zúročila. Jejich vystoupení jsme využili pro zahájení již pátého jubilejního ročníku,“ říká Hanka Kynychová, která měla před představením velkou trému. „Holkám z Tišnova jsem věřila, jsou šikovné. Ale přesto jsem byla nervózní, aby vše dobře dopadlo,“ vysvětluje Hanka. Děti z dětského domova se tak díky vlastní pili dostaly tam, kam vzhledem ke svému talentu patří – do profesionálních podmínek tanečního a muzikálového světa.

Hanka Kynychová, děti a tety z „našich“ dětských domovů se postavily na start pražského 1/2 Hervis marathonu

Jedním z běžců náročného pražského Hervis maratonu se stala zakladatelka a autorka projektu „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“ Hanka Kynychová. Spolu s dětmi a tetami z dětských domovů Staňkov, Tišnov a Ústí nad Labem – Severní Terasa tak přišla potrápit tělo.

Atmosféra byla po celý den úžasná, tety a strejdové, ale i děti (ty starší 18-ti let, jiní běžet nemohly) si změřili své síly na štafetovém běhu. DD v pohybu vytvořil tři štafety – Staňkov + Hanka Kynychová; Tišnov v čele s paní ředitelkou Hankou Štrajtovou; absolutní vítěz „hej-bacího projektu“ Ústí nad Labem – Severní Terasa. Každý běžec běžel 5km dlouhou trasu, a ten pocit štěstí, když doběhli do cíle byl nepopsatelný. Díky endorfinům, hormonům štěstí a radosti, se jim rozzářili tváře a strávili jsme tak u pražského Rudolfinu příjemné dubnové odpoledne.

První dubnovou sobotu se více než deset tisíc běžců ve velmi teplém počasí hrnulo historickým centrem Prahy s cílem poměřit síly s nejlepšími běžci světa, ale i sami se sebou. „Obdivuju každého, kdo to zvládl. Mám radost, že se zapojily i tři dětské domovy z našeho projektu, a zároveň věřím, že příští rok tady těch domovů bude mnohem, mnohem víc. Na soustředění budeme totiž poctivě trénovat i štafetu. Ta atmosféra a pocit vlastního vítězství totiž rozhodně stojí za to,“ usmívá se Hanka Kynychová.

Hanka Kynychová oslavila své narozeniny v Brně s dětmi z DD Tišnov a DD Kroměříž

Hanka vyrazila se začátkem jara na tour po České republice, kde si široká veřejnost mohla zacvičit jak s ní, tak i s Igorem Šustrem a Martinem Ivaneckým, které dobře znáte z „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“. A jak už to tak bývá, tak na veškeré akce, které Hanka pořádá, zve srdečně i všechny dětské domovy. Do Prahy si s Hankou přijel zacvičit DD Krásná Lípa, do Ostravy DD Frýdek-Místek a DD Čeladná. Do Brna se za námi pravily DD Tišnov a DD Kroměříž.

A brněnská zastávka naší tour nebyla ledajaká. Staly se hned dvě významné události. Ten den slavila Hanka narozeniny. A také se nám podařilo uspořádat krásnou akci v OC Vaňkovka v Brně, kde jsme široké veřejnosti představili náš projekt „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“. Na akci, kterou moderoval Honza Musil, vystoupily děti z DD Tišnov a zpěvačka Madalena Joao a

Celá akce trvala zhruba hodinu a po celou tuto dobu jsme měli velké publikum z řad návštěvníků obchodního centra, kteří vytvořili úžasnou atmosféru. A snad se nám myšlenku, že děti z dětských domovů stojí za to podporovat, podařilo dostat do povědomí dalších lidí. Protože jak říká Hanka Kynychová: „Pomáhat je normální.“

Co chystáme?

Do letošního jubilejního 5. ročníku „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“ se zapojilo celkem 24 DD z celé České republiky. Vítáme mezi námi zpět DD Černá Voda, a také úplného nováčka, kterým je DD Krásná Lípa. A aby byl jubilejní ročník trochu jiný, rozhodli jsme se udělat trochu obměnu v kategoriích. Zrušena byla kategorie Orientální tance a nově se můžete těšit na ZUMBU pod vedením Hanky Kynychové a na MTV Dance pod vedením Martina Ivaneckého.

V létě a na podzim se uskuteční již potřetí oblíbené soustředění v hotelu Hláška ve Zlenicích. Podzimní soustředění bylo vloni velkou novinkou, která se osvědčila, protože výkony všech závodníků byly o sto procent lepší, v porovnání s předloňským rokem. Všechno tréninkové úsilí vyvrcholí opět finálovými zvody, které se budou konat tradičně v listopadu v Kongresovém centru Praha na Vyšehradě.

Přesný termín finálových závodů je pátek 18. a sobota 19. listopadu 2011. V pátek proběhne Semifinále, které je pro veřejnost uzavřené a v sobotu se domovy utkají ve Finále a poté v SuperFinále za zraků veřejnosti, patronů – tváří TV Nova a dalších hvězd z hudebního a tanečního nebe, které přijdou děti podpořit a vytvořit bohatý doprovodný program. Pevně věříme, že i letos si všichni finále užijete a celý den bude opět panovat ta nepopsatelná atmosféra.

Chystáme pro vás i spoustu novinek, které nás budou provázet celým půlrokem, který společně opět strávíme. Všechno si ale zatím ještě necháme jako překvapení

Kateřina Fingralová
koordinátorka projektu „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“

Ahoj holky a kluci!

Opět vás moc ráda zdravím prostřednictvím Zámečku. A hned na úvod vám se vám musím svěřit, co se mi nedávno stalo. Dá se říci, že tak trochu náhodou, jsem se dostala na panelovou diskusi o životním prostředí. A nestačila jsem se divit, co všechno nevím... Vůbec jsem doposud nevěděla, jaká barva popelnice je na jaký odpad. Tak teď už vím, že modrá je na papír, žlutá na plasty a zelená na sklo. Vy to víte a třídíte u vás v domově odpad? Já jsem po této diskusi opravdu začala. Vždycky mě k tomu vedl můj manžel a já jsem protestovala. Ale teď jsem si řekla, že musím pro naše životní prostředí začít něco dělat.

A věděli jste, že v mobilním telefonu jsou součástky z celého světa? Obsahují zlato, stříbro, měď a další suroviny. Proto je velmi důležité mobily recyklovat. A jak recyklace probíhá? Buď se z telefonů získají zpět výše uvedené suroviny, díky tomu chráníme životní prostředí, protože se nemusí z přírody těžit. No anebo se telefony mohou tzv. repasovat. To znamená, že se takový telefon vyčistí, sežene se mu třeba nová klávesnice či mikrofon, nová baterie a telefon se může znovu krásně používat. A právě takové telefony se mi pro vás podařilo získat! A jak si takový mobil můžete zasloužit? V podstatě jednoduše. Na letním soustředění budeme vždycky vyhodnocovat nejlepší a nepoctivější tým. Takže sbírejte síly, začněte fyzickou trénovat už raději teď, protože ti nejpilnější a nepoctivější z vás mohou v létě získat krásný mobil. Soutěžíme na každém běhu! Také vyhlašujeme soutěž o nasbírání největšího počtu baterií. Ten DD, který přiveze do Zlenic nejvíce baterií všeho druhu, bude odměněn velmi zajímavou cenou. Opět probíhá soutěž na každém běhu!

Kromě „eko zábavy“ se můžete těšit na další bohatý doprovodný program. Třeba si uděláme takový malý ½ maraton a naučíme se běhat štafetu. V projektu nám přibylly také nové kategorie – jednu můžete absolvovat se mnou, je to Zumba. A tu druhou s Martinem Ivanecským pod názvem MTV Dance. A tradiční seznamovací večer a táborák vás určitě také nemine. Zkrátka si to zase užijeme :) Moc se na letní soustředění těším. Tak si přejme, ať nám vyjde počasí a brzy na viděnou!

Vaše Hanka Kynychová

Zlatý Ámos o nové škole v Open Gate: Stavíme budovu pro stovku nových žáků

Kolejší škola Open Gate prochází jistou změnou. Letos se tu poprvé otevřela základní škola, zatím pouze pro čtvrtáky. V září 2011 budou ukončeny veškeré stavební práce a v našem rozšířeném areálu

se oficiálně otevře nová budova pro desítky nových žáků. Připravil jsem pro vás rozhovor s panem Jiřím Lukou, ředitelem základní školy Open Gate. Mgr. Jiří Luka je zároveň nositelem titulu Zlatý Ámos – nejoblíbenější učitel ČR (2004).

Jak jste se dozvěděl o projektu Open Gate? Chtěl jste od začátku dělat ředitele naší nové základky nebo jste měl jiné cíle, např. být vychovatelem?

Protože pocházím ze sousední vesničky, o existenci Open Gate jsem se dozvěděl už při jeho vzniku. Vzpomínám si, jak mi jednou soused řekl: „Hele, je tu ta soukromá škola – Open Gate. Nechtěl bys tam jít učit, když jsi tak dobrý, zapálený a nadšený pedagog?“ Tehdy ještě v tomto areálu neexistovala základka, tak jsem mu odpověděl, že bych zde strašně rád pracoval, ale jelikož jsem kvalifikovaný jako učitel první třídy základní školy, není pro mě v OG místo. No, a když jsem byl před dvěma lety osloven, zda bych do projektu základní školy nenaskočil, velice rád a bez váhání jsem nabídku přijal.

Vykonáváte pouze funkci ředitele?

Ne. Kromě toho, že mám na starost základní školu organizačně a po pedagogické stránce, tak zároveň učím oblast, která nese název „Člověk a jeho svět“. S dětmi každý den mívám speciální blok, který se jmenuje „Ranní oáza“.

Kolik učitelů momentálně učí na základce OG?

V současné době tu se mnou jsou ještě dva učitelé.

Jak se Vám zde líbí?

Já jsem tu nadšen! Nikdy jsem nebyl se svou profesí spokojen jako tady. Mám kolem sebe báječné lidi, ať už to jsou kolegové učitelé nebo studenti nebo mí žáci. Všichni si rozumíme a vzájemně si pomáháme, což je opravdu hezké. Stejně tak, jako se odpoledne těším domů, se zase ráno těším do práce.

Co říkáte na Vaše žáky? Vypadají spokojeně, takže se jim zde zřejmě líbí... Nezlobí Vás? Jak jim jde učení?

Žáci jsou spokojeni. Pracuje se s nimi úžasně! Samozřejmě – problémy se také občas vyskytnou, ale umíme je řešit, a oni je řešit chtějí, takže se s nimi pracuje opravdu výborně. Musím podotknout, že veliké poděkování patří vám (studentům) a vašemu osobnímu příkladu, který jim dáváte. Hodnocení je jinak postavené, než u vás na gymnáziu. Máme slovní hodnocení, v jehož rámci jsou různá kritéria. Děti dosahují hladin. Každé dítě se pohybuje ve své hladině a snaží se postoupit dál. Motto těchto hladin si vymyslely samy děti – „Každý tón zní dokonale.“ Je to motivující. Ta motivace je spíše vnitřní než vnější.

Může se stát, že některý žák přejde po páté třídě ze základky rovnou na Gymnázium Open Gate?

Ano – většina žáků by ráda skládala zkoušky na gymnázium a zůstala v tomto areálu. Jak jsem již řekl, vidí vás tady a jste pro ně dobrou motivací, takže určitě by rádi zůstali.

Mohl byste nám stručně popsat, jaké změny čekají na základní školu Open Gate v příštím roce?

Pevně věříme, že v září bude stát nová budova, která má být spojovacím „krčkem“ propojena s gymnáziem, abychom v klidu přešli z bazénu do školy a abychom se při každé cestě do jídelny nemuseli stále přezouvat a převlékat. Vznik budovy základní školy bude zřejmě tou nejvýraznější změnou. Přijdou noví učitelé. Šest jich bude z České republiky a tři z Velké Británie. Také přijmeme čtveřici učitelů/vychovatelů.

Bude tu okolo stovky nových dětí, od šestiletých po jedenáctileté. Všichni žáci se budou učit od rána až do tří hodin odpoledne, takže to pro ně bude možná trochu náročné, obzvláště pro prvňáky. Do života OG to zasáhne i tím způsobem, že k sobě budeme muset

být více tolerantní v jídelně, kde toho prostoru moc není. Děti sice budou obědvat dříve, ale práce jen se určitě stane, že se v jídlu budou babrat a potrvá delší dobu, než svou porci spořádají.

Je známa finanční stránka tohoto projektu? Kolik stojí výstavba nové budovy a rozšíření areálu?

Tak určitě se dají někde na internetových stránkách Open Gate nebo třeba u správce areálu sehnat informace ohledně toho, co kolik stojí. Ale popravdě řečeno, já to nevím. Když jednám s architekty, zajímám se spíše o to, kde bude katedra, kde a jaké budou skříně či kam umístíme nástěnky. Vše musí funkčně do sebe zapadat. Finanční stránku já naštěstí řešit nemusím.

Stejně jako naše gymnázium i Vaše základka má svůj časopis. Cí to byl nápad, založit jej? Píší do něj převážně děti nebo učitelé?

Náš časopis se jmenuje Klíčenka a založit jej vyplývalo z potřeby a nutnosti informovat rodiče i žáky a studenty. Dát dětem možnost zveřejnit vše, co napíší nebo nakreslí. Chceme, abyste věděli, co se u nás děje, co zažíváme a jaké akce jsme měli či které naopak chystáme. Některé články píší učitelé, ale převážně do Klíčenky přispívají děti.

Je tu nějaká možnost pro studenty navštívit vyučovací hodiny na základce a podívat se, jak vyučování probíhá?

Jste vítáni!!! Domluvte se a přijďte. Někteří studenti nás již navštěvují. Nechodí se jen dívat, ale také nám pomáhají. Někteří učí, jiní hospitují, tedy sledují práci svých kolegů. Dva ze studentů, Martin a Vanessa ze septimy, mají pro naše děti připravené čtenářské kluby. Další studenti a studentky doučují čtvrtáky češtinu a angličtinu, a za to strašně moc děkujeme! Jak říkám – přijít k nám na hodinu můžete kdykoliv, jste vítáni.

Rozhovor připravil
Franta Berger

scénář: Radeček kreslí: helmut šradeczek hrají: Cibule a Kebule

Štíre,

protože je Uran ve znamení Ryb, budeš se teď pořád s někým hádat. Anebo druhá možnost je, že budeš luštit hádanky. Uran je hrozně daleko a já to na tu dálku nepoznám.

Váho,

na jaře najdeš životní rovnováhu.

Štřelče,

podle postavení hvězd Deneb a Altair to vypadá, že tvé štěstí přiletí z nebe. Že by čáp?

Blížence,

zhoupni se na houpačce, ať víš, jaké tě čeká jaro: jednou nahoře a podruhé dole...

Rybo,

jaro je tady a s ním spousta skvělých dnů, takže jestli tě něco trápí, nech to plavat.

Raku,

hvězdy mi řekly, že se ti na jaře konečně uleví. Doufám, že od starostí a ne do kalhot.

Berane

ráno udělej 10 kliků a celý den budeš mít kliku!

Vodnáři,

ty jeden lháři, nauč se už konečně říkat pravdu, nebo se ti zkrátí nohy a budeš vypadat jako jezevčík!

Kozorohu,

na jaře se na tebe bude štěstí lepít. Tak si dej pozor na čerstvě natřené lavičky.

Býku,

celé jaro, vždycky, když začnou padat kroupy, tak budeš mít roupy a budeš dělat věci hloupý.

Lve,

přestaň se bránit stresu a když tě něco naštve, tak si pořádně zakřič, úúúááá.

Panno,

blíží se Vánoce a podle konstelace Marsu a Saturnu prožiješ ten nejkrásnější štědrý den v životě! A taky tě čeká parádní oslava nového roku 2004. (Doufám, že jsem v té hromadě papírů na mém stole našel pro tebe ten správný horoskop, mám tu totiž hrozný bi-nec...)

Máme v domově Tatrankového krále

Rádio Jih již tradičně vyhlásilo akci Jižanský vánoční strom, kam si mohly napsat děti z dětských domovů i jiných ústavů své vánoční přání. Lukáš si přál balík tatranek.

Jeho přání natolik zaujalo pracovníky rádia i posluchače, že se stalo fenoménem celé akce. Lukáše začali nazývat „Tatrankovým králem“ a díky jemu se náš Domůvek stal mediálně známým. Denně moderátoři hlá-

sili stav tatranek pod stromčkem a všichni, co přinesli nějaký dárek pro děti, nezapomněli přihodit i nějakou tu tatranku.

Dokonce padaly i sázky, kolik tatranek se nashromáždí. Nakonec jich pod náš vánoční stromeček přivezli 576! Myslíme, že Lukášovi už lezou tatranky i ušima, a to se poctivě dělí se svými kamarády.

Michal a Radek

Básničky pro Franty i Aničky

**Franto, Kláro, Járo
už je tady jaro!
Sněženky už v mezích kvetou
a po nich i zvoneček
venku sedím s mojí tetou
čtem si nový Zámeček.
Kebuli se nahlas smějem
že zas všechno popletl
sluníčko nás hezky hřeje
první čáp už přilétl.**

Helmut

Závěrem

Od mého návratu z dalekého ostrova Srí Lanka uplynulo už pět dnů, ale pořád cítím na nohou žhavý písek a taky úlomky korálů, které mě cestou po pláži bodaly do chodidel.

Bylo tam úžasné. Srí Lanka je dechberoucí, divoká, horká a voňavá. A přes všechnu tu krásu, kterou jsem tam za mnoho dnů viděl, mně hlavou běží pořád dokola jen jeden okamžik.

Při návratu cestou na letiště jsme jeli dlouho za autobusem plným domorodců, kteří se vraceli pozdě v noci z práce. Po rozbité cestě se majestátně houpal snad sto let starý, celý rezavý, hranatý autobus, který byl tak plný, že někteří lidé už jen viseli ze dveří. A jak jsme tak jeli za tím kolosem, viděli jsme rozsvícenýma okénkama dovnitř, že celý autobus tančí. Staří i mladí. Někdo se jen pohupoval, jiní zase pařili jako o život, ženský natřásaly boky.

Hrozně jsem jim záviděl.

My Evropané jsme totiž už přišli o tuhle schopnost radovat se JEN TAK. Ale pokud ve vás ještě kousek bezprostřednosti zůstalo, važte si jí a nenechtejte si ji vzít. Když chcete zpívat, zpívejte a když chcete tančit, udělejte to! No a co, že jste zrovna v obchodáku nebo v autobuse. Lidi, co vám říkají, že se tohle nedělá, vám berou radost – a to se nedělá!

Helmut

Zámeček podporují

Nadace ČEZ

Nadace Terezy Maxové dětem

Nadační fond manželů Livie

a Václava Klausových

MŠMT ČR

Nadace Educa

Jihočeský kraj

Ústecký kraj

Zlínský kraj

Královeskéhradský kraj

Kraj Vysočina

Olomoucký kraj

Jihomoravský kraj

Plzeňský kraj

Pardubický kraj

Nadační fond
manželů Livie a Václava Klausových

NADACE EDUCA

Zámeček

Vydává Duha Zámeček – Sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi za přispění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Nadace Terezy Maxové dětem a dalších partnerů.

Cena: pro DD zdarma
Adresa redakce: Zámeček – Vladislav Sobol
Střední 6, 736 01 Havířov
Telefon: 725 595 417, 596 884 052
E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktorka: **Veronika Vargová** – 732 367 706
veronika.vargova@zamecek.net

Levá ruka: **Ondřej Polák** – Helmut
ondrej.polak@zamecek.net

Pravá ruka: **Ivana Sobolová**
ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf dětské redakce: **Gracián Svačina** – 739 735 569
gracian.svacina@zamecek.net

Grafika: **Dalibor Antonín**
dalibor.antonin@zamecek.net

Redaktoři: **Miloš Nguyen**
milos.nguyen@zamecek.net

Šéfredaktor webu: **Franta Berger**
frantisek.berger@zamecek.net

Šéf redakční rady: **Vladislav Sobol – Flik**
vladislav.sobol@zamecek.net

Poradci: tety a strejdové

Dětská redakce:

Jakub Pěkný	DDŠ Býchory
Lukáš Pěkný	DDŠ Byhory
Lukáš Kopečný	DD Čeladná
Jana Machalová	DD Čeladná
Kristýna Čonková	DD Fulnek
Klára Zemanová	DD Havířov
Michal Šebek	DD Hora Sv. Kateřiny
Kristýna Mikulová	DD Kroměříž
Denisa Mikulová	DD Kroměříž
Sandra Pikartová	DD Maššov
Franta Miker	DD Mikulov
Franta Berger	DD Olomouc
Dagmar Vaculová	DD Potštejn
Katka Polášková	DD Tišnov
Pavel Lukáš	DD Uherský Ostroh
Lukáš Kotlár	DD Uherský Ostroh
Petr Šmíd	DD Uherský Ostroh
Štefan Jozefčák	DD Vizovice
Jolana Košíková	DD Záběh na Moravě
Lenka Sarkőziová	DD Zlín
Anna Marčíková	DD Zlín
Rajko Balog	DDŠ a VÚ Králíky

www.zamecek.net